

Liahona

Han lever! s 8

Söka kunskap: En helig strävan, s 26

En enkel formel för att lyckas i skolan, s 36

vuxna

BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

- 2 Undervisa om den sanna läran Henry B Eyring

BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP

- 25 Rannsaka skrifterna flitigt

ARTIKLAR

- 8 Han har uppstått

Målningar av den uppståndne Herren i den gamla och nya världen vittnar om att han är Uppståndelsen och Livet.

- 14 Vad betyder försoningen för dig?

Cecil O Samuelson Jr

Försoningen är det enda allomfattande botemedlet mot våra smärtor, synder, frestelser och besvikelser.

- 20 Den gode herdens röst Sherry Cartwright Zipperian

Det är avgörande för vår eviga trygghet att vi lär oss känna igen den gode Herdens röst.

- 26 Kunskap och sista dagars heliga

Dallin H Oaks och Kristen M Oaks

Med hjälp av sina kontrasterande upplevelser undervisar äldste och syster Oaks om kunskapens betydelse för sista dagars heliga.

- 38 Tänd hoppets ljus Michael R Morris

Brasilianska sista dagars heliga berättar hur Ständiga utbildningsfonden har välsignat dem.

AVDELNINGAR

- 44 Sista dagars heliga berättar

Sagostunder, läs- och skrivkunnighet, missionsbeslut, bön för min döende pappa.

- 48 Hur du kan använda det här numret

Förslag till familjens hemafton, ämnen i detta nummer och en lyckad hemafton.

PÅ OMSLAGET

Framsida: Kristus i Emmaus, av Walter Rane.

Baksida: Foto John Luke.

ungdomar

ARTIKLAR

- 32 Gå den extra milen Paul VanDenBerghe
Hur långt kan en extra ansträngning nå?

- 36 Bränn inte midnattslampan
Cinthya Verónica Salazar Márquez
Genom att följa en evangelieprincip lyckades jag i skolan och fann balans i livet.

AVDELNINGAR

- 21 Affisch: Lär av mig

- 22 Frågor och svar
*Mina föräldrar är inte aktiva i kyrkan.
Hur håller jag mig stark utan deras stöd?*

- 24 Rad på rad: Jakobs brev 1:5-6
Skriftstället som ledde profeten Joseph till lunden kan också hjälpa dig att få svar.

- 43 Visste du det här?

April 2009 Årgång 133 Nummer 4
LIAHONA 04284 180

Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kворum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson

Chefredaktör: Spencer J. Condie
Rådgivande: Gary J. Coleman, Kenneth Johnson,
Yoshihiko Kikuchi, W. Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L. Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Victor D. Cave
Seniorredaktör: Larry Hiller
Grafisk chef: Allan R. Laybong

Redaktionschef: R. Val Johnson
Biträdande redaktionschefer: Jennifer L. Greenwood,
Adam C. Olson

Medredaktör: Ryan Carr
Biträdande redaktör: Susan Barrett
Redaktionspersonal: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene
Porter Gaunt, Carrie Kasten, Annie Jones, Jennifer Maddy, Melissa
Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odeh, Judith M. Poller, Joshua J.
Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L.
Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBergh, Julie Wardell
Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Grafisk chef: M. M. Kawasaki
Grafikansvarig: Scott Van Kampen
Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R. Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson
Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick
Distributionschef: Randy J. Benson
Översättning: Claes-Göran Edlund

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Karlöf
Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A
533 38 Jönköping
Tfn/Fax 036-71 96 63
E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst
Box 17558
11891 STOCKHOLM
Besöksadress: Mariatorget 1A
Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89
E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388. Priset för en
helsprenumeration är SEK 150,00 (inkl moms och porto) och
betalas till pg 2609353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och frågor till *Liahona*, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
eller sänd e-post: liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fijijska, finska,
franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, isländska, indonesiska,
italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribatiska, koreanska,
kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska,
mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska,
samoanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog,
tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjekiska, tonganska, tyska,
ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den
utkommer varierar för olika språk.)

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Tryckt i
Förenata staterna.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt bruk,
som inte är kommersiellt, i kyrkan eller hemmet. Visuellt material
får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 East
North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org. För
engelska, klicka på "Gospel library". För andra språk, klicka på
"Languages".

For Readers in the United States and Canada:

April 2009 Vol. 133 No. 4. LIAHONA [USPS 311] Swedish
[ISSN 1522-9246] is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

barn

KOM LYSSNA TILL EN PROFETS RÖST

LS2 Återvänd i säkerhet till vår himmelske Fader
Dieter F. Uchtdorf

ARTIKLAR

LS8 Frågor och svar om kyrkans organisation

LS12 Ivrig att lära sig Lena Harper

AVDELNINGAR

LS4 Samlingsstunden: Jesus Kristus är min Frälsare
Cheryl Esplin

LS6 Vänner emellan:
En profets löften
Octaviano Tenorio

LS10 Från profeten Joseph Smiths
liv: Joseph blir vän
med sina fiender

LS15 Sång: Jag vill döpas

LS16 Färgläggningssidan

LILLA STJÄRNAN,
OMSLAGET
Illustration Jim Madsen.

Se om du kan hitta
den cebuanska
VDR-ringen som
är gömd i det här
numret. Välj rätt
sida!

brev till redaktionen

Andlig läsning

Liahona är en stor välsignelse
och jag tycker mycket om att läsa
den. Ibland ger jag bort *Liahona* som
gåva så att andra kan få en andlig
upplevelse genom att läsa den. Jag
tyckte mycket om president Thomas S.
Monsons tal i Lilla stjärnan i april 2008
som hette "Tre broar". Allt han säger
är viktigt för att vi ska kunna känna
andlig frid och leva enligt Herrens bud.
Liahona ger underbar, andlig läsning.
*Eleanor Grimaldi, Dominikanska
republiken*

Hjälp till förbättring

Jag är tacksam över att ha *Liahona*
i mitt liv. Min familj och jag använder
Liahona i lektioner under familjens
hemafton och för att hjälpa undersö-
kare lära sig mer om kyrkan. Det som
Liahona främst hjälper mig med är att
förbättra mig. Artiklarna ger mig en
stark önskan att göra bättre ifrån mig
och jag sätter upp mål som har med
lärdomarna i artiklarna att göra. Jag
älskar Jesu Kristi återställda evang-
elium och möjligheten det ger oss att
förbättra oss varje dag.
Graziele Luiza Ramos de Freitas, Brasilien

Undervisa om den sanna läran

PRESIDENT HENRY B EYRING
förste rådgivare i första presidentskapet

Det har funnits krig mellan ljus och mörker, mellan gott och ont, sedan före världens skapelse. Kriget rasar fortfarande och antalet offer verkar stiga. Alla har vi älskade familjemedlemmar som blir illa tilltygade av förstörarens makter, han som vill göra alla Guds barn olyckliga. Många av oss har haft sömnlösa nätter. Vi har försökt lägga så många goda krafter vi kan till virrvarret av krafter som påverkar människorna i riskzonen. Vi har älskat dem. Vi har varit så goda exempel vi kunnat. Vi har vädjat i bön för dem. En vis profet gav oss för länge sedan råd om en annan kraft som vi ibland kanske undervärderar och använder för lite.

Alma var ledare för ett folk som hotades att förintas av grymma fiender. Han kunde inte göra allting med tanke på denna fara utan var tvungen att välja. Han kunde ha byggt fästningsverk eller tillverkat krigsmaterial eller utbildat soldater. Men han kunde bara hoppas på seger om han fick Guds hjälp, och för att få den visste han att folket måste omvända sig. Därför valde han att först försöka med något andligt: "Och eftersom ordets predikan hade en stark benägenhet att leda folket till att göra det som var rätt — ja, det hade gjort ett mäktigare intryck på människornas sinnen än

svärdet eller något annat som hade hänt dem — tänkte Alma att det skulle vara lämpligt att de prövade Guds ords kraft." (Alma 31:5)

Sinnen och hjärtan öppnas

Guds ord är den lära som Jesus Kristus och hans profeter undervisar om. Alma visste att lärans ord har stor kraft. De kan öppna människors sinne så att de ser sådant som är andligt, sådant som inte kan ses med de fysiska ögonen. Och de kan öppna hjärtat för Guds kärlek och kärlek till sanningen. Frälsaren använde sig av båda dessa kraftkällor, att öppna ögonen och sinnet, i 18:e kapitlet i Läran & förbunden, när han undervisade sin lära för dem han ville skulle tjäna honom som missionärer. Tänk medan du läser, på den unge mannen i din familj som tvekar inför att förbereda sig för en mission. Så här undervisade Mästaren två av sina tjänare, och så här skulle du kunna undervisa den unge mannen du älskar om Herrens lära:

"Och nu, Oliver Cowdery, talar jag till dig, och även till David Whitmer, i form av en befallning. Ty se, jag befäller alla människor överallt att omvända sig, och jag talar till er liksom till min apostel Paulus, ty ni är förvisso kallade med samma kallelse varmed han kallades.

Kom ihåg att själarna är mycket värdefulla i Guds ögon." (L&F 18:9–10)

När Alma ställdes inför stor fara valde han att försöka med något andligt för att stärka sitt folk: "Och eftersom ordets predikan hade en stark benägenhet att leda folket till att göra det som var rätt ... tänkte Alma att det skulle vara lämpligt att de prövade Guds ords kraft."

Han började med att säga hur stort förtroende han hade för dem. Sedan drar han deras hjärtan till sig genom att säga hur mycket hans Fader och han själv älskar varje människa. Därefter går han till grunden i sin lära. Han beskriver hur mycket vi har orsak att älska honom:

”Ty se, Herren er Återlösare led döden i köttet, varför han led alla människors smärta för att alla människor skall kunna omvända sig och komma till honom.

Och han har uppstått från de döda för att kunna föra alla människor till sig, på villkor att de omvänder sig.

Och hur stor är inte hans glädje över den själ som omvänder sig!” (L&F 18:11–13)

Efter att ha undervisat dem om sin mission att öppna deras hjärtan, ger han dem sitt bud: ”Därför är ni kallade att ropa omvändelse till detta folk.” (L&F 18:14)

Slutligen öppnar han deras ögon så att de kan se bortom förfluten. Han tar med sig dem och oss till en framtida tillvaro, som beskrivs i den stora frälsningsplanen, där vi en dag kommer att befinna oss. Han berättar för oss om underbara återföreningar som är värda att vi ger upp allt för att få glädjas åt:

”Och om det vore så att ni arbetade alla era dagar med att ropa omvändelse till detta folk, och endast förde en enda själ till mig, hur stor skall då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike!

Och om nu er glädje blir stor över en enda själ som ni har fört till mig i min Faders rike, hur stor blir då inte er glädje om ni för många själar till mig!” (L&F 18:15–16)

I dessa få verser undervisar han om läran för att öppna vårt hjärta för hans kärlek. Och han undervisar om läran för att öppna våra ögon för andliga verkligheter, osynliga för varje sinne som inte är upplyst av sanningens ande.

Hur vi måste undervisa

Behovet av att öppna ögon och hjärtan säger oss hur vi måste undervisa om läran. Läran får sin kraft när den Helige Anden bekräftar att den är sann. Vi förbereder dem vi undervisar, så gott vi kan, för att ta emot stillsamma maningar genom den milda och stilla rösten. Detta kräver åtminstone ett visst mått av tro på Jesus Kristus. Det kräver åtminstone lite ödmjukhet, lite vilja att överlämna sig åt Frälsarens vilja. Personen du hoppas kunna hjälpa kanske inte har mycket av någotdera, men du kan uppmuntra honom eller henne att få en önskan att tro. Dessutom kan du lita till en annan av

krafterna i läran. Sanningen kan själv bana sin väg. Att helt enkelt höra orden i läran kan så ett trons frö i hjärtat. Och även ett litet frö av tro på Jesus Kristus inbjuder Anden.

Vi får mer kontroll över vår egen förberedelse. Vi mättar oss med Guds ord i skrifterna och studerar de levande profeternas ord. Vi fastar och ber för att inbjuda Anden till oss själva och till personen som vi hoppas kunna undervisa.

Eftersom vi behöver den Helige Andens kraft, måste vi vara varsamma och försiktiga så att vi inte undervisar om något annat än den sanna läran. Den Helige Anden är sanningens ande. Han bekräftar det vi undervisar om när vi undviker att spekulera och göra egna tolkningar. Detta kan vara svårt att låta bli. Du älskar personen som du försöker påverka. Han eller hon kanske inte har brytt sig om läran tidigare. Det är frestande att försöka med något nytt eller uppseendeväckande. Men vi inbjuder den Helige Anden som vår ledsagare när vi är nogga med att bara undervisa om den sanna läran.

Ett av de säkraste sätten att undvika att ens närma sig falska lärdomar är att undervisa på ett enkelt sätt. Vi kan känna oss trygga i denna enkelhet, och vi förlorar inte mycket på det. Vi vet det eftersom Frälsaren har befallt oss att undervisa de små barnen om den viktigaste läran. Tänk på följande befallning: ”Och vidare: Om det i Sion eller någon av dess organiserade stavar finns föräldrar som har barn, och som inte lär dem att vid åtta års ålder förstå läran om omvändelse, tro på Kristus, den levande Gudens Son, och om dopet och den Helige Andens gåva genom handpåläggning, skall synden vila på föräldrarnas huvuden.” (L&F 68:25)

Vi kan till och med lära ett barn att förstå Jesu Kristi lärdomar. Det är därför möjligt att med Guds hjälp undervisa om frälsande lärdomar på ett enkelt sätt.

Börja tidigt

Vi har flest möjligheter med de små. Det bästa är att börja undervisa tidigt, medan barnen fortfarande är immuna mot sin dödsfiendes frestelser, och långt innan sanningens ord kan bli svårare för dem att urskilja i larmet av deras egna problem.

En vis förälder missar aldrig ett tillfälle att samla barnen och undervisa dem om Jesu Kristi lärdomar. Sådana stunder är mycket sällsynta jämfört med fiendens ansträngningar. För varje timme som ett barn får uppleva kraften i läran kan det finnas hundratals timmar med budskap

och tankar som förnekar eller ignorerar de frälsande sanningarna.

Frågan borde inte vara om vi är för trötta för att förbereda oss för att undervisa, eller om det inte vore bättre att närma sig barnet genom att bara ha roligt tillsammans, eller om barnet börjar tycka att vi predikar för mycket. Frågan borde i stället vara: "Med så lite tid och så få tillfällen, vilka ord om läran kan jag ge som befäster barnen mot angreppen på deras tro som säkert kommer?" De ord du säger i dag kan vara de som de kommer att minnas. Och tillfället att undervisa kommer snart att ha gått förbi.

Åren går och vi undervisar om läran så gott vi kan, men ändå är det några som inte låter sig påverkas. Det är vi förstås sorgsna över. Men det finns hopp i skrifternas uppteckningar om familjen. Tänk på Alma den yngre och Enos. I deras svåra stunder erinrade de sig sina faders ord, ord om Jesu Kristi lära. (Se Enos 1:1–4; Alma 36:16–19.) Det räddade dem. Din undervisning om den heliga läran blir ihågkommen.

Undervisningens långvariga följder

Det finns två tvivel som kan smyga sig in i ditt sinne. Du kanske undrar om du känner till läran tillräckligt väl för att undervisa om den. Och, om du redan försökt undervisa om den, kanske du undrar varför du inte ser fler positiva följder.

I min egen släkt finns det en berättelse om en ung kvinna som var modig nog att börja undervisa om läran när hon var ny medlem. Hon hade inte fått någon utbildning att tala om. Det faktum att följderna av hennes undervisning inte har upphört ger mig tålamod att vänta på resultatet av mina egna ansträngningar.

Mary Bommeli var min farfars mor. Jag träffade henne aldrig. Ett av hennes barnbarn hörde henne berätta sin historia och skrev ner den.

Mary föddes 1830. Missionärerna undervisade hennes familj i Schweiz när hon var tjugofyra år gammal. Hon bodde fortfarande hemma och vävde och sålde tyger för att hjälpa till att försörja familjen på deras lilla

Det bästa är att börja undervisa tidigt, medan barnen fortfarande är immuna mot sin dödsfiendes frestelser, och långt innan sanningens ord kan bli svårare för dem att urskilja i larmet av deras egna problem.

På den tiden
var det enligt
lag förbjudet
att undervisa om kyr-
kans lära i Berlin.
Men Mary kunde inte
hålla tyst om de goda
nyheterna.

gård. När familjen fick höra talas om läran om Jesu Kristi återställda evangelium visste de att den var sann. De döptes. Marys bröder kallades på mission. De färdades utan penningpung eller ränsel. Resten av familjen sålde sina ägodelar för att åka till Amerika och förenas med de heliga.

Det fanns inte tillräckligt med pengar för att alla skulle kunna åka. Mary erbjöd sig att stanna hemma, för hon trodde att hon skulle kunna tjäna ihop tillräckligt på sin vävning för att försörja sig och spara ihop till en biljett. Hon tog sig till Berlin och kom till en kvinna som anställde henne för att väva tyger till familjens kläder. Hon bodde i ett rum för tjänstefolk och satte upp sin vävstol i den del av bostaden där familjen bodde.

På den tiden var det enligt lag förbjudet att undervisa om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lärdomar i Berlin. Men Mary kunde inte hålla tyst om de goda nyheterna.

Kvinnan i huset och hennes vänner brukade samlas runt vävstolen och

höra den schweiziska flickan undervisa. Hon berättade hur vår himmelske Fader och Jesus Kristus hade visat sig för Joseph Smith, om änglabesök och om Mormons bok. När hon kom till Almas uppteckning, undervisade hon om läran om uppståndelsen.

Detta skapade vissa problem när det gällde vävningen. På den tiden dog många barn när de var mycket små. Kvinnorna runt vävstolen hade haft barn som dött, några av dem flera stycken. När Mary undervisade om sanningen, att små barn var arvingar till celestialet riket och att dessa kvinnor åter skulle kunna få vara tillsammans med dem och med Frälsaren och vår himmelske Fader, rann tårarna nedför kvinnornas ansikten. Mary grät också. Alla dessa tårar vätte ner tyget som Mary hade vävt.

Men Marys undervisning skapade allvarligare problem än så. Även om Mary vädjade till kvinnorna att inte berätta vad hon talat om för dem, så gjorde de det. De berättade den glädjande nyheten för sina vänner. En

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Läs det första stycket i artikeln. Förklara hur ett öppet hjärta och sinne kan föra människor från mörker till ljus. Återge berättelsen om president Eyrings farfars mor Mary Bommeli. Samtala om hur hon hjälpte andra upptäcka ljuset. Be familjemedlemmarna berätta hur de kan undervisa andra om den sanna läran.

2. Ta med ett föremål eller något annat visuellt hjälpmedel som hjälper dig att kortfattat undervisa om en lära som betyder mycket för dig. (Till exempel ett senapsfrö för att prata om tro eller en brödbit för att tala om Livets bröd.) Berätta vilket inflytande denna lära har haft i ditt liv. Be familjemedlemmarna berätta om lärdomar som betyder mycket för dem.

3. Hjälp familjen förstå undervisningsprinciperna i stycket "Hur vi måste undervisa". Uppmana dem att tillämpa dessa principer under kommande hemaftnar.

FOTO CHRISTINA SMITH

kväll knackade det på dörren. Det var polisen. De tog Mary till fängelset. På vägen dit frågade hon polismannen vad domaren hette som hon skulle ställas inför nästa dag. Hon frågade om han hade familj. Hon frågade om han var en god far och en god make. Polisen log när han beskrev domaren som en världslig man.

I fängelset bad Mary om papper och penna. Hon skrev ett brev till domaren. Hon skrev om Jesu Kristi uppståndelse såsom den beskrivs i Mormons bok, om andevärlden och om hur länge domaren skulle behöva tänka och begrunda sitt liv innan han ställdes inför den slutliga domen. Hon skrev att hon visste att han hade mycket att omvända sig från, vilket skulle krossa hans familjs hjärta och även bringa honom själv stor sorg. Hon skrev hela natten. På morgonen bad hon polisen att lämna brevet till domaren. Det gjorde han.

Senare kallade domaren in polisen på sitt kontor. Brevet som Mary hade skrivit var ett obestriddigt bevis på att hon undervisade om evangeliet och därmed bröt mot lagen. Men det dröjde inte länge förrän polisen kom tillbaka till Marys cell. Han sade att alla anklagelser hade dragits

tillbaka och att hon var fri att gå. Hennes undervisning om läran om Jesu Kristi återställda evangelium hade öppnat ögon och hjärtan tillräckligt mycket för att sätta henne i fängelse. Men när hon förkunnade omvändelsens lära för domaren blev hon frigiven.¹

Forma dina efterkommande

Mary Bommelis undervisning rörde vid fler än kvinnorna runt vävstolen och domaren. Min far, hennes sonson, talade med mig under kvällarna strax före sin död. Han talade om glädjande återföreningar som snart skulle ske i andevärlden. Jag kunde nästan se det klara solljuset och leendena i det paradiset som han talade om med sådan övertygelse.

Vid ett tillfälle frågade jag honom om han hade något att omvända sig från. Han log. Han småskrattade litet när han sade: "Nej, Hal, jag har omvänt mig hela livet." Den lära om paradiset som Mary Bommeli undervisade kvinnorna om var verklig för hennes sonson. Lärdomen Mary undervisade domaren om hade också format min fars liv till det bättre. Detta innebär inte slutet på Mary Bommelis undervisning. Uppteckningen av hennes ord kommer att föra sanna lärdomar till ännu ofödda generationer i hennes släkt. Tack vare att hon insåg att också en ny medlem vet tillräckligt mycket om läran för att undervisa om den, kommer sinnen och hjärtan hos hennes efterkommande att öppnas, och de kommer att stärkas i kampen mellan gott och ont.

Dina efterkommande kommer att undervisa om läran för varandra eftersom du har undervisat om den. Läran kan göra mer än öppna sinnen för andliga ting och hjärtan för Guds kärlek. Denna lära ger glädje och frid, och den har också kraft att öppna munnar. Liksom kvinnorna i Berlin kommer dina efterkommande inte att kunna hålla tyst om de glädjande nyheterna.

Jag är tacksam över att få leva i en tid när vi och våra familjer har fått evangeliets fullhet återställd. Jag är tacksam för Frälsarens kärleksmission för oss och för de livets ord han gett oss. Jag ber att vi ska kunna dela med oss av dessa ord till dem vi älskar. Jag vittnar om att Gud vår Fader lever och älskar alla sina barn. Jesus Kristus är hans enfödde Son i köttet och vår Frälsare. Jag vet att han har uppstått, och jag vet att vi kan renas genom att lyda Jesu Kristi evangeliums lagar och förordningar. ■

SLUTNOT

1. Se Theresa Snow Hill, *Life and Times of Henry Eyring and Mary Bommeli* (1997), s 15–22.

Han har uppstått

Ovan: Han har uppstått, av Del Parson

Överstepräster och de skrifflärda "[skall] utlämna [Kristus] åt hedningarna, som skall håna och gissla och korsfästa honom. Och på tredje dagen skall han uppstå". (Matt 20:19)

Till höger: Han är inte här, av Walter Rane

"Han är inte här. Han har uppstått." (Matt 28:6)

Ovan: I gryningen, av Elspeth Young

"Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, gick Maria från Magdala och den andra Maria för att besöka graven." (Matt 28:1)

Nedan: Tre Marior vid graven, av William-Adolphe Bouguereau

"De ... fick se en ung man sitta på höger sida, klädd i en lång vit dräkt, och de blev mycket förskräckta." (Mark 16:5)

Ovan: Påskmorgon, av William F Whitaker Jr

"Jesus sade till henne: 'Maria.' Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: 'Rabbuni' — det betyder lärare." (Joh 20:16)

Ovan: Graven, av Linda Curley Christensen

"En Herrens ängel steg ner från himlen. Han gick fram och rullade bort stenen." (Matt 28:2)

Till höger: Lärjungarna Petrus och Johannes springer till graven, av Dan Burr

"Då begav sig Petrus och den andre lärjungen ut till graven ...

De sprang båda på samma gång, men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven." (Joh 20:3–4)

Ovan: Thomas tvivlaren, av Carl Heinrich Bloch

Kristus sade till Thomas: "Räck hit ditt finger och se mina händer ... och tvivla inte utan tro!" (Joh 20:27)

Till höger: Den uppståndne Kristus i Galileen, av Gary Smith

"Då trädde Jesus fram och talade till [de elva lärjungarna] och sade: ...

Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!" (Matt 28:18–19)

Ovan: Var en herde för mina får, av Kamille Corry

"Simon, Johannes son, älskar du mig?" Han svarade: 'Ja, Herre, du vet att jag har dig kär.' Jesus sade till honom: 'Var en herde för mina får.'" (Joh 21:16)

© 1998 IRI

Nedan: Kristus på vägen till Emmaus, av Greg Olsen

"Men de bad honom ivrigt: 'Stanna kvar hos oss! Det blir snart kväll och dagen går mot sitt slut.' Då gick han in och stannade hos dem." (Luk 24:29)

© 1989, KOPIERING FÖRBUDEN

Till höger: Jesu himmelsfärd, av Harry Anderson

"Och medan han välsignade dem, skildes han från dem och blev upptagen till himlen." (Luk 24:51)

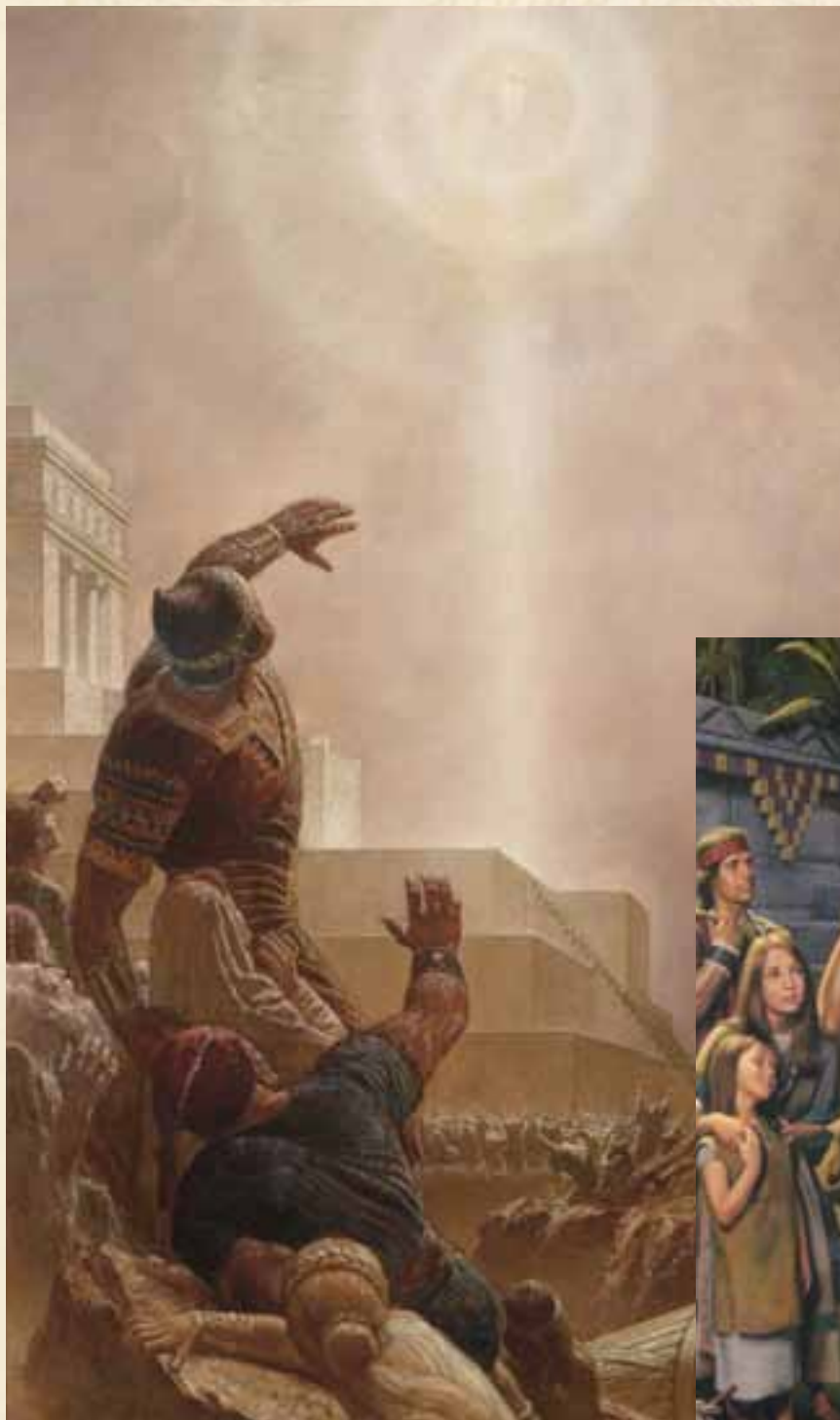
© IRI

Nedan: Kristus visar sig på västra halvklotet, av Arnold Friberg

"Och det hände sig att de, när de förstod, åter såg upp mot himlen, och se, de såg [Kristus] stiga ned från himlen." (3 Nephi 11:8)

© 1951 IRI

Till höger: Kristus i landet Ymnighet, av Simon Dewey

"Mängden gick fram ... och kände märkena efter spikarna i hans händer ... och bar vittne om, att han var [Kristus]." (3 Nephi 11:15)

© 2003 IRI

© 1951 IRI

Ovan: Lamaniten Samuel profeterar, av Arnold Friberg

*"De nephiter som inte trodde
"kastade stenar mot honom på muren,
och många sköt även pilar mot honom".
(Helaman 16:2)*

**Till vänster: Ta fram uppteckningen,
av Robert T Barrett**

"Jo, Herre, [lamaiten] Samuel profeterade enligt dina ord, och de blev alla uppfyllda.

Och Jesus sade till dem: Hur kommer det sig att ni inte har skrivit om detta?" (3 Nephi 23:10–11)

**Nedan: Kristus och barnen i Mormons bok,
av Del Parson**

"[Kristus] grät ... och mängden vittnade därom, och han tog deras små barn ett efter ett och välsignade dem." (3 Nephi 17:21)

© 1996 IRI

© 1995

© IRI

**Till vänster: Kristus ber med
nephiterna, av Ted Henninger**

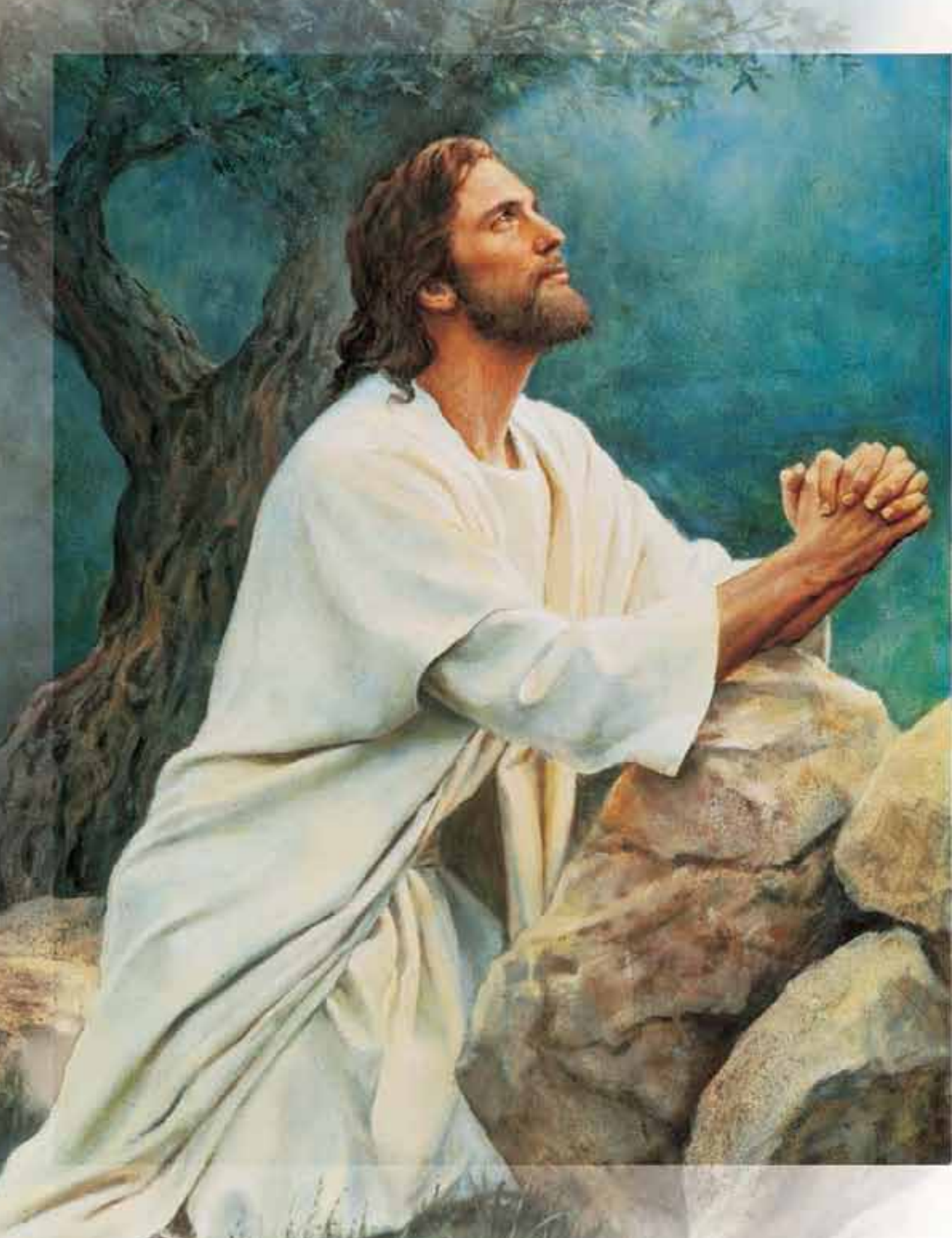
"Ingen kan föreställa sig den glädje som fyllde våra själar då vi hörde honom be till Fadern för oss." (3 Nephi 17:17)

**Nedan: Jesus Kristus
kommer till Amerika,
av John Scott**

"Och [nephiterna] föll ned för Jesu fötter och tillbad honom." (3 Nephi 11:17)

© IRI

Vad betyder försoningen för dig?

ÄLDSTE CECIL O SAMUELSON JR
i de sjuttios kворum

Profeten Joseph Smith lärde: "De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta."¹

Dessa fundamentala principer är grundade på Jesu Kristi försoning. Ordet *försoning* "betyder återförenandet av dem som blivit åtskilda och syftar på förlikningen mellan Gud och människa. Synd är orsaken till åtskiljandet och syftet med försoningen är därför att rätta till eller övervinna syndens följder."² Jag tror att det också är möjligt att fjärma sig från Gud av många andra anledningar än uppenbara synder.

Risken att vi fjärmar oss från vår Fader i himlen och Frälsaren är stor och den är ständigt närvarande. Lyckligtvis är försoningen också avsedd att avhjälpa alla sådana situationer. Det var därför Nephis bror Jakob sade att försoningen är "obegränsad" (2 Nephi 9:7), vilket innebär att den inte har några begränsningar och inte påverkas av yttre restriktioner. Det är därför försoningen är så förunderlig och så nödvändig. Inte undra på då att vi inte bara behöver uppskatta denna ojämförliga gåva utan också tydligt förstå den.

Jesus Kristus var den ende som kunde utföra den magnifika försoningen eftersom han var den enda fullkomliga människan och Gud Faderns enfödde Son. Han fick myndighet att utföra detta viktiga arbete av sin Fader innan världen organiserades. Hans fullkomliga, syndfria liv, utgjutandet av hans blod, hans lidande i Getsemane och på korset, hans frivilliga död, och uppståndelsen av hans kropp från graven, utgjorde den fullständiga försoningen för alla människor i varje generation och tidsperiod.

Försoningen gör uppståndelsen verklig för alla. Men med tanke på var och ens enskilda överträdelser och synder kräver försoningens villkorliga aspekter att vi har tro på Herren Jesus Kristus, omvänder oss och följer evangeliets lagar och förordningar.

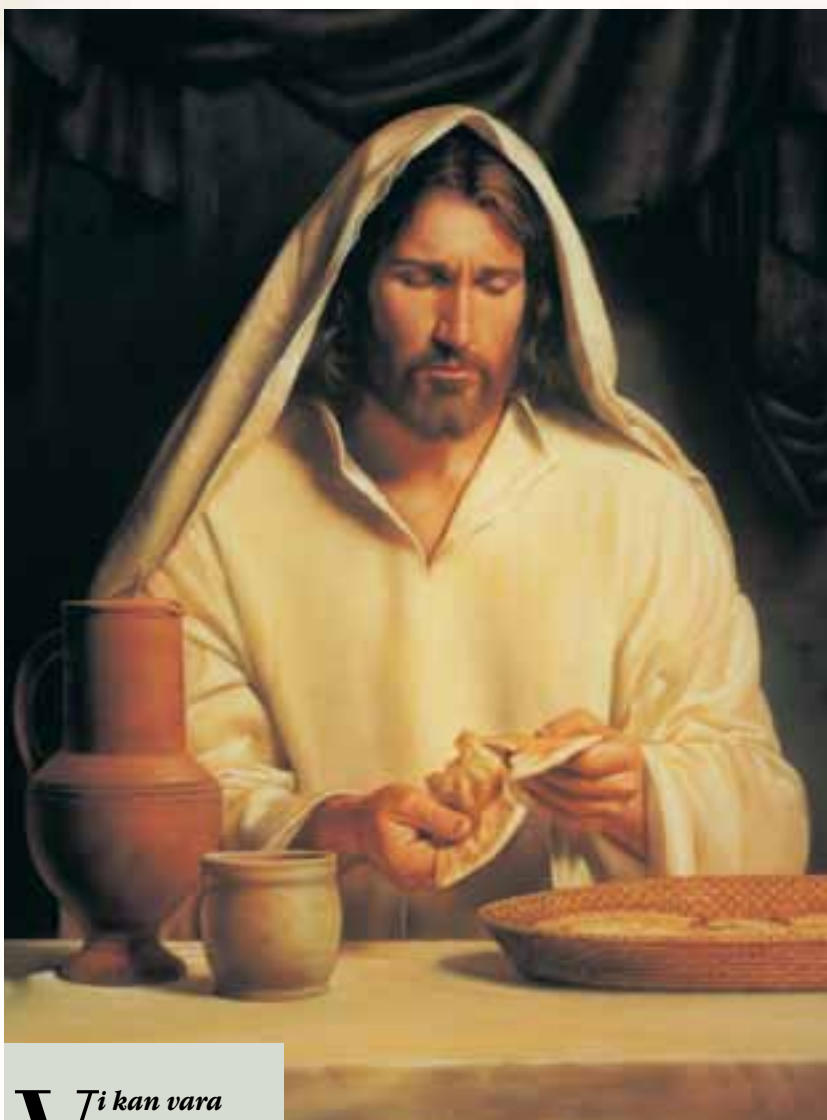
Odödlighet och evigt liv

Den mest citerade versen under våra möten och i våra texter är kanske den underbara klagörande och sammanfattande versen i Moses bok: "Ty se, detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan." (Mose 1:39)

Tack vare uppståndelsen kommer vi alla att bli odödliga. Tack vare försoningen kommer de som har tro nog på Herren

Försoningen är mycket personlig och individuellt formad för våra egna omständigheter och situationer.

Vi kan vara tacksamma för att Frälsaren, som känner oss bättre än vi känner oss själva, instiftade sakramentet så att vi regelbundet kan förnya våra förbund genom att ta del av de heliga symbolerna.

Jesus Kristus för att ta på sig hans namn, som omvänder sig och lever enligt hans evangelium, som håller de förbund som de ingått med honom och hans Fader och som deltar i de frälsande förrättningar som gjorts tillgängliga på heliga sätt och platser, att uppleva och glädjas åt evigt liv.

Jag kan inte minnas att jag någonsin träffat någon som uttryckt stark tro på Jesus Kristus och samtidigt varit orolig för uppståndelsen. Ja, vi kanske har frågor om detaljerna, men vi inser att det grundläggande löftet är allomfattande och säkert.

Eftersom evigt liv är villkorligt och kräver att vi anstränger oss och följer buden så kämpar de flesta av oss då och då, kanske ofta — kanske ständigt — med frågor som har att göra med huruvida vi lever på det

sätt vi borde. Som äldste David A Bednar i de tolv apostlarnas kvorum har frågat: "Tror vi felaktigt att vi måste företa resan från bra till bättre och bli heliga på egen hand, enbart genom beslutsamhet, viljestyrka och disciplin?"³

Om vår frälsning bara var beroende av våra egna ansträngningar skulle läget vara mycket allvarligt eftersom vi alla är ofullkomliga och saknar förmågan att helt och fullt hålla buden hela tiden. Hur får vi då den hjälp vi behöver? Nephi klargjorde dilemmat med relationen mellan nåd och gärningar när han vittnade: "Ty vi vet att det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan göra." (2 Nephi 25:23)

IHandledning för skriftstudier påminns vi om att *nåd* är en gudomlig mekanism varigenom styrka eller hjälp ges genom Jesu Kristi barmhärtighet och kärlek och möjliggörs genom hans försoning.⁴ Alltså är det genom Kristi nåd som vi uppstår, och det är hans nåd, kärlek och försoning som hjälper oss utföra de goda gärningar och göra de nödvändiga förändringar som skulle vara omöjliga om vi bara kunde lita till våra egna förmågor och resurser.

Glädje tack vare försoningen

Nephis inställning är en av många egenskaper jag beundrar hos honom. Han hade inget lätt liv, särskilt inte i jämförelse med de bekvämligheter de flesta av oss tar för givet i dag. Nephi och hans familj bodde i årtal i ödemarken innan de anlände till det utlovade landet. De led periodvis av hunger, törst och faror. Nephi var tvungen att ta itu med allvarliga familjeproblem som orsakats av Laman och Lemuel. Slutligen tog han och

hans efterföljare avstånd från dem som stod på Laman och Lemuels sida.

Trots alla umbäranden och svårigheter kunde Nephi säga: "Det hände sig att vi levde på ett sätt som bringade lycka." (2 Nephi 5:27)

Han insåg att det fanns ett livsmönster som resulterar i glädje, oberoende av de svårigheter, prövningar och besvikelser som vi alla får uppleva. Han kunde inrikta sig på det breda perspektiv som Guds plan gav honom och hans folk och undvek således att tryckas ner av sina frustrationer eller av den riktiga observationen att livet inte är rättvist. Det var inte rättvist, men han och hans folk var ändå lyckliga. De insåg att en försoning skulle ske, och de hade tilltro till att den skulle omfatta också dem.

Nephi ställde sig själv några viktiga frågor som vi också kan ställa oss själva när vi tänker på vilken plats Kristi försoning har i vårt liv:

"O, om jag nu har sett så stora ting, och om Herren i sin nedlåtelse mot människobarnen har besökt människorna i så stor barmhärtighet, varför skulle då mitt hjärta gråta och min själ försmäktas i sorgens dal och mitt kött tyna bort och min styrka avta för mina lidandens skull?

Och varför skulle jag ge efter för synden för mitt köts skull? Ja, varför skulle jag utsätta mig för frestelser så att den onde får rum i mitt hjärta för att förgöra min frid och plåga min själ? Varför vredgas jag för min fiendes skull?" (2 Nephi 4:26–27)

Efter sin klagan besvarade han sina egna frågor. Han visste vad han behövde göra för att lösa sina problem: "Vakna upp, min själ! Tyngs inte längre av synden! Gläds, o mitt hjärta, och ge inte längre rum för min själs fiende ... O Herre, jag har förtröstat på dig och skall för evigt förtrösta på dig." (2 Nephi 4:28, 34)

Innebär det att Nephi inte längre hade några problem? Innebär det att han förstod allt som hände honom? Tänk på svaret han gav till en ängel flera år tidigare när han fick en viktig fråga som hade att göra med Kristi försoning, som skulle ske i framtiden: "Jag vet att [Gud] älskar sina barn, men jag vet inte vad allting betyder." (1 Nephi 11:17)

Vi kan inte heller och kommer inte heller att kunna veta vad allting betyder, men vi kan och måste veta att Herren älskar sina barn och att vi kan vara förmånstagare till Kristi fulla nåd och försoning i vårt liv och i våra svårigheter. Vi är också medvetna om och måste komma ihåg hur oförståndigt och farligt det är att ge den onde rum i vårt hjärta.

Också när vi är fullt medvetna om detta och bestämmer oss för att utestänga allt ont och den onde från vårt hjärta och vårt liv så misslyckas vi ibland eftersom vi alltför ofta är "naturliga" män och kvinnor. (Se Mosiah 3:19.) Därför måste vi vara tacksamma för och använda oss av omvändelsens princip. Vi pratar ofta om vår omvändelse som en händelse, vilket den ibland är, men för de flesta av oss är den en ständig, livslång process.

Det finns förstås både sådant vi inte gör men som vi borde göra, och sådant som vi gör men som vi inte borde göra som vi genast kan börja omvända oss från. Det finns orättfärdighet och misstag som vi kan överge nu och aldrig gå tillbaka till. Vi kan till exempel betala ett fullt tionde resten av livet, även om vi inte alltid har gjort det. Men det finns annat i vårt liv som kräver ständig förbättring och uppmärksamhet, till exempel andlighet, barmhärtighet, lyhördhet mot andra, omtänksamhet om familjemedlemmar, omsorg om grannar, kunskap om skrifterna, tempelarbete, och kvalitén på våra personliga böner.

Vi kan vara tacksamma för att Frälsaren, som känner oss bättre än vi känner oss själva, instiftade sakramentet så att vi regelbundet kan förnya våra förbund genom att ta del av de heliga symbolerna, fast beslutna att ta på oss hans heliga namn, att alltid minnas honom och att hålla hans bud. När vi följer det mönster som gör att vi "lever på ett sätt som bringar lycka", blir kvalitén på vår omvändelse och våra prestationer bättre, och vår förmåga att förstå och uppskatta försoningen ökar.

Omvändelse och lydnad

Några veckor innan kyrkan organiserades 1830 fick profeten Joseph Smith en anmärkningsvärd uppenbarelse som

Om vi i gengäld vill hedra och älska Frälsaren får vi aldrig glömma att han gjorde det han gjorde för oss för att vi inte skulle behöva lida i samma grad som rättvisan i sig skulle kräva.

ökar vår kunskap om försoningen eftersom det var Frälsaren själv som talade och undervisade. Han beskrev sig själv som "världens Återlösare" (L&F 19:1), kungjorde att han gjorde Faderns vilja och sade: "[Jag] befäller ... dig att omvända dig och hålla de bud som du har fått." (L&F 19:13)

Omvändelsens och lydnadens enkla mönster är verkligen förutsättningen för att vi ska kunna "leva på ett sätt som bringar lycka". Vi vet att det är det vi behöver göra, men ibland glömmar vi varför. Herren påminner oss om varför med följande ord från samma uppenbarelse:

"Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida om de omvänder sig.

Men om de inte omvänder sig måste de lida liksom jag.

Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ — och jag önskade att jag inte skulle behöva

dricka den bittra kalken och rygga —

dock, ära vare Fadern, och jag drack och fullbordade mina förberedelser för människobarnen." (L&F 19:16–19)

Vilken underbar lärdom. Jag är säker på att ingen av oss kan föreställa sig hur svår och intensiv Herrens smärta var när han utförde den stora försoningen. Jag tvivlar på att Joseph Smith den gången helt förstod hur Frälsaren led, men profeten lärde sig uppskatta och förstå det bättre genom de prövningar och den tortyr som han själv utsattes för under senare år. Tänk på den tillrättavisande undervisning Jesus själv gav när han rådde och tröstade Joseph under hans mörka timmar i Libertyfängelset. Sedan sade Herren: "Människosonen har stigit ned djupare än allt detta. Är du större än han?" (L&F 122:8)

Denna fråga till Joseph är också en fråga till var och en av oss i våra egna personliga svårigheter och prövningar. Ingen av oss borde någonsin tvivla på svaret.

Det faktum att Jesus upplevde det han upplevde, inte för att han inte kunde undvika det utan för att han älskar oss, leder verkligen till eftertanke. Jesus älskar och hedrar också sin Fader med ett djup och en lojalitet som vi bara kan föreställa oss. Om vi i gengäld vill hedra och älska Frälsaren får vi aldrig glömma att han gjorde det han gjorde för oss för att vi inte skulle behöva lida i samma grad som rättvisan i sig skulle kräva.

Plågorna, umbärandena, misshandeln, spikarna, den ofattbara stressen och lidandet ledde till den outhärdliga smärtan som han fick uppleva som inte skulle kunna uthärdas av någon som inte har hans förmågor och hans beslutsamhet att genomföra sin mission och uthärda allt som kunde krävas.

Försoningens omfattning

När vi begrundar försoningens omfattning och Återlösarens villighet att lida för alla våra synder bör vi tacksamt konstatera att försoningsoffret täcker så mycket mera! Begrunda Almas ord till det trofasta folket i Gideon nästan ett århundrade innan försoningen skedde:

”Och [Jesus] skall gå ut och lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag, och detta för att det ord skall kunna uppfyllas som säger att han skall ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar.

Och han skall ta på sig döden så att han kan lossa de dödens band som binder hans folk. Och han skall ta på sig deras skröpligheter så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet i köttet, så att han i köttet kan veta hur han skall bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter.

Se Anden vet allt. Ändå lider Guds Son i köttet för att han skall kunna ta på sig sitt folks synder, så att han kan utplåna deras överträdelser genom sin befrielses kraft. Och se, detta är det vittnesbörd som är i mig.” (Alma 7:11–13)

Tänk dig ett fullständigt och allomfattande botemedel för våra plågor, prövningar, frestelser, sjukdomar, synder, besvikelser och överträdelser. Kan du tänka dig ett alternativ till Jesu försoning? Lägg till detta den ojämförliga

uppståndelsen. Då börjar vi förstå tillräckligt för att sjunga: ”Oändlig är kärleken Jesus förunnar mig.”⁵

Vad betyder försoningen för dig och för mig? Den betyder allt. Som Jakob sade kan vi ”förlika [oss] ... med [Fadern] genom Kristi, hans enfödde Sons, försoning”. (Jakob 4:11) Det innebär att vi kan omvända oss, komma i full harmoni och acceptans med honom och undvika de misstag eller missförstånd som ”förnekar Kristi barmhärtighet och ringaktar hans försoning och hans återlösning kraft”. (Moroni 8:20)

Vi undviker att vanhedra Frälsarens försoning genom att följa Helamans råd, som är lika tillämpligt i dag som det var under åren strax före Herrens ankomst: ”O, kom ihåg, kom ihåg, mina söner ... att det inte finns något annat sätt eller medel varigenom människan kan bli frälst än genom Jesu Kristi försonande blod, han som skall komma. Ja, kom ihåg att han kommer för att återlösa världen.” (Helaman 5:9)

Hans försoning omfattar sannerligen hela världen och alla människor från begynnelsen till slutet. Men vi får inte glömma att den i sin allomfattning och fullständighet också är mycket personlig och individuellt formad för att på ett fullkomligt sätt passa oss och våra personliga omständigheter. Fadern och Sonen känner var och en av oss bättre än vi känner oss själva och de har förberett en försoning åt oss som i allt överensstämmer med våra behov, prövningar och möjligheter.

Jag tackar Gud för gåvan hans Son är och jag tackar Frälsaren för hans försoning. Den är sann och verksam och leder oss dit där vi behöver och vill vara. ■

Från ett tal under Brigham Young-universitetets kvinnokonferens den 5 maj 2006.

SLUTNOTER

1. Joseph Smith, *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (Studiekurs för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen, 2007), s 49.
2. Bible Dictionary, ”Atonement”, s 617; se också Handledning för skriftstudier, ”Försona, Försoning”, s 56–57.
3. David A Bednar, ”In the Strength of the Lord”, i *Brigham Young University 2001–2002 Speeches* (2002), s 123.
4. Se Bible Dictionary, ”Grace”, s 697; se också Handledning för skriftstudier, ”Nåden”, s 141.
5. ”Oändlig är kärleken”, *Psalmer*, nr 125.

Den gode Herdens röst

SHERRY CARTWRIGHT ZIPPERIAN

Som ranchägare i Montana i Förenta staterna under de flesta av mina 70 år, uppskattar jag liknelsen om den gode herden som finns i Johannes 10:1–18, för jag har levt så. Följande upplevelser är särskilt talande när det gäller att göra denna liknelse levande.

På bibelns tid kallade varje herde på sin egen flock ur de många hjordar som samlats i nattfållan. (Se v 3–4.) När jag på liknande sätt ska flytta på mina får så kallar jag helt enkelt på dem, och de kommer.

Min pigga 96-åriga granne Alice, som också födde upp får, blev sjuk för flera år sedan under lamningstiden, så jag erbjöd mig att hjälpa henne med lamningen på nätterna. När jag kom in i lamningsskjulet första kvällen som jag var "i tjänst" hade Alices nära 100 tackor slagit sig till ro för natten. Men när jag visade mig kände de genast på sig att det fanns en främling bland dem. Skräckslagna sökte de genast trygghet genom att trycka sig intill varandra i ett hörn. (Se v 5.)

Detta fortsatte flera kvällar i rad. Oavsett hur tyst jag gick in fick fåren panik och flydde. Jag talade mjukt till de nyfödda lammen och tackorna medan jag tog hand om dem. Femte kvällen blev de inte längre oroliga när jag arbetade bland dem. De hade lärt sig känna igen min röst och lita på mig.

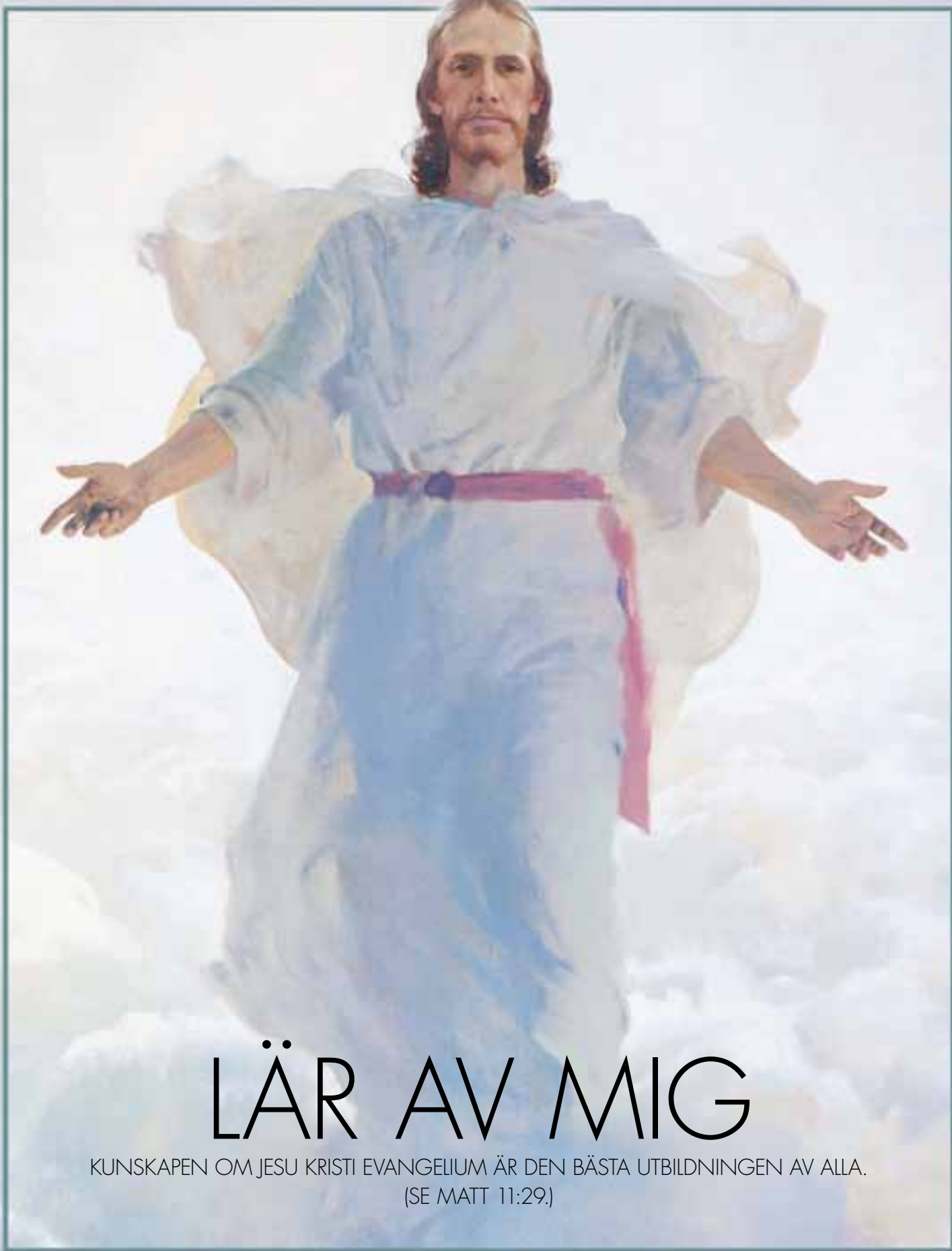
En tid senare sade jag till Alice att jag skulle mata de dussintalet moderlösa lammen med flaska. (De moderlösa lammens mor hade antingen dött eller så kunde de inte producera tillräckligt med mjölk.) Jag försökte låta som Alice när jag kallade på hennes lamm: "Kom, Båbå! Kom Båbå!" Jag väntade mig att lammen hungrigt skulle rusa fram till mig som de hade gjort till henne. Men lammen tittade inte ens upp. Alice gick då ut genom köksdörren och ropade på dem. När de hörde *hennes* röst rusade de ivrigt fram till henne och bräkte högljutt efter sin mjölk.

Alice och jag tyckte att det var intressant och bestämde oss för att göra ett experiment. Alice ställde sig i min fålla och härmade *mitt* rop: "Hit, lammen, lammen! Hit, lammen, lammen!" Hon såg ingen som helst reaktion. Men när *jag* ropade med exakt samma ord omringades jag genast av mina får. Fastän *orden* vi använde för att kalla på fåren var identiska så lyssnade de inte till våra obekanta *röster*. Fåren lyssnade lojalt nog bara på sin sanna herde. (Se v 4.)

I Johannes 10 skiljer man på en *god* herde och en *lejd* herde. En herde som har egna får är kärleksfullt mån om deras säkerhet. En "lejd" herde, däremot, "bryr sig inte om fåren" (v 13). Liknelsen lär oss också att medan den lejde herden flyr och överger sina får (se v 12) så ger den gode herden villigt sitt liv för sina får. (Se v 11.) Detta gäller sannoligen vår gode Herde — vår Frälsare, Jesus Kristus — som kärleksfullt gav sitt liv för oss. (Se v 15, 17–18.)

För mig bekräftade dessa upplevelser ett av de viktiga budskapen i liknelsen: Om vi strävar efter att personligen lära känna vår gode Herde och genast känna igen hans röst så gör vi inte misstaget att följa den lejde herden. Genom att trofast lyssna till vår gode Herdes röst — och ingen annans — leds vi till evig säkerhet. ■

LÄR AV MIG

KUNSKAPEN OM JESU KRISTI EVANGELIUM ÄR DEN BÄSTA UTBILDNINGEN AV ALLA.
(SE MATT 11:29.)

"Mina föräldrar är inte aktiva i kyrkan. Hur håller jag mig stark utan deras stöd?"

Det här är en svår situation eftersom det ofta är föräldrarna vi vänder oss till för att få råd och vägledning. Men det finns en del vi kan göra för att hålla oss starka, och när du gör det kan du vara ett bra föredöme för dina föräldrar.

Fortsätt att be och studera skrifterna för att få inspiration i livet. Vår himmelske Fader hör dina böner och besvarar dem.

Vänd dig till andra släktingar eller medlemmar i kyrkan för de exempel eller det stöd du kan behöva. Be till exempel dina hemlärare eller din biskop eller grenspresident om en prästdömsvälsignelse om det inte finns några värdiga prästadömsbärare i ditt hem.

Du kan stärka dina syskon och föräldrar genom att visa exempel på tro. Du kanske kan ha hemaftnar, be och studera skrifterna med dina syskon. Dina föräldrar kanske också vill vara med.

Men viktigast av allt är att du fortsätter älska dina föräldrar. Döm dem inte. Var i stället vänlig och tålmodig. De behöver fortfarande din kärlek och ditt stöd, liksom du behöver deras.

Be för dina föräldrar

Be dina föräldrar att ha familjebön. Inbjud dem till kyrkans aktiviteter. Organisera hemaftnar. Be för dem mycket och sträva efter att vara ett bra föredöme. På så sätt stärker du din familj och ditt eget vittnesbörd, du känner dig bättre till mods och Herren hjälper dig hålla dig stark i kyrkan. Gör det med tro och hängivenhet så besvarar han dina böner.

Sonia B, 20 år, Yucatán, Mexico

Ge inte upp

Min pappa är inte medlem och min mamma och mina systrar är inte aktiva. Det gör ont att se dem strunta i min tro. Men min tro stärks när jag är med på seminariet, går på kyrkans möten och på veckoträffarna, och när jag ber och studerar skrifterna. Det bästa rådet jag kan ge är att inte ge upp.

Amanda B, 16 år, Nevada, USA

Olika sätt att hålla sig aktiv

Jag känner en fantastisk tjejl som är mycket stark i kyrkan fastän hennes föräldrar är mindre aktiva. Hon inspirerar de andra tjejerna eftersom hon redan har förtjänat sin Unga kvinnormedaljong. Hon säger att hon har hållit sig aktiv genom de andra unga kvinnornas stöd, genom att gå till kyrkan regelbundet och genom att verkligen kommunicera med sin himmelske Fader.

Chelsea C, 17 år, Oklahoma, USA

En trygg hamn

Jag ber och studerar skrifterna för att stärka mitt vittnesbörd, och jag har hittat en trygg hamn genom att delta i scouterna och Unga mäns program och genom att vara flitig i mina ämbeten. Att följa profe-ternas råd och välja goda vänner är också till hjälp. Kom ihåg att alltid vara ett föredöme för din familj genom att visa dem uppriktig kärlek, omsorg och respekt. Om du gör din del så gör Herren sin.

**Äldste Whigham, 21 år,
Kalifornienmissionen San Francisco**

Mod av deras exempel

Min mamma är mindre aktiv och mina andra släktingar är inte medlemmar. Det jag gör är att lita på mina ledare och mina vänner. De hjälper mig hela tiden. De har varit mycket viktiga för mig eftersom de har stött mig i mitt levnadssätt och i mitt mål att gå ut som missionär. De ger mig mycket mod genom att vara föredömen för mig. Du behöver lära dig uppskatta vänskapen med personer som bygger upp dig som medlem och tillbringa mer tid med dem, för det finns alltid mer att lära sig.

Ivana S, 20, Buenos Aires, Argentina

Uttryck din kärlek till dina föräldrar

Fortsätt att prata med dina föräldrar och försök stödja dem. Uttryck din kärlek och uppskattning för dem och berätta för dem hur viktigt det är för

dig att gå till kyrkan. Be dina ledare om skjuts och hör om din biskop kan försöka prata med dina föräldrar. Be din himmelske Fader om hans stöd och be för att dina föräldrar ska börja förstå att det är viktigt för dig att vara aktiv i kyrkan. Du kan också bli starkare genom att läsa Mormons bok varje dag och hålla buden.

Craig L, 16 år, Missouri, USA

Två "stödsystem"

Jag ser ofta den här situationen som missionär och ungdomarna som ställs inför det här är modiga. Hur klarar de det? Genom att utveckla ett stödsystem i kyrkan med vänner och ledare och genom att utveckla ett stödsystem med Herren genom att be, studera skrifterna varje dag och gå till kyrkan. Du kan klara det genom att göra som dem!

Äldste Jones, 21 år, Tahitimissionen Papeete

NÄSTA FRÅGA

"Hur kan jag ha rena tankar när så många klär sig oanständigt?"

Skicka ditt svar så att vi har det senast den 15 maj 2009, till:

**Liahona, Questions & Answers 5/09
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
Eller skicka e-post till:
liahona@ldschurch.org**

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller ditt brev:

FULLSTÄNDIGT NAMN

FÖDELSEDATUM

FÖRSÄMLING (ELLER GREN)

STAV (ELLER DISTRIKT)

Jag ger tillstånd att trycka svaret och fotografiet:

UNDERSKRIFT

FÖRÄLDERS UNDERSKRIFT (OM DU ÄR UNDER 18 ÅR)

DU KAN STÄRKA DIN FAMILJ

"I Vägledning för de unga påminns vi: 'Att vara en del av en familj är en stor välsignelse ... Alla familjer är inte lika men var och en är viktig i vår himmelske Faders plan.' (Vägledning för de unga, s 10)

Alla familjer, från den mest idealiska till den mest problematiska, behöver stärkas. Den styrkan kan du ge.

Faktum är att i vissa familjer kanske du är den enda källan till andlig styrka. Herren litar på att du ger din familj evangeliets välsignelser.

Det är viktigt att upprätta mönster av rättfärdighet i ditt eget liv, vilket gör det möjligt för dig att vara ett gott föredöme för din familj, oavsett hur din familj ser ut."

Se Mary N Cook, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, "Stärk hemmet och familjen", Liahona, nov 2007, s 11.

Jakobs brev 1:5–6

Aposteln Jakob undervisade om nyckeln till att få visdom av Gud.

Be till Gud

När Joseph Smith hade läst den här versen manades han att gå till den heliga lunden för att be. Där tog han emot den första synen. (Se Joseph Smith—Historien 1:11–17) Kan du komma på ett exempel från din släkt eller en egen upplevelse där en person som sökte kunskap fick ett svar genom att be? Skriv om det i din dagbok.

Villigt

Villigt — fritt, generöst, givmilt.

Förebråelser

Förebråelser — kritik, skäll, klander. Med andra ord besvarar Gud dina böner och han blir aldrig arg när du uppriktigt ber till honom för att få svar på en fråga.

Ger åt alla

”Det är Guds barns förmån att få komma till Gud och få uppenbarelse ... Gud gör inte skillnad på människor, vi har alla samma förmån.”

Profeten Joseph Smith, Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (Studiekurs för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen, 2007), s 130.

⁵Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den. ⁶Men han skall be i tro utan att tvivla. Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden.

Be i tro

”Profeten [Joseph Smith] sade att sedan han hade läst denna vers var han fullt viss om att han antingen måste pröva Herrens löfte och fråga honom eller kanske välja att förbli i mörker för alltid ... Han hade läst skriftstället, han hade förstått det, han hade förtröstat på Gud, sin evige Fader, och nu knäböjde han och bad, i visshet om att Gud skulle ge honom den upplysning som han så innerligt sökte. Profeten Joseph Smith lärde oss trons princip — *genom sitt föredöme*.”

President Thomas S Monson, ”Profeten Joseph Smith — lärare genom sitt exempel”, Nordstjärnan, jun 1994, s 5.

Han skall få den

Vår himmelske Fader hör och besvarar dina böner. Hans svar kommer i hans egen tid och på olika sätt — till exempel genom olika omständigheter i ditt liv, genom andra människors vänliga gärningar, eller genom den Helige Andens milda och stilla röst. Här följer några förslag på hur du kan förbereda dig för att få vägledning genom Anden (från ”Uppenbarelse”, *Stå fast i din tro* [2004], s 161–165):

- Be om ledning.
- Studera skrifterna varje dag.
- Var vördnadsfull.
- Ta dig tid att begrunda.
- Var ödmjuk.
- När du söker konkret ledning bör du fundera på saken i ditt eget sinne.
- Håll buden.
- Sök tålmodigt Guds vilja.
- Ta värdigt del av sakramentet.

Rannsaka skrifterna flitigt

Undervisa om de skriftställen och citat som kan hjälpa sysstrarna ni besöker att

förstå dessa principer. Inbjud dem ni undervisar att berätta vad de har känt och lärt sig.

Varför ska vi rannsaka skrifterna?

President Howard W Hunter

(1907–95): "Jag rekommenderar Guds uppenbarelser som normen varefter vi ska leva vårt liv och bedöma varje beslut och gärning. När du får bekymmer och problem ska du alltså bemöta dem genom att vända dig till skrifterna och profeterna." ("Fear Not, Little Flock", i *1988–89 Devotional and Fireside Speeches* [1989], s 112)

President Ezra Taft Benson (1899–1994): "Framgång i rättfärdighet, kraften att undvika att bli bedragen och motstå frestelser, vägledning i våra dagliga liv, helande av själen — detta är bara några av de löften som Herren gett dem som tar del av hans ord ... Vissa välsignelser [kan] bara erhållas genom skrifterna, bara genom att komma till Herrens ord och hålla fast vid det ...

Förnya ert beslut att studera skrifterna. Fördjupa er i dem dagligen så att Herrens kraft kan vara med i era kallelser. Läs dem i era familjer och lär

era barn att älska och högakta dem." ("Ordets makt", *Nordstjärnan*, nummer 6 1986, s 83)

President Spencer W Kimball

(1895–1985): "Då ni blir mer och mer bekanta med skrifternas sanningar, blir

ni mer och mer effektiva när det gäller att hålla det andra stora budet, att älska nästan som sig själv. Bli lärda i skrifterna, inte för att trycka ner andra, utan för att bygga upp dem! Vem har när allt kommer omkring större behov av att 'uppskatta' evangeliets sanningar (som man kan vända sig till i stunder av nöd) än kvinnor och mödrar som uppfostrar och undervisar så mycket?" (Se "Rättfärdiga kvinnors roll", *Nordstjärnan*, maj 1980, s 152.)

Hur kan jag värdesätta skrifterna mer?

2 Nephi 4:15: "Ty min själ gläds åt skrifterna, och mitt hjärta begrundar dem, och jag skriver dem till lärdom och nytta för mina barn."

Julie B Beck, Hjälpföreningens

generalpresident: "Ett bra sätt att börja studera skrifterna är att 'tillämpa' dem på oss själva. (Se 1 Nephi 19:23.) En del människor börjar med att välja ett ämne i Handledning för skriftstudier som de behöver lära sig mer om. Eller så börjar de i början av en av skriftböckerna och söker efter speciella lärdomar ...

Hur en person än börjar studera skrifterna, så är fortsatta studier nyckeln till att inhämta viktig kunskap. Jag tröttnar aldrig på att upptäcka de rika skatter av sanning som finns i skrifterna, eftersom de undervisar oss 'i all tydlighet, ja, så tydliga som ord kan vara'. (2 Nephi 32:7) Skrifterna vittnar om Kristus. (Se Joh 5:39.) De tillkännager allt vad vi ska göra. (Se 2 Nephi 32:3.) De gör oss visa, så att vi blir frälsta. (Se 2 Tim 3:15.)

Genom mina skriftstudier och böner som åtföljer mina studier har jag fått kunskap som ger mig frid och som hjälper mig att fokusera mina krafter på det som är av evig betydelse. Tack vare att jag började studera skrifterna dagligen har jag lärt mig om min himmelske Fader, hans Son Jesus Kristus och om vad jag behöver göra för att bli lik dem." (Se "Min själ fröjdar sig över de heliga skrifterna", *Liahona*, maj 2004, s 108–109.)

President Thomas S Monson:

"De heliga skrifterna pryder våra bokhyllor. Se till att de förser oss med andlig näring och vägledning." ("Hjälpföreningens oerhörda styrka", *Nordstjärnan*, jan 1998, s 99) ■

KUNSKAP OCH SISTA DAGARS HELIGA

Att inhämta kunskap är ett livslångt, heligt åtagande som behagar vår Fader i himlen och värderas högt av hans tjänare.

ÄLDSTE DALLIN H OAKS
i de tolv apostlarnas kvorum
OCH KRISTEN M OAKS

Den som inträder på kunskapens område måste göra det på samma sätt som när Mose kom till den brinnande busken. Han står på helig mark. Han ska hämta heliga ting”, sade president J Reuben Clark Jr (1871–1961), en medlem av första presidentskapet, när han talade under en installationsceremoni för en ny rektor för Brigham Young-universitetet. ”Vi måste närma oss detta sökande efter sanning — inom alla områden av mänskligt vetande — inte bara med vördnad utan också med en bön i hjärtat.”¹

Som sista dagars heliga tror vi på utbildning, och vi har en filosofi om hur och varför vi ska utbilda oss. Vår religiösa tro lär oss att vi bör söka kunskap genom Anden och att vi har ett ansvar att använda vår kunskap för att hjälpa andra.

Vårt sökande efter sanning

”[Vår] religion ... manar [oss] ... att ivrigt söka efter kunskap”, sade president Brigham Young (1801–1877). ”Det finns inget annat folk som är ivrigare att se, höra, lära känna och förstå sanningen.”²

Vårt sökande efter sanning borde vara lika brett som andra aktiviteter i livet och så djupgående som våra omständigheter tillåter. En utbildad sista dagars helig bör sträva efter att förstå dagens religiösa, fysiska, sociala och politiska problem. Ju mer kunskap vi har om himmelska lagar och jordiska ting, desto mer gott inflytande kan vi ha

på människor omkring oss och desto säkrare går vi från kränkande och onda inflytanden som kan förvirra och förgöra oss.

I vårt sökande efter sanning behöver vi söka efter vår kärleksfulle himmelske Faders hjälp. Hans ande kan vägleda och intensifiera våra ansträngningar att lära och öka vår förmåga att tillgodogöra oss sanning. Att lära genom Anden på det här sättet är inte begränsat till klassrum eller förberedelser för prov. Det kan tillämpas på allt vi gör i livet och varje plats vi gör det på — hemma, på jobbet och i kyrkan.

Medan vi strävar efter att ta emot och tillämpa Andens vägledning i en värld driven av rådande trender och frågor, konfronteras vi av en uppsjö med ofta felaktig och trivial information, serverad via modern teknologi. Vi riskerar att bli vad någon kallade ”pannkaksfolk” — med utspridd men ’tunn’ kunskap eftersom vi kan få tillgång till ett enormt nätverk av information bara genom att trycka på en knapp.”³

Vi bombarderas också av populära pratshow-värdar, tevepsykologer, modetidningar och mediakommentatörer, vars snedvridna värderingar och diskutabla metoder kan påverka våra åsikter och vårt beteende. President Spencer W Kimball (1895–1985) sade till exempel följande om detta: ”Det har aldrig funnits en tidpunkt i världen då kvinnans [och mannens] roll varit mer förvirrad.”⁴

Under de här omständigheterna kan förvirring, missmod eller självtvivel börja undergräva vår tro och få oss att vända oss bort från Frälsaren och från att bygga upp hans rike på jorden. Om vi grundar våra beslut på trender och världsliga inriktningar kommer vi att "kastas hit och dit av vågorna och [föras] bort av varje vindkast i läran, när människorna bedriver sitt falska spel och i sin list förleder till villfarelse". (Ef 4:14)

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga undervisar om principer, utan påverkan av populära åsikter. Skillnaden är stor. Trender, mode och populära ideologier är flyktiga och kortlivade. Principer är ankare av trygghet, vägled-

ning och sanning. Om vi grundar våra normer och vår inriktning på lärdomar och principer, till exempel tro på Herren Jesus Kristus och att följa profeten, får vi fullt pålitlig, oföränderlig vägledning när det gäller våra beslut i livet.⁵

Vi behöver inte vara rädda. President Henry B Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt: "Herren vet både vad han behöver be er att göra och vad ni behöver

veta. Han är vänlig och han är allvetande. Därför kan ni med förtroende förvänta er att han har berett tillfällen för er att lära er som förberedelse för det tjänande ni kommer att utföra. Ni kommer inte alltid att se dessa möjligheter ... Men när ni sätter de andliga tingen först i ert liv, kommer ni att ledas till vissa studier och ni kommer att motiveras till att arbeta hårdare."⁶

Personlig värdighet

Vår strävan att inhämta kunskap måste vara kombinerad med personlig värdighet så att vi kan få vägledning av den Helige Anden. Vi måste hålla oss borta från sexuell

orenhet, pornografi och missbruk och undvika att ha negativa känslor mot andra eller oss själva. Synd driver bort Herrens ande, och när det händer försvinner Andens speciella ljus och kunskapens lampa börjar blinka.

I nutida uppenbarelser har vi fått löftet att om vi har blicken fäst endast på Guds ära, som innefattar personlig värdighet, så "skall hela [vår] kropp vara fylld med ljus och det skall inte finnas något mörker i [oss], och den kropp som är fylld med ljus förstår allting". (L&F 88:67)

Vi kan bekräfta den här eviga principen med personliga upplevelser. Dra dig till minnes en period när du var förbittrad, irriterad eller grälsjuk. Kunde du studera effektivt då? Blev du upplyst på något sätt under den perioden?

Synd och ilska förmörkar sinnet. De frammanar ett tillstånd som är raka motsatsen till det ljus och den sanning som utmärker intelligens, som är Guds härlighet. (Se L&F 93:36.) Omvändelse, som kan rena oss från synd genom Jesu Kristi försoningsoffer, är därför ett viktigt steg längs kunskapens väg för alla som söker ljus och sanning genom den Helige Andens undervisande kraft.

Vi är ofullkomliga, men var och en av oss kan sträva efter att bli mer värdiga Andens sällskap, vilket stärker vår urskiljningsförmåga och förbereder oss för att på ett bättre sätt försvara sanningen, stå emot socialt tryck och bidra på ett positivt sätt.

Utbildning

I de val vi gör som rör vår utbildning bör vi förbereda oss för att försörja oss själva och dem som kan bli beroende av oss. Det är nödvändigt att ha attraktiva färdigheter. Utbildning är en förutsättning för personlig trygghet och personligt välbefinnande.

Vår himmelske Fader förväntar sig att vi använder vår handlingsfrihet och inspiration till att utvärdera oss själva och våra förmågor och fatta beslut om vilken utbildningsväg vi ska ta. Detta är särskilt viktigt för ungdomar som har gått ut high school och verkat som missionärer och nu ställs inför beslut om vidare utbildning och anställning. Eftersom valen som män och kvinnor gör kan skilja sig åt en hel del börjar vi med att titta på våra egna olika

erfarenheter eftersom vi anser att de är ganska typiska för många sista dagars heliga.

Äldste Oaks: Liksom för de flesta unga män var min formella utbildning intensiv, kontinuerlig och motiverad av behovet av att kunna försörja en familj. Efter en examen följde en annan. Jag finansierade utbildningen med hjälp av deltidsjobb och lån som skulle återbetalas när jag fått ett bättre betalt jobb efter utbildningen. Under den här tiden gifte jag mig och vi började få barn. Med stödet från min hustru och ansvaret som följde på en växande barnaskara gjorde jag bättre ifrån mig i skolan och fick större motivation att ta examen och gå vidare med mitt livsverk. När min formella utbildning var avslutad ägnade jag en del av min nyvunna tid åt att vidareutbilda mig inom mitt yrke och fördjupa mig i kyrkans historia och andra ämnen som jag länge velat studera.

Syster Oaks: Kvinnors utbildningsvägar och upplevelser skiljer sig ofta markant från männens. Jag växte upp under en tid då det bara verkade finnas två yrken för kvinnor

— lärare och sjuksköterska. Mitt "problem" var att jag aldrig övervägde något av dem. Att försörja mig själv ekonomiskt var något jag inte ansåg möjligt eller nödvändigt. Jag älskade att lära och visste hur man arbetar. Faktum är att jag älskade att arbeta. Jag hade många sommarjobb och det gick bra för mig i skolan. Ställd inför det faktum att jag helt och hållet behövde försörja mig själv blev jag rädd, ja nästan paralyserad, med tanke på de utmaningar som tycktes torna upp sig framför mig. Jag hade ingen egentlig arbetslivserfarenhet. Mina studier i humanistiska ämnen gav näring åt själen men nu behövde jag ge näring åt min plånbok.

Jag vidareutbildade mig för att få kunskaper jag behövde för att försörja mig. Jag älskade varje minut av studierna och upptäckte inte bara nya tankar utan också mina egna förmågor. Jag hade varit blyg och känt mig lite utsatt, men nu kände jag mig kapabel och kompetent att möta livet på egen hand.

Skiljevägar

Vi vet att inget är mer frustrerande än att inte veta vad man ska göra med framtiden, men inget är mer personligt givande än att upptäcka sina förmågor. Läs din patriarkaliska välsignelse, begrunda din naturliga fallenhet och naturliga talanger och fortsätt framåt. Ta första steget så kommer dörrar att öppnas. När syster Oaks till exempel började studera engelsk litteratur kunde hon aldrig drömma om att det skulle leda henne till ett bokförlag i Boston. När äldste Oaks studerade bokföring kunde han inte ana att det skulle leda till

Att lära genom Anden är inte begränsat till klassrum eller förberedelser för prov. Det kan tillämpas på allt vi gör i livet och varje plats vi gör det på — hemma, på jobbet och i kyrkan.

Utbildning är inte begränsad till formella studier. Genom att inhämta kunskap hela livet stärks vår förmåga att uppskatta och njuta av världens under och skönhet runt omkring oss.

en juridisk utbildning, till Brigham Young-universitetet och sedan till högsta domstolen i Utah. Med Herren "samverkar allt till [vårt] bästa" (Rom 8:28) och utbildningen vi får kommer stegvis allteftersom livet fortskrider.

Vi måste välja det vi studerar med omsorg eftersom kunskap har evig lagringstid, och all nyttig kunskap eller visdom eller "intelligens" vi förvärvar i detta liv "kommer ... att följa med oss i

uppståndelsen". (L&F 130:18)

Det är oroande att så många, särskilt kvinnor, har dåligt självförtroende och ifrågasätter sin förmåga att lyckas. Under ett tal i mars 2005 till kvinnor som studerade matematik, naturvetenskap och ingenjörsvetenskap, sade BYU:s president äldste Cecil O Samuelson Jr i de sjuttios råd: "En av era lärare har sagt till mig ... att några av er har mindre tilltro till era förmågor och framtidsutsikter än era manliga skolkamrater, trots att det finns bevis som visar att detta inte är befogat. Ni behöver inse vilka talanger, förmågor, anlag och starka sidor ni har och inte bli förvirrade angående de gåvor Gud har gett er."⁷

Särskilt kvinnor kan få negativa kommentarer när de strävar efter högre yrkespositioner. En ung syster i 30-årsåldern som nu behövde försörja sig själv skrev och bad om råd. Hon berättade att hon hade pratat med en kyrklig auktoritet om att hon ville studera

juridik och han hade avrått henne. Vi känner varken till hennes förmåga eller begränsningar – rådet hon fick kan ha varit baserat på dem eller på inspiration som gällde just hennes omständigheter. Men jag kunde känna hennes beslutsamhet när jag läste brevet och det var tydligt att jag skulle råda henne att uppnå sin fulla potential.

Som en del av sitt budskap under Hjälpföreningens allmänna möte den 29 september 2007, sade president Thomas S Monson följande till kvinnorna: "Be inte om uppgifter ni är kapabla att utföra, utan be att ni ska vara kapabla att utföra alla era uppgifter. Då är det inget mirakel att ni kan utföra era uppgifter, utan ni är själva miraklet."⁸

Vi vill be er tänka på att i och med behovet av att fullfölja utbildningen och skaffa er ekonomisk trygghet kan män och kvinnor frestas att ge lägre prioritering åt äktenskap. Evigt sett är det korttänkt att inträda på en yrkesbana som gör en otillgänglig för äktenskap, en evig norm, därför att det inte passar in i den yrkesmässiga tidsplaneringen, en världslig norm.

En vän följde med sin dotter för att titta på vidareutbildningar på olika universitet i östra USA. Hennes oerhört motiverade och begåvade dotter visste att hon skulle få enorma

studieskulder om hon studerade vid sitt förstahandsval av universitet. Den bästa utbildningen är ofta värd att betala för, men i det här fallet bad dottern och kände att även om höga studieskulder inte skulle hindra henne från att gifta sig så skulle de kanske så småningom hindra henne från att sluta arbeta så att hon kunde stanna hemma hos sina barn. Var vis. Vi är alla olika. Om du söker Herrens råd kommer han att låta dig veta vad som är bäst för dig.

En hunger efter kunskap

Äldste Jay E Jensen i de sjuttios presidentskap har sagt att vi alltid behöver "utbilda oss och utvecklas".⁹ För att göra det behöver vi ha en önskan att lära, vägleda av eviga prioriteringar.

Förutom att förbättra våra kvalifikationer i fråga om utbildning bör vi ha en önskan att lära oss hur man blir mer känslomässigt nöjd, duktigare på personliga relationer och bättre föräldrar och samhällsmedborgare. Det finns inte mycket som är mer tillfredsställande och roligt än att lära sig något nytt. Ur detta kommer stor glädje, tillfredsställelse och ekonomiska belöningar. Utbildning är inte begränsad till formella studier. Genom att inhämta kunskap hela livet stärks vår förmåga att uppskatta och njuta av världens under och skönhet runt omkring oss. Sådan kunskap sträcker sig bortom böcker och selektiv användning av ny teknologi, som Internet. Den omfattar artistiska prestationer. Den omfattar också upplevelser med människor och av platser: samtal med vänner, museibesök och konserter samt tillfällen till att tjäna. Vi bör utvidga vårt sinne och glädjas åt resan.

Vi kanske behöver kämpa för att nå våra mål, men kampen i sig kan ge lika mycket tillväxt som kunskapen vi inhämtar. Styrkan vi får när vi övervinner svårigheter har vi med oss i kommande evigheter. Vi ska inte vara avundsjuka på de personer vars ekonomiska eller intellektuella resurser gör det lätt för dem. Tillväxt har aldrig åstadkomits genom bekvämlighet, och de personer som har lätt för sig kommer att behöva uppleva sin tillväxt genom andra uppoffringar eller gå miste om den utveckling som meningen med livet är.

Viktigast av allt är att vi har en plikt att öka vår andliga kunskap genom att studera skrifterna och kyrkans litteratur och genom att gå till kyrkan och templet. När vi mättar oss med livets ord berikas vi, vår förmåga att undervisa dem vi älskar stärks och vi förbereds för evigt liv.

Det främsta syftet med en utbildning är att den ska göra oss till bättre föräldrar och tjänare i riket. I det långa loppet är det tillväxten, kunskapen och visdomen vi upplever som utvidgar vår själ och förbereder oss för evigheten, inte vilka betyg vi får. Det som kommer

av Anden är det som är evigt, och våra familjerelationer, beseglade genom prästadörets makt, är Andens yppersta frukter. Utbildning är en gåva från Gud. Den är en av vår religions hörnstenar när vi använder den för att gagna andra. ■

SLUTNOTER

1. J Reuben Clark Jr, "Charge to President Howard S. McDonald", *Improvement Era*, jan 1946, s 15.
2. Brigham Young, "Remarks by President Brigham Young", *Deseret News*, 14 mar 1860, s 11; se också Kyrkans presidents lärdomar: Brigham Young, s 194.
3. Richard Foreman, citerad i "Is Google Making Us Stupid?" av Nicholas Carr, *Atlantic Monthly*, jul/avg 2008, s 63.
4. Spencer W Kimball, *Kyrkans presidents lärdomar: Spencer W Kimball* (melkisedekska prästadörets och Hjälpföreningens studiekurs, 2006), s 224.
5. Texten i det här stycket och flera andra stycken senare i artikeln är tagna från Kristen M Oaks, *A Single Voice* (2008).
6. Henry B Eyring, "Education for Real Life", *Ensign*, okt 2002, s 18–19; se också Evangeliet och ett framgångsrikt liv, *Lärarhandledning*, s 44.
7. Cecil O Samuelson Jr, "What Will Be Relevant", opublicerat tal.
8. Thomas S Monson, "Tre mål till vägledning", *Liahona*, nov 2007, s 120.
9. Brev från Jay E Jensen till Dallin H Oaks, daterat den 23 apr 2008.

Gå den extra milen

PAUL VANDENBERGHE

Kyrkans tidningar

När Stein Arthur Andersen var i 15-årsåldern var han inte aktiv i kyrkan. Inte hans familj heller. De hade flyttat flera gånger till olika områden i Norge. Just nu bodde de i Stavanger. Det är landets fjärde största stad och ligger på sydvästkusten. Stein hade varit i kyrkan i Stavanger några gånger och hade träffat några av kyrkans ungdomar som bodde i området. Det var särskilt en ung man som gjorde ganska stort intryck på Stein — han hette Tor Lasse Bjerga.

Det var under ett av de sällsynta besöken i kyrkan som Stein träffade Tor Lasse. "Han var några år äldre än jag och gjorde stort intryck på mig", säger Stein. "Jag kände en god anda när jag var med honom och tyckte han var en cool kille." Om Stein inte hade blivit så imponerad av Tor Lasse kanske han inte hade varit villig att lyssna på honom när han åkte hem till Stein med en speciell inbjudan.

Inbjudan kom i mitten på 1970-talet när seminarieprogrammet introducerades i Norge, och Tor Lasse hade kallats som den första seminarieläraren. Eftersom Tor Lasse bara var 18 år var han lite nervös för att få ett så stort ansvar. "Jag bad ganska mycket om det", minns han. En sak han var säker på var att han ville nå ut till ungdomarna i området som var mindre aktiva. Tor Lasse säger:

"Jag kände med en gång att jag skulle gå och besöka Stein Arthur."

"Jag var förmodligen ett av namnen på en lista", säger Stein. Men för Tor Lasse var Stein mycket mer än bara ett namn på en lista. Tor Lasse minns att han impone-

rades av Steins intelligens och hans tysta och beslutsamma sätt. Därför bestämde sig Tor Lasse för att personligen besöka Stein och inbjuda honom till att delta i det nya seminarieprogrammet.

Tor Lasse ringde i förväg och pratade med Steins föräldrar för att försäkra sig om att han skulle vara hemma. För att komma hem till Stein var Tor Lasse tvungen att åka buss i omkring 35 minuter till en färja. Sedan fick han åka färja i 45 minuter. Slutligen fick han gå i ytterligare 30 minuter. "Jag tänker på det hela tiden", säger Stein. "Vad Tor Lasse gjorde var att gå den extra milen."

De båda männen minns fortfarande väl anden de kände under det mötet för nästan 35 år sedan. När de satt i matsalen tänkte Stein på allt han var engagerad i. "Jag höll på med fotboll och scouterna och spelade trumpet och gjorde allt möjligt. Jag var mycket upptagen."

"Medan Tor Lasse berättade om seminariet vände han sig mot mig och sade: 'Stein Arthur, vill du anmäla dig till seminarieprogrammet och börja studera skrifterna med oss?' Jag satt vid den öppna spisen, och jag sade ja. Enligt all logik skulle jag ha sagt nej för jag hade inte tid. Men jag sade ja. Och det satte igång alltihop."

*Ibland sker
förunderliga
saker när vi
anstränger
oss lite.*

"Alltihop" inbegrep att gå upp tidigt varje morgon för att studera skrifterna och seminarielektionerna hemma. Sedan träffades den lilla gruppen med fyra eller fem elever en gång i veckan. "Gradvis började jag känna Anden på morgnarna medan jag läste för mig själv, och jag gick upp tidigt varje morgon", säger Stein. "Efter ett tag kändes det som om dagen inte skulle bli vad den kunde bli om jag inte studerade på morgonen. Och jag började få ett vittnesbörd utan att jag ens visste om det."

Stein säger: "Efter ett tag förstod jag vad det var för känslor. Det kändes bra att lära sig olika saker och jag kände Anden. Jag kände att det var rätt. Och jag visste att det här var något jag ville bygga mitt liv på."

Men varför sade Stein ja när han var så upptagen? "Jag tror att det var den Helige Andens inflytande som påverkade mig", säger han. "Jag måste ha förberetts på något sätt. Så när Tor Lasse kom i tro, så gick han den extra

milen, och jag var redo att tacka ja till hans inbjudan. Det är så Herren verkar."

Omkring ett år senare bestämde sig Tor Lasse för att gå ut som missionär och kallades att verka i Norge. Under den tiden fortsatte Stein att stärka sitt vittnesbörd om evangeliet. "När Tor kom tillbaka från sin mission började jag också fundera på en mission", säger Stein. "Jag kom fram till att jag skulle gå ut som missionär eftersom jag ville tjäna Herren, och tänkte att om jag inte går så kanske jag ångrar det hela livet."

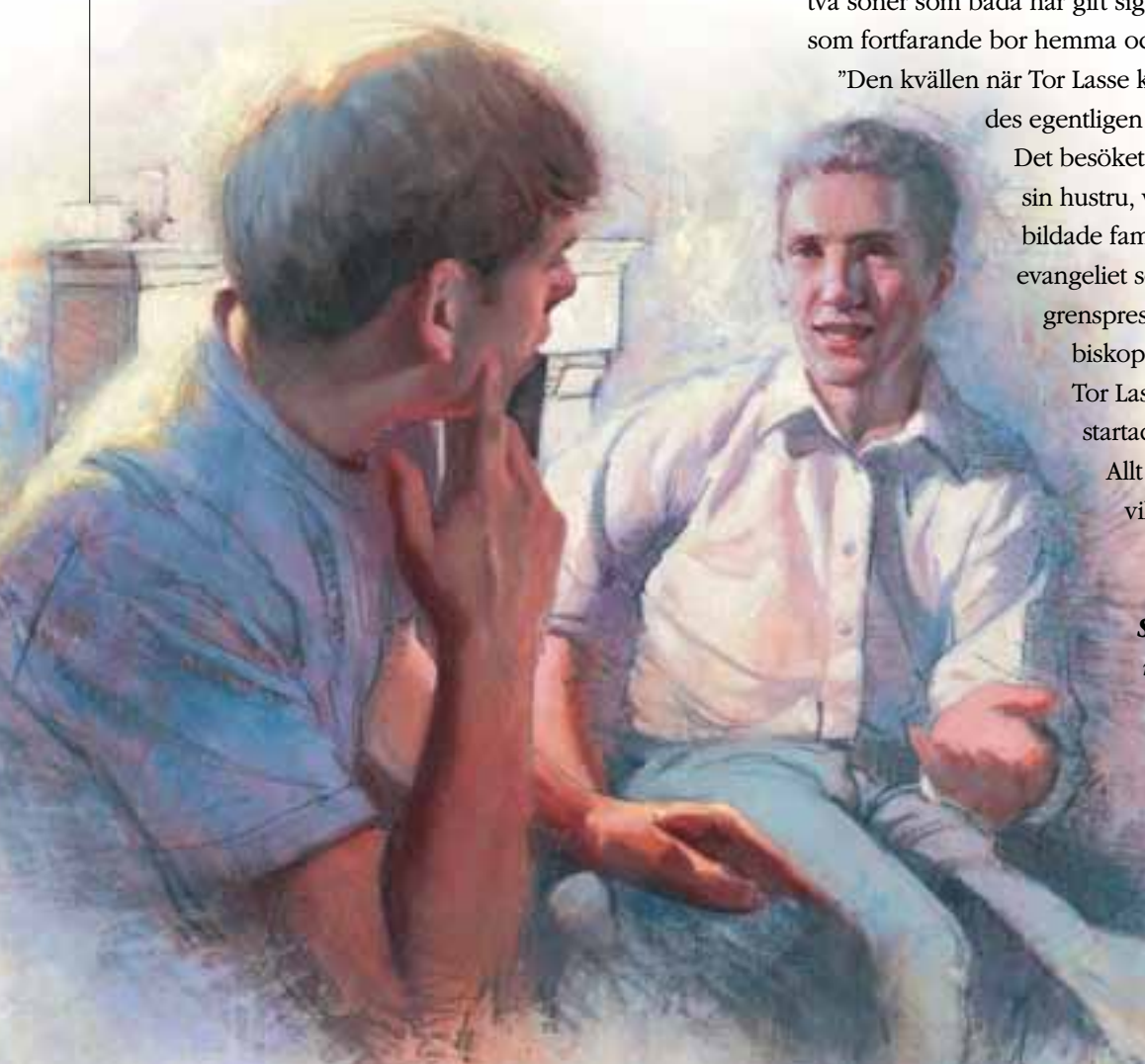
Stein minns att när han hade pratat med sina prästdömsledare om att gå ut som missionär så kändes det som att hans fötter knappt nuddade marken när han gick hem. Innan Stein åkte ut på sin mission (också till Norge) träffade han sin framtida hustru Hilde på en ungdomskonferens i Oslo. De skrev till varandra under hans mission och gifte sig när han hade kommit hem. Nu har de fyra barn: två söner som båda har gift sig i templet och två döttrar som fortfarande bor hemma och är aktiva i seminariet.

"Den kvällen när Tor Lasse kom hem till oss förändrades egentligen hela mitt liv", säger Stein.

Det besöket ledde till att han träffade sin hustru, verkade som missionär och bildade familj – stadigt förankrad med evangeliet som grund. "Jag har varit grenspresident, distriktspresident, biskop, och allt detta tack vare att Tor Lasse kom hem till oss och startade seminarieprogrammet."

Allt detta för att Tor Lasse var villig att gå den extra milen. ■

Stein sade: "Den kvällen när Tor Lasse kom hem till oss förändrades egentligen hela mitt liv."

Ida Andersen (till höger) med sin syster Ane och föräldrarna Hilde och Stein.

JAG RÄCKTE UPP HANDEN

Vad skulle du göra om din lärare i skolan kom med påståenden om kyrkan som inte var sanna? Stein Andersens yngsta dotter Ida hamnade i just en sådan situation. Idas lärare hade nämnt mormonerna vid flera tillfällen och sagt att de praktiserade månggifte. Eftersom Ida inte visste vad hon skulle säga just då så gjorde hon ingenting. Men när hennes lärare började komma med felaktig information om kyrkan igen visste Ida att hon behövde göra något.

”Jag räckte upp handen och sade att det hon hade sagt var fel”, säger Ida. ”Jag sade att jag var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Min lärare envisades och sade att i Utah har mormonerna visst

flera hustrur. Jag förklarade för henne att det fanns några grupper i USA som praktiserade månggifte men att de grupperna inte tillhörde kyrkan.

Nästa dag hejdade läraren mig i korridoren och sade att hon hade blivit imponerad av det jag hade sagt. Hon bad om ursäkt för att hon hade sagt sådant som var fel om kyrkan. Hon sade att hon egentligen inte visste så mycket om kyrkan men ville veta mer, och hon var säker på att det fanns många i min klass som också ville veta mer. Hon bad mig göra en presentation om kyrkan för min klass.

Fyra dagar senare gav jag en presentation om kyrkan för klassen. Jag var jättenervös. Jag hade inte sagt så mycket om kyrkan i skolan, utom till mina närmaste vänner. De flesta i min klass visste att jag tillhörde kyrkan men det var i princip allt. Jag funderade och bad mycket

om vad jag skulle säga. Jag bad till och med pappa att ge mig en välsignelse till hjälp för mig.

Läraren sade till klassen att jag skulle berätta om kyrkan. När jag ställde mig upp blev alla tysta. Jag satte igång och alla klasskamraterna antecknade. Jag pratade i omkring 30 minuter. Jag berättade om kyrkan i dag, om återställelsen, frälsningsplanen, missionärerna och kyrkans normer. Sedan ställde de andra en massa frågor. Innan den dagen hade jag alltid blivit nervös när andra frågade mig om kyrkan eftersom jag inte var säker på att jag kunde de rätta svaren. Men den här gången var jag inte nervös, och det var inte svårt att svara på frågorna.

Mina klasskamrater blev mycket förvånade. Alla sade att de var stolta över mig för att jag stod för det jag trodde på.”

Bränn inte

När det var dags för mig att ta examen från universitetet märkte jag att evangeliets principer hade välsignat både mitt vardagsliv och mitt andliga liv.

CINTHYA VERÓNICA SALAZAR MÁRQUEZ

När jag var ung kvinna hade de flesta av mina kallelser i kyrkan med Primär att göra, och det påverkade mitt beslut att studera för en lärarexamen. Men mitt val av huvudämne var inte det enda sättet kyrkans lärdomar kom att påverka min utbildning. Det blev väldigt tydligt när det var dags att ta examen.

Det sista projektet jag hade att slutföra var en uppsats som jag skulle försvara i en muntlig tentamen inför tre opponenter. Opponenterna var några av lärarna som jag hade haft i olika kurser.

När jag var klar med uppsatsen efter noggrann genomgång tillbringade jag en del av kvällen före den muntliga tentamen med min pojkvåns familj. När jag skulle bege mig hemåt sade hans mamma att hon hoppades att allt skulle gå bra och tillade: "Om [du] är redo skall [du] inte frukta." (L&F 38:30)

Nästa dag kom. Många minnen passerade revy. Jag mindes hur jag hade bestämt mig för att lämna staden jag växte upp i för att vidareutbilda mig. Jag mindes alla uppoffringar min familj hade gjort för att

midnattslampan

finansiera det hela. Jag kunde inte göra dem besvikna. Jag var tvungen att göra bra i från mig på tentamen.

Mina klasskamrater väntade också på att göra sina prov. Vi var alla oroliga för vilka frågor opponenter kunde ställa, men jag kände mig trygg eftersom jag hade bätt Gud om hjälp och eftersom jag visste att han visste hur mycket jag hade ansträngt mig för att organisera, forska kring och skriva min uppsats.

Det blev min tur. När jag hade förklarat uppsatsen för panelen började jag besvara frågor. Efter att ha ställt flera frågor om mitt ämne sade en av opponenterna: "Hur mycket arbete har du lagt ner på den här uppsatsen?"

"En hel del", svarade jag. "Jag gav allt eftersom jag ville att uppsatsen skulle vara innovativ."

"Har du bränt midnattslampan?"

"Nej, jag sitter inte uppe och gör skolarbete sent", sade jag. "Jag organiserar min dag så att jag får arbetet gjort."

Opponenterna såg verkligen överraskade ut. Samma opponent sade: "Det är märkligt att du erkänner att du inte har varit uppe sent. Vi vet att dina klasskamrater har det, flera nätter."

En av de andra opponenterna sade: "Jag ska berätta för er om den här eleven. Hon har tid för allt. Det kan jag säga därför att jag känner henne. Hon har tid för studier, vänner, familj och hon går till och med till kyrkan."

"Verkligen?" Den andra opponenter blev återigen förvånad. "Vilken kyrka går du till?"

"Ja, jag vet vilken kyrka det är", sade en av dem.

"Och vi får lära oss att gå och lägga oss tidigt så att vi kan vara pigga nästa dag."

Jag kände mig lugn och trygg när jag pratade om evangeliet, men jag var förvånad över att få frågor om religion under ett sådant prov.

"Din uppsats är skriven med mycket känsla. Den är utmärkt. Jag förmodar att detta också är ett resultat av de vanor som du fått genom din kyrka."

"Ja", sade jag. "Jag fick lära mig att undervisa barn i kyrkan, och det har verkligen varit till hjälp i mina studier."

"Det passade dig som hand i handske", sade en av opponenterna. "Vi hoppas att du inte slutar gå till kyrkan för du är den ett stort tack skyldig för de värderingar du har fått där."

Jag fick gå efter en stund så att opponenterna kunde enas om ett beslut. Två minuter senare bad de mig komma tillbaka.

"Det var inte svårt för oss att komma fram till ett beslut. Med tanke på ditt exemplariska arbete, dina utmärkta betyg och uppsatsen du försvarade i dag är vårt utlåtande enhälligt: Du utexamineras med hedersomnämmande. Gratulerar!"

När jag berättade det för min familj så grät de av glädje.

Jag vittnar om att när vår himmelske Fader befälde oss att "gå till sängs tidigt så att ni inte blir trötta" och att "[stiga] upp tidigt så att era kroppar och era sinnen kan bli styrkta" (L&F 88:124), så gjorde han det med avsikt att välsigna oss. Jag är tacksam mot honom för att han låter evangeliet ge oss glädje inom alla områden i livet. ■

Tänd hoppets ljus

För tusentals sista dagars heliga i Brasilien är Ständiga utbildningsfonden en livsavgörande välsignelse.

MICHAEL R MORRIS

Kyrkans tidningar

När Dilson Maciel de Castro Jr blev av med sitt jobb i São Paulo flyttade han och hans hustru till Recife, en stor hamnstad i nordöstra Brasilien, för att bo hos hans föräldrar. Trots Dilsons erfarenhet inom telekommunikationsindustrin kunde han bara hitta kortvariga jobb.

”Saker och ting var mycket svåra för oss under den tiden”, minns Dilson. Situationen förvärrades ännu mer när paret förlorade allt de ägde i en översvämning.

I den svåra situationen träffade Dilson, som hade verkat i Brasilienmissionen São Paulo Syd, äldste Gutenberg Amorim, en områdessjuttio och institutchef, för att prata om yrkes- och utbildningsmöjligheter. Medan Dilson berättade om sina intressen kände han sig manad av Anden att studera medicin. Tack vare Ständiga utbildningsfonden som kyrkan då nyligen startat kunde Dilson år 2003 förvandla maningen till ett yrke efter en 18 månader lång sjukvårdsutbildning.

”Utan fonden skulle det ha varit omöjligt för mig att gå de kurser jag behövde”, säger Dilson som nu arbetar vid ett sjukhus i Recife. Hans hustru Alexandra skulle inte heller ha kunnat få ett lån och betala för utbildningen hon behövde för att bli lärare.

”För sex år sedan hade vi inget arbete”, säger Dilson. ”Fonden har varit avgörande för allt som vi har kunnat åstadkomma. Den har förändrat vårt liv.”

Ett svar från Herren

När kyrkans medlemmar i Brasilien pratar om Ständiga utbildningsfonden använder de superlativen *miraculoso* [mirakulös], *inspirado* [inspirerad], *maravilhoso* [underbar]. Det är för att fonden åstadkommer det som president Gordon B Hinckley (1910–2008) förutsade att den skulle åstadkomma: ”Den kommer att välsigna alla vars liv den berör — de unga männen och kvinnorna, deras framtida familjer och kyrkan som välsignas genom deras starka lokala ledarskap”, och kommer att lyfta ”tusentals ur fattigdomens avgrund mot kunskapens och välståndets solljus.”¹

När president Hinckley tillkännagav programmet kämpade ledare i kyrkan som Paulo R Grahl, områdeschef för kyrkans seminarier och institut i Brasilien, med bekymmer som rörde utbildning och yrkesmöjligheter för sista dagars heliga i Brasilien — särskilt unga hemvända missionärer.

”Men vi såg ingen lösning förrän Herren uppenbarade för president Hinckley att vi skulle starta denna underbara fond”, säger broder Grahl. ”Tidigare återvände många av våra ungdomar från sin mission utan att kunna få vare sig utbildning eller yrke. Nu vet de att fonden finns där om de behöver den, när de kommer hem. Den är till stor välsignelse och nytta för ungdomarna. Den ger hopp.”

Med hjälp av Ständiga utbildningsfonden förvandlade Dilson Maciel de Castro Jr en andlig maning till ett yrke när han blev sjuksköterska i Recife i Brasilien. Nedan: En vy över Recife från kolonialstaden Olinda.

Uppifrån: Skyttfönster i Largo da Orden, historiskt centrum i Curitiba. Ständiga utbildningsfonden var avgörande när det gäller yrkeskarriären för Ricardo Aurélio da Silva Fiusa; Mauricio A Araújo, som här håller ett affärsmöte med sista dagars heliga Renato A Romero (till vänster) och João B Moreira (i mitten); och för Silvia O H Parra, här med Adan Tallmann, områdessekreterare för kyrkans seminarier och institut.

Omkring 10 000 sista dagars heliga i Brasilien har för närvarande SUF-lån för att utöka sin utbildning och därigenom sina arbetsmöjligheter. Brasilien har en stark ekonomi och många möjligheter för utbildade — särskilt om utbildningen är kopplad till de egenskaper ungdomar utvecklar på missionsfältet.

Dörrar öppnas

Äldste Pedro Penha, områdessjuttio och chef för Recifes norra institut, säger att hemvända missionärer har de kvalifikationer som företagare vill ha. "Dörrar öppnas snabbt till arbetsmöjligheter tack vare deras erfarenhet, studievana, utseende och rena uppträdande", säger han. "De avancerar snabbt och deras sätt attraherar människor till kyrkan."

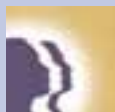
När Ricardo Aurélio da Silva Fiusa hade avslutat sitt arbete i Brasilienmissionen São Paulo Nord 2002, fick han ett SUF-lån till en fyraårig examen i företagsekonomi.

"Fonden har hjälpt mig bli vuxen, förbereda mig för arbete och äktenskap och tjäna bättre i kyrkan", säger Ricardo. Liksom många andra mottagare av SUF-lån fick han erbjudande om anställning redan innan han tog examen. "Fonden har varit till stor välsignelse i mitt liv. Jag är tacksam att kunna betala av på lånet varje månad så att andra också kan dra nytta av fonden."

På sin mission lärde sig Ricardo att prata med andra, studera flitigt och vara lydig — egenskaper som har gjort honom till en bra elev och anställd.

"Många av mina lärare sade att det var något som var annorlunda med mig som de inte kunde förklara", säger Ricardo, som nu arbetar med logistik i ett företag i Port Suape, söder om Recife. "Jag sade att det var mina religiösa principer." Det svaret har lett till att Ricardo har fått möjlighet att berätta för sina lärare och andra om kyrkan.

Mauricio A Araújo, en av de första brasilianska missionärerna som fått ett SUF-lån, tillägger: "Med utvecklingen av min karriär har jag haft flera tillfällen att påverka andra genom mitt exempel. Ibland säger andra till mig: 'Du är annorlunda. Du är trogen mot din hustru. Du lever som du lär.' Genom att dra nytta av SUF och göra vår del får vi välsignelser och vi välsignar också andra."

HUR STÄNDIGA UTBILDNINGSFONDEN VÄLSIGNAR MÄNNISKOR

Mauricio som verkade i Brasilienmissionen Rio de Janeiro i slutet av 1990-talet har befordrats flera gånger sedan han gick ett utbildningsprogram med inriktning på kundrelationer — från säljare till gruppleddare till chef till bolagsstyrelsen för ett internationellt företag i São Paulo.

”Ständiga utbildningsfonden är inspirerad av Gud”, säger han. ”Fonden var nyckeln jag behövde till att slutföra min utbildning och gå vidare i min karriär.”

En bra investering

Gabriel Salomão Neto är inte medlem i kyrkan men han känner ändå att han blivit välsignad av Ständiga utbildningsfonden. ”Det är underbart det här som er kyrka gör”, säger han, och talar för många anställda i Brasilien.

Herr Neto, chef och delägare i ett stort företag som tillverkar automater i São Paulo, har anledning till att vara tacksam. Han blev så imponerad av kvalifikationerna som Silvia O H Parra, en medlem i kyrkan, hade, som tog examen i företagsekonomi med hjälp av ett SUF-lån, att han anställde henne som chefssekreterare.

”Vi är mycket nöjda med det jobb hon gör. Hon arbetar hårt och är effektiv. Vi tror på henne och litar på henne”, säger herr Neto. ”Den investering er kyrka gjorde genom henne har betalats av sig, både för er, för henne och för oss.”

Silvia, som undervisar i engelska i sin församling i São Paulo för både medlemmar och ickemedlemmar, är tacksam för Ständiga utbildningsfonden och för sitt medlemskap i kyrkan. ”Eftersom jag har tagit emot”, säger hon, ”vill jag också ge.”

Som Silvia har bevisat genom sin framgång är det inte bara unga män som har haft nytta av Ständiga

Ständiga utbildningsfonden och kyrkans arbetsförmedlingar och institut i över två dussin länder hjälper tillsammans hemvända missionärer och andra unga sista dagars heliga att få olika slags utbildningar. Först anmäler sig de sökande till institutet och till workshopar med inriktning på karriär och ”starta eget” som kyrkans arbetsförmedlingar anordnar. Workshoparna hjälper både medlemmar och ickemedlemmar att avgöra vilka talanger och färdigheter de har och att upptäcka nya utbildnings- och anställningsvägar. När SUF-låntagarna är klara med sin utbildning betalar de tillbaka lånen med en summa varje månad som de klarar av.

Man kan ge donationer till Ständiga utbildningsfonden via församlingar och grenar på tionde- och fasteoffertalongen.

utbildningsfonden i Brasilien. Av ekonomiska orsaker måste många sista dagars heliga kvinnor i Brasilien också söka arbete.

”De flesta kvinnorna i Brasilien som arbetar gör det inte för att de vill ha en ny bil eller dyra kläder utan för att det är nödvändigt”, säger Lorival Viana de Aguirra, chef för kyrkans arbetsförmedling i Curitiba i södra Brasilien. ”De vill att deras familj ska kunna äta bättre och att deras barn ska få tillräckligt med kläder och en bra utbildning.”

Större glädje, starkare vittnesbörd

Keite de Lima A Ahmed och Viviana Torres Noguera kämpade för att få pengarna att räcka fastän deras män arbetade hårt för sina familjer. SUF har varit till stor välsignelse för dem båda.

De mindre aktiva medlemmarna i Keites familj hade sina tvivel när

hon anmälde sig till ett 18 månader långt program med inriktning på säkerhetsteknik. Men hon gjorde bra ifrån sig i sina studier och erbjöds år 2007 ett heltidsjobb inom området.

”Fonden gjorde mer än att hjälpa mig få utbildning och arbete. Den hjälpte mig också att få bättre självkänsla och att få större tilltro till min förmåga”, säger Keite, en av de första kvinnorna som anställdes av ett företag i São José dos Pinhais, nära Curitiba för att bland annat göra säkerhetsinspektioner och utbilda. ”Det här inspirerade programmet har gett vår familj större glädje och ett starkare vittnesbörd”, säger hon.

Keites föräldrar och syskon, som tagit intryck av hennes prestationer och beslutsamhet och av hur SUF har välsignat hennes familj, har blivit aktiva i kyrkan igen. ”De påmindes om att kyrkan upplyfter människor och hjälper dem växa på många sätt — inte bara andligt utan också på

Ovan: Keite de Lima A Ahmed diskuterar säkerhetsfrågor med Lorival Viana de Aguirra, chef för kyrkans arbetsförmedling i Curitiba.
Nedan: Viviana Torres Noguera arbetar från sitt hem i Manaus.
Infällt: Viviana med sin make Rafael och deras barn.

alla andra sätt som leder till ett fullgott liv", säger hon.

Viviana och hennes make Rafael flyttade 2002 från Colombia till Manaus, ett viktigt industricentrum i norra Brasilien, för att undersöka olika ekonomiska möjligheter. "Bön, familjeråd, vägledning från prästdömsledare och yrkesvalskurser hjälpte oss veta vad vår himmelske Fader ville att vi skulle göra och hjälpte oss fatta rätt beslut vid rätt tidpunkt", säger Viviana som kände sig manad att ta ett SUF-lån för att studera internationell företagsadministration.

År 2007 började Viviana arbeta med att övervaka importen till en stormarknad i Manaus. Hennes familj behövde den extra inkomsten, men med ett barn på väg var hon tvungen att sluta. Några månader efter det att barnet — parets fjärde — fötts, blev Viviana

erbjuden ett jobb som chef för utrikeshandeln i ett annat företag. Vid det här laget hade hon lärt sig portugisiska, och hennes modersmål – spanska – gjorde henne ovärderlig när det gäller handeln med Brasiliens spansktalande grannar.

"När jag blev erbjuden jobbet sade jag: 'Jag har fyra barn. Jag kan inte arbeta mellan klockan 8 och 6'", säger Viviana. "Min chef sade att han hade stor tilltro till mitt kunnande och sade: 'Jag behöver någon jag kan lita på. Jobba hemma.' Det förvånade mig."

Med hjälp av Internet och en dator arbetar Viviana hemma medan hennes äldre barn är i skolan och det minsta sover. Det är bara ibland som hon behöver åka till kontoret.

Rafael anser att familjens välsignelser är mer än bara tillfälliga. "Välsignelserna vi har fått har kommit efter en rad bönefyllda beslut och av situationer som gjorts möjliga tack vare de redskap som kyrkan tillhandahållit", säger han.

Hoppets ljus

Gilmar Dias da Silva, chef för SUF i Brasilien, säger att en del medlemmar i Brasilien har svårt att få arbete när de kommit hem från sin mission, "men de flesta av våra SUF-lånetagare avancerar i sitt jobb och förbättrar sitt liv. Fonden har haft framgång här."

Denna framgång, som president Thomas S Monson säger, "har tänt hoppets ljus hos dem som känt sig dömda till medelmåttighet men som nu har fått möjlighet till en ljusare framtid."² ■

SLUTNOTER

1. Se Gordon B Hinckley, "Den ständiga utbildningsfonden", *Liahona*, jul 2001, s 62; "Behovet av större vänlighet", *Liahona*, maj 2006, s 61.
2. Thomas S Monson, "De markerade vägen för oss att följa", *Liahona*, okt 2007, s 6.

VISSTE DU DET HÄR?

Kyrkan i Ungern

År 1887 blev ungraren Mischa Markow omvänd i närheten av Konstantinopel (Istanbul) i Turkiet. År 1899 verkade han som missionär i sitt hemland men arresterades och förvisades från Ungern för att han predikade. Äldste Markow försökte predika evangeliet i grannländerna, men efter svårigheter där predikade han och hans kamrat i Temesvár i Ungern tills regeringen tvingade dem att ge sig av. Dagen innan de gav sig av döpte och konfirmerade de 12 personer och utnämnde ledare till en församling bestående av 31 medlemmar.

Före första världskriget blev totalt 106 personer medlemmar i kyrkan i Ungern. Politiska restriktioner begränsade sedan missionärsarbetet ända till 1980-talet.

I juni 1988 erkändes kyrkan officiellt i Ungern. Ett år senare invigde president Thomas S Monson landets första möteshus. Ungernmissionen Budapest bildades i juni 1990.

Här är några fakta om kyrkan i Ungern i dag:

Medlemskap	4 253
Missioner	1
Församlingar och grenar	19
Släktforskningscentrer	5

Information från Newsroom på www.lds.org.

Från Bondi Rescue till Baguio

Blake McKeown, känd som den nye livräddaren i den australiensiska teveserien *Bondi Rescue*, lämnade sin post på stranden för att ägna sig åt ett annat slags livräddning. Han tackade ja till en missionskallelse till Baguio i Filippinerna. Han berättade om nyheten och om sina känslor för kolleger och för publiken i serien.

"När jag fick reda på att jag skulle åka till Filippinerna blev jag jätteglad", sade han. "Jag kommer förstås att sakna stranden men det är viktigt för mig att gå ut som missionär. Det är något som jag har arbetat för i hela mitt liv."

Blake säger: "Det finns inget som jag hellre skulle ha gjort under de senaste två åren än att arbeta på stranden — det är det bästa jobbet

Blake McKeown från teveserien Bondi Rescue har tackat ja till att verka som missionär i Filippinerna.

i världen — men under de kommande två åren finns det inget jag hellre vill göra än att tjäna som missionär. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är inte en religion som man kan säga att man bara är en del av. Det är en religion man efterlever. Den är mitt liv. Jag skulle vara en mycket annorlunda person om det inte hade varit för kyrkan."

Några siffror

58 809

Antal ton mat som kyrkan distribuerade över hela världen mellan 1985 och 2007.

Mitt favoritskriftställe

"Ty min själ gläder sig åt hjärtats sång, ja, de rättfärdigas sång är en bön till mig, och den skall besvaras med en välsignelse på deras huvuden." (L&F 25:12)

Det här skriftstället undervisar om att musik är viktigt för vår himmelske Fader. Det är underbart att det kan vara så vackert med musik och att den har en viktig roll i evangeliet.

Laura S, 16 år, Miskolc, Ungern

Riktlinjer för livet

"Några av de viktigaste riktlinjerna för ditt liv finner du i broschyren Vägledning för de unga."

President Dieter F Uchtdorf, andre rådgivare i fösta presidentskapet, "Se änden från begynnelsen", Liahona, maj 2006, s 44.

Sånger och sagor

Stephen T Case

När min hustru Sandra och jag hade kallats att verka i Sydafrikamissionen Durban började vi leta efter ett samhällsprojekt. Jag hade varit medlem i Tabernakelkören i över 20 år, och min hustru som arbetade på bibliotek hade ordnat med sagostunder i grundskolan. När vår missionspresident bestämde sig för att starta upp missionsarbetet i en ort i närheten förstod vi att det var vår chans.

Vi besökte samhället och upptäckte att det inte fanns några bibliotek i skolorna, bara ett litet bibliotek i själva

samhället. De unga äldsterna presenterade oss för bibliotekschefen. Vi förklarade för henne att vi skulle vilja ha en sagostund varje vecka för barnen. Hon var skeptisk men efter att ha tänkt efter en stund gick hon med på att annonsera det hela och låta oss försöka.

Första dagen kom fem barn. Efter hand kom det fler. Efter några månader tog vi hjälp av en ung nyomvänd kvinna som pratade bra engelska och zulu. Närvaron under sagostunderna ökade och chefen och föräldrarna var glada över vad som hände.

Zulufolket älskar att sjunga så vi tog med

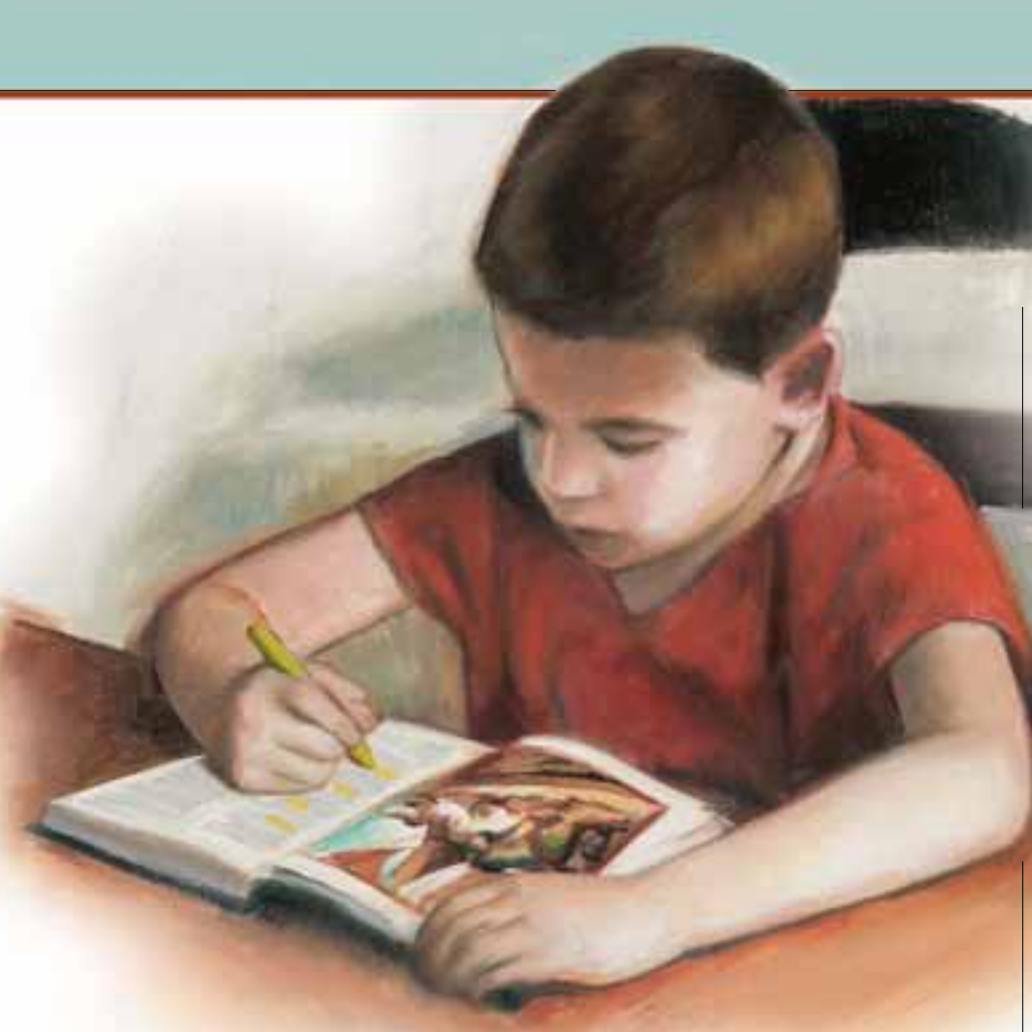
några enkla sånger och rim i sagostunden. I slutet av vår mission hade vi två eller tre sång- och sagostunder i veckan för att alla barn skulle kunna delta – de hade ökat till 100 i antal. Vilken välsignelse det var att sedan träffa barnen på andra platser där de började sjunga våra sånger och återge våra rim för oss.

Vi välsignades också på andra sätt tack vare vårt tjänande i det här området. När kyrkans medlemsantal i området ökade och vi behövde en lokal att ha våra söndagsmöten i, insisterade bibliotekschefen på att vi skulle använda biblioteket utan kostnad.

Vi är så tacksamma för att Herren hjälpte oss hitta ett sätt att använda våra talanger, tjäna samhället och hjälpa till att öppna ett nytt område för missionsarbete. ■

När vi hade tagit hjälp av en nyomvänd kvinna som talade engelska och zulu ökade närvaron på sagostunderna.

Min make och jag uppmanade vår son att läsa själv i Mormons bok varje dag.

började han välja ut ord som han hade sett och fråga vad de betydde. Han var flitig med att läsa varje dag och i slutet av året hade hans läsförmåga blivit bättre än vad vi hade förväntat oss.

Nu går vår son i sjätte klass. Han läser utmärkt bra och undervisar sina fem småsyskon om gåvan han fick genom att läsa Mormons bok. Vart och ett av våra barn har blivit bra på att läsa och utvecklat en vana att läsa i Mormons bok. De börjar känna sanningens ande i boken och deras vittnesbörd stärks. ■

Läs- och skrivkunnighetens gåva

Lynnette McConkie

Vår äldste son tyckte om att gå i förskolan och det verkade gå bra för honom. Men när han började första klass blev det uppenbart att han inte läste. Han kunde läsa några ord här och där men hade svårt att bara påbörja läsuppgifterna. Månaderna gick men vår sons läsförmåga förbättrades inte nämnvärt. Min make och jag blev alltmer oroade.

En dag kom jag ihåg något som min missionspresident hade lärt mig flera år tidigare. Jag hade kallats till en mission där man pratade ett främmande språk. Det ryska språket var en utmaning av varierande grad för alla missionärer, och vår missionspresident rådde oss att läsa Mormons

bok på ryska varje dag. Han lovade oss att kraften i Mormons bok skulle hjälpa oss kommunicera bättre på ryska. Han hade rätt. Med tiden blev jag bättre på att både prata och förstå språket, och mitt vittnesbörd stärktes.

Nu, flera år efter min mission, tänkte jag: "Om det fungerade för mig med ryska så kan det väl fungera för min son med engelska?" När min make och jag hade berättat för vår son om min strävan att lära mig ryska och missionspresidentens råd så uppmanade vi honom att läsa själv i Mormons bok varje dag. Han skulle stryka under orden *Gud* och *Herren* när han såg dem på sidorna. Snart fortsatte han med *Jesus*. Därefter

Skulle jag ge upp skolan för en mission?

Onyebuchi Okoro

Jag tog examen från high school 1992 och skickade genast in mina papper om att verka som heltidsmissionär. När min kallelse kom hade jag just blivit antagen till ett av de bästa universitetet i Nigeria för att studera medicin.

I Nigeria är det svårt att komma in på läkarutbildningen och det är inget som man vill gå miste om. När några vänner och familjemedlemmar

försökte övertala mig att överge missionskallelsen förklarade jag för dem att jag hade ett ansvar att tjäna och att jag hade sett fram emot att få göra det sedan jag blev medlem i kyrkan sex år tidigare. Jag var övertygad om att jag åter kunde bli antagen till läkarutbildningen efter min mission, men många trodde att jag skulle ångra mitt beslut.

Jag är tacksam mot mina hemlärare och mot de familjemedlemmar och vänner i kyrkan som stöttade mig i mitt beslut att tjäna. Genom att vara med på seminariet, studera skrifterna och leva efter evangeliet stärktes jag i mitt beslut.

Som missionär satte jag upp mål och arbetade hårt. Tjugofyra månader senare blev jag hedervärt avlöst. Herren välsignar hemvända missionärer men har inte lovat att de blir immuna mot svårigheter. För en nigeriansk hemvänd missionär kan dessa svårigheter bland annat innebära arbetslöshet och brist på pengar till en utbildning.

Under de tre första åren efter min mission klarade jag tre inträdesproven men blev inte antagen till läkarutbildningen igen. Under samma tre år kunde jag inte hitta något jobb. Jag frestades att tro att några av mina vänner och familjemedlemmar hade

**Så snart jag
lade mina
bördor på Herren
började saker och ting ordna sig —
men inte som jag hade planerat.**

haft rätt och att det var ett misstag att avstå från läkarstudierna.

På missionen lärde jag mig att lägga mina bördor på Herren, så jag lät honom vägleda mitt liv enligt hans vilja. Så snart jag gjorde det började saker och ting ordna sig — men inte som jag hade planerat.

En fastesöndag bestämde jag mig för att fasta och be innerligt om att få hjälp av Herren. Den kvällen knackade det på dörren. När jag öppnade blev jag förvånad över att se en bekant som jag hade träffat under en säkerhetskurs som jag hade gått sex månader tidigare. Han sade att det fanns en tjänst öppen som säkerhetsoperatör i företaget som hans äldre bror arbetade för och att tjänsten behövde tillsättas omedelbart. Jag var den enda personen han kom att tänka på.

Nästa dag anställdes jag av företaget. Den upplevelsen bekräftade för mig att min himmelske Fader inte hade övergett mig och att jag behövde lita på honom. Jobbet visade

sig bli en språngbräda till andra jobb.

Gudomliga välsignelser avgörs inte bara av jordiska prestationer. Jag kämpade i flera år efter min mission för att få "jordisk" stabilitet, men Herren välsignade mig andligen. Jag uppmanades i min patriarkaliska välsignelse att gifta mig och lovas att möjligheten till högre utbildning skulle komma. Det gjorde den.

Jag läste aldrig till läkare, men jag har fått motsvarande examina i redovisning och matematik. Herren välsignade mig så småningom med tillräcklig materiell stabilitet för att jag skulle kunna gifta mig.

Om vi verkar hedervärt som missionärer är Herren bunden att välsigna oss när vi söker efter möjligheter till högre utbildning efteråt. Inget i en ung mans eller ung kvinnas liv kan överträffas av en heltidsmissions upplevelser, lärdomar och välsignelser. ■

Rädda pappa!

Bernadette Garcia Sto Domingo

Det var pappa som sökte efter sanningen och fann missionärerna. De undervisade oss om evangeliet, och det dröjde inte länge förrän vi — mina föräldrar och fem bröder och systrar — döptes. Våra vittnesbörd blev starkare. Vi lärde oss så mycket, särskilt om Frälsaren och om familjen.

År 1992 fick pappa en hjärtattack medan han verkade som biskop för

vår församling i Filippinerna. Han fördes i ilfart till sjukhuset från sitt kontor. När nyheten kom att han låg på intensivsen blev vi mycket chockade i familjen. Vi blev rädda. Pappas chanser att överleva var minimala. Mamma grät och bad var och en av oss att be.

Jag tappade alla begrepp om tid — så många minnen kom över mig. Med tårar i ögonen knäböjde jag för att be. Hjärtat kändes så tungt och var nära att brista. Jag ville skrika rätt ut för att lätta på smärtan och få bort rädslan som kommit över mig den dagen. I stället bad jag: "Rädda pappa." Det var en uppriktig bön som jag ville skulle höras.

Den kvällen fick jag gå in på intensivsen. Pappa låg i koma och mamma och mina syskon och jag var tvungna att förbereda oss på det värsta. Det var en svår upplevelse för familjen. Framtiden såg blek och osäker ut. När jag tyst tog farväl av honom tänkte jag på vår första hemafton. Vi hade tittat på en av kyrkans filmer, *Families Are Forever* (Familjen är evig).

Innan jag gick och lade mig den kvällen återvände min jordiske far tyst till sin himmelske Fader.

Pappas död, som inträffade när jag var 22 år, markerade början på hundratals förändringar i mitt liv. I hans frånvaro lärde jag mig att jag hade starka sidor som jag tidigare hade varit omedveten om. Jag har gjort mer med mitt liv än jag skulle ha gjort annars eftersom jag tvingades till att göra förändringar och tillväxa.

När min himmelske Fader inte

beviljade min bön tänkte jag aldrig att han kanske inte hade hört mig. Jag visste att han lyssnade. Han visste exakt vad jag gick igenom. Han visste exakt vad min familj behövde just då, och det var det han gav oss — styrka att klara av livets prövningar, styrka att möta verkligheten. Han lärde oss hur man möter prövningar med tro.

Det har gått över 15 år sedan den smärtsamma dagen. Jag lär mig fortfarande nya saker, och jag växer fortfarande i evangeliet. Jag har nu en egen familj och jag är så glad över att vi är beseglade i templet. Jag tar aldrig ögonen från den väg som pappa stackade ut åt oss.

Tack vare Jesu

Kristi försoning och uppståndelse vet jag att vår familj kommer att vara tillsammans en dag igen. Jag har fortfarande långt kvar att gå, men jag är glad över att jag kommer att få träffa pappa i slutet av den här färden. ■

Vår himmelske Fader visste exakt vad min familj behövde. Han lärde oss hur man möter prövningar med tro.

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

De här undervisningsförslagen kan användas såväl i klassrummet som i hemmet. Du kan anpassa dessa tankar till din familj eller klass.

“Vad betyder försoningen för dig?” s 14: Be familjemedlemmarna berätta allt de vet om Nephi. Fråga varför de tror han var lycklig fastän han upplevde svåra prövningar. (Se 2 Nephi 5:27.) Sammanfatta stycket “Glädje tack vare försoningen”. Samtala om hur Nephi hanterade sina problem och hur hans sätt kan tillämpas av din familj. Avsluta med att läsa artikelns två sista stycken.

“Kunskap och sista dagars heliga”, s 26: Läs artikeln i förväg och välj de stycken som kommer att ha störst

betydelse för din familj. Be familjemedlemmarna läsa de utvalda styckena och samtala om vad de har läst. Avsluta med att läsa artikelns två sista stycken.

“En profets löften”, s LS6:

När ni har läst artikeln låter du familjemedlemmarna slå upp sina skrifter till vilken sida som helst och försöka läsa en vers upp och ner. Samtala om hur alla medlemmar i familjen kan välsignas av att läsa skrifterna regelbundet. Läs president Ezra Taft Bensons löfte igen (se början av artikeln) och sätt upp ett mål att fortsätta läsa skrifterna tillsammans regelbundet.

“Ivrig att lära sig”, s LS12: Be barnen turas om att genom pantomim visa ett yrke utan att prata, och

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Siffrorna anger första sidan av artikeln.

LS= Lilla stjärnan	Missionsarbete, 2, 32,
Aktivitet i kyrkan, 22	44, 45
Besöksundervisning, 25	Omoral, 14
Bön, 24, 46	Omvändelse, 14, LS2
Den Helige Anden, 26	Primär, LS4
Dop, LS15	Sakramentet, 14
Eviga familjer, 46	Sanning, 26
Evigt liv, 14	Seminarier, 32
Familjen, 2, 22, LS6	Skriftstudier, 25, 45, LS6
Försoningen, 14, LS2	Smith, Joseph, LS10
Hopp, 38	Ständiga utbildningsfonden, 38
Jesus Kristus, 8, 14, 20, 21, LS4	Undervisning, 2, 32, 44
Kallelser, 32	Ungern, 43
Kyrkans organisation, 22, LS8	Uppståndelse, 8, 14
Lycka, 14	Utbildning, 21, 26, 36, 38, 44, 45, LS12
Lydnad, 14, 36	Vittnesbörd, 22, 32

låt de andra gissa vilket yrke det är. Samtala om vad familjemedlemmarna skulle behöva lära sig för att kunna ha det yrket. Läs berättelsen. Nämn det som Russell behövde veta innan han kunde lära sig mer om dinosaurier. Avsluta med att läsa Läran och förbunden 88:118.

Vad vi lärde oss av Joseph

En av våra favorithemaftnar var när vi gjorde ett rollspel av berättelsen om Joseph Smith och den första synen. Jag återgav berättelsen, sedan gjorde mina barnbarn rollspelen och föreställde predikanterna och Joseph Smith. Jag ritade några pappersträd som skulle föreställa lunden och tejpade fast dem på väggen vid ena hörnet av rummet, gjorde några namnskyltar med texten “Predikant” till predikanterna, och så hade jag en

stol och en Bibel så att “Joseph” kunde sitta och läsa.

Var och en av predikanterna sade till Joseph: “Min kyrka är den rätta. Gå med i min kyrka, Joseph.” Och Joseph svarade “jag vet inte”, eller “jag behöver tänka på saken”. När alla predikanterna hade pratat med Joseph satte han sig i stolen och läste högt Jakobs brev 1:5. Sedan gick han till “lunden” och knäböjde för att be. Ingen spelade rollerna som vår

himmelske Fader eller Jesus Kristus, och vi var alla vördnadsfulla när de som spelade “Joseph” gick till lunden för att be. Varje barn fick möjlighet att vara predikant och Joseph.

Sedan pratade vi om vad Joseph Smith lärde sig under den första synen, hur vi kan få svar på våra böner fastän vi inte får syner och hur skrifterna kan vägleda oss.

Sue Barrett, kyrkans tidningar

ER BÄSTA HEMAFTON

Skicka in en beskrivning av er bästa hemafton till liahona@ldschurch.org.

Lilla stjärnan

Återvänd i säkerhet till vår himmelske Fader

PRESIDENT DIETER F UCHTDORF
andre rådgivare i första presidentskapet

Återvänd med säkerhet

Under min utbildning till flygkapten behövde jag lära mig att navigera mitt plan över stora avstånd. Flygturer över väldiga oceaner och vidsträckta öknar och att sammanlänka kontinenter kräver noggrann planering för att man ska komma säkert fram till sin planerade destination. Vissa av dessa non-stop-flygningar kan vara i 14 timmar och sträcka sig över nära 1500 mil.

Det finns en viktig punkt under dessa långflygningar som brukar kallas *punkten utan återvändo*. Fram till den punkten har flygplanet nog med bränsle för att vända och återvända säkert till utgångspunkten. När

**President Uchtdorf
lär att tack vare
försoningen kan vi
omvända oss och
alltid vara hoppfulla.**

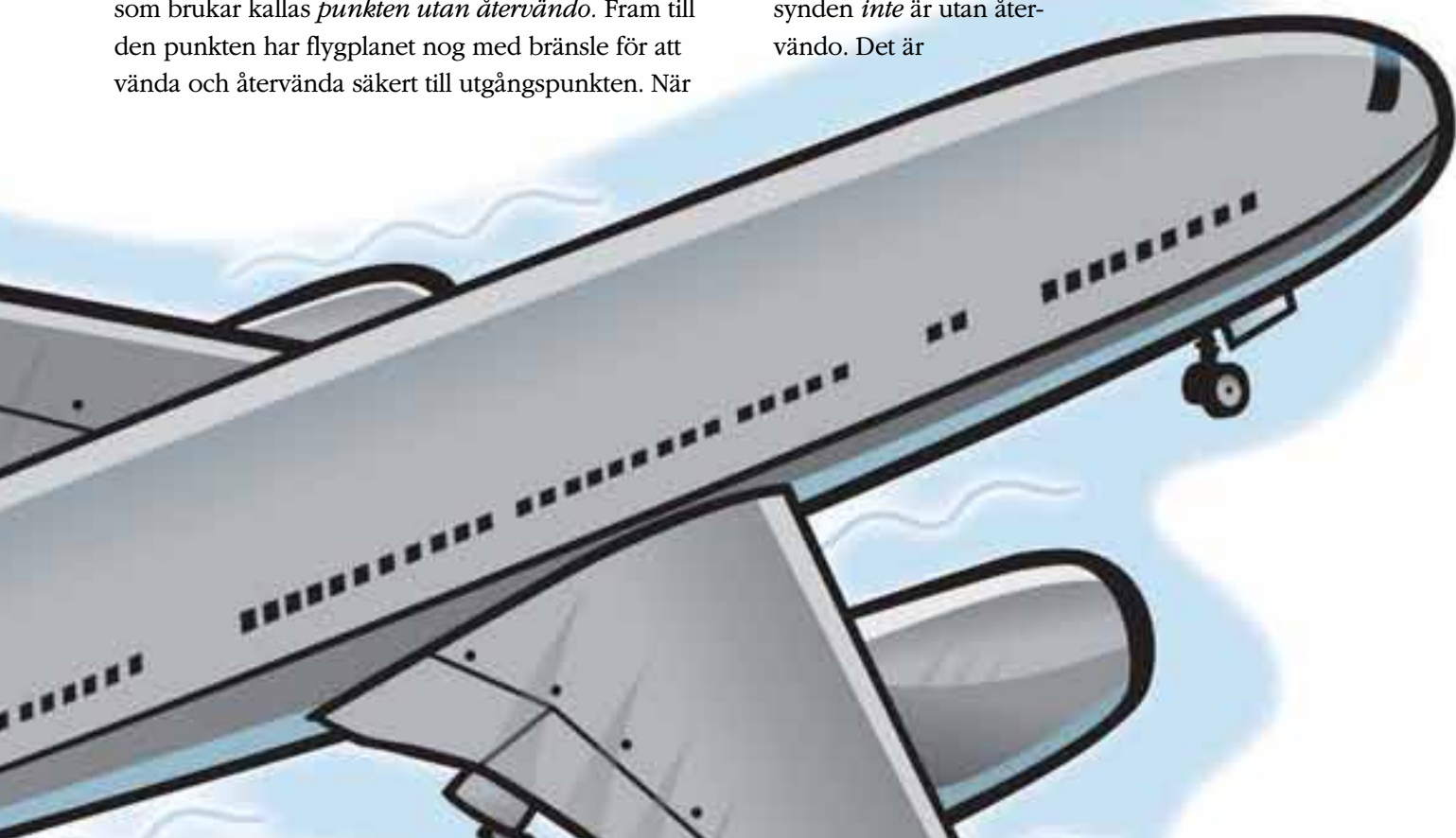
man passerat den punkten har kaptenen inte längre den möjligheten utan måste fortsätta. Det är därför denna punkt ofta kallas för *punkten utan återvändo*.

Det är aldrig för sent

Satan vill att vi ska tro att när vi syndar så passerar vi en "punkt utan återvändo" — att det är för sent att ändra kurs. Jesu Kristi försoning är Guds gåva till sina barn för att rätta till och övervinna syndens följder.

Kristus kom för att rädda oss. Om vi valt fel

kurs kan Jesu Kristi försoning ge oss förvissningen att synden *inte* är utan återvändo. Det är

möjligt att återvända i säkerhet om vi följer Guds plan för vår frälsning.

Det finns alltid hopp

Var ni än befinner er på denna resa genom livet, vilka prövningar ni än ställs inför, så finns det *aldrig* någon punkt utan återvändo. Det finns alltid hopp. Det är ni som är kaptenen för ert liv, och Gud har förberett en plan som för er tryggt tillbaka till honom, till er gudomliga destination.

Försoningens gåva som Jesus Kristus skänkt oss ger oss alltid och överallt tillgång till omvändelsens och förlåtelsens välsignelser. Tack vare denna gåva är möjligheten att återvända i säkerhet från syndens katastrofala väg alltid öppen för oss alla. Lycka i det här livet och evig glädje i det kommande livet blir vår belöning om vi väljer att ta emot och använda den här gåvan som vi fått av vår himmelske Fader. ●

Från ett tal under generalkonferensen i april 2007.

NÅGOT ATT TÄNKA PÅ

1. Varje gång du omvänder dig och tar sakramentet är du lika ren som du var dagen när du döptes och konfirmerades. Tänk på under sakramentet hur mycket Jesus älskar dig och hur han gjorde det möjligt för dig att omvända dig och vara glad.

2. Tänk på ett tillfälle när du gjorde något som du visste var fel. Vad vill vår himmelske Fader att du gör när det händer? Varför är det så viktigt att du omvänder dig så fort du inser att du har gjort något fel?

3. Hur får du hjälp att följa vår himmelske Faders plan för din frälsning när du håller buden? På vilka sätt kan lydnad göra att du känner dig trygg?

Jesus Kristus är min Frälsare

**”Jag är vägen och sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.”
(Joh 14:6)**

CHERYL ESPLIN

Innan vår himmelske Fader sände oss till jorden valde han Jesus Kristus till att bli vår ledare och Frälsare. Du valde att följa Jesus Kristus innan du föddes.

När Jesus kom till jorden undervisade han om evangeliet och organiserade sin kyrka. Han höll sitt löfte att han skulle vara vår Frälsare. Han led och dog och uppstod så att vi skulle kunna uppstå och leva igen tillsammans med vår himmelske Fader och vår familj.

Skrifterna undervisar oss om alla de välsignelser som Jesus Kristus gjort möjliga. Kommer du ihåg berättelsen om Lehis dröm? Lehi såg ett träd. Trädet representerar vår himmelske Faders och Jesu Kristi kärlek.

På trädet fanns det frukter som kunde göra människorna lyckliga. Lehi åt av frukten och den fyllde honom med stor glädje. Lehi ville att hela hans familj skulle äta av frukten. (Se 1 Nephi 8:10–12.)

Trädets frukt representerar de välsignelser vi får tack vare Jesus Kristus och hans försoning. Vi äter av frukten när vi litar på Jesus Kristus, när vi döps och får den Helige Anden och när vi lever efter evangeliet och känner vår Frälsares kärlek.

Aktivitet

Ta loss sidan LS5 och klistra fast den på tjockt papper. Klipp skåror i trädet längs de vita linjerna och klipp ut frukterna. Slå upp skriftstället som står på varje frukt, se vilken välsignelse vår himmelske Fader har gett oss och skriv ner den på linjen. För in fliken på frukten i en skåra i trädet.

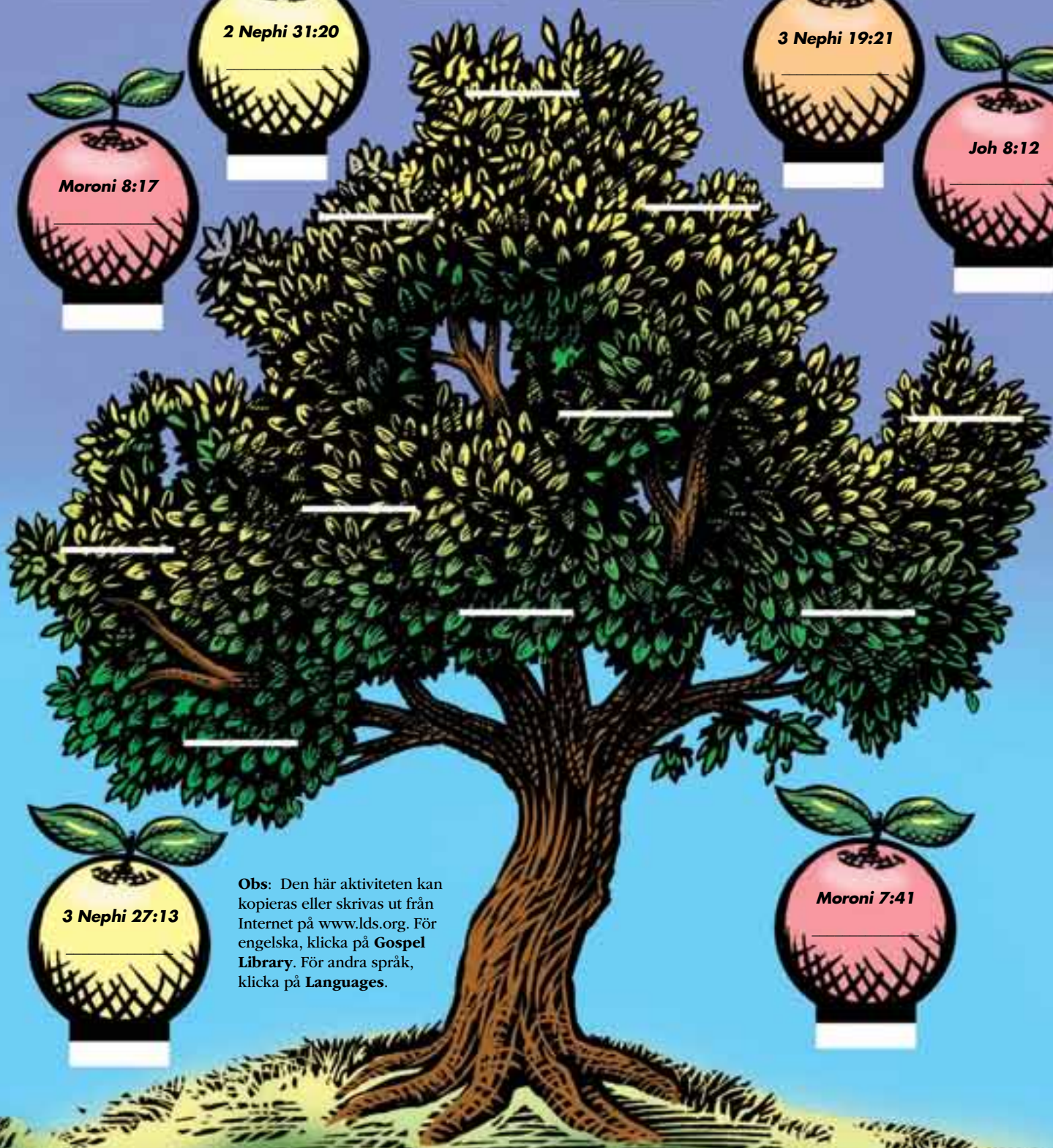
Förslag till samlingsstunden

1. I förut tillvaron valde jag att följa Jesus Kristus. Be barnen nämna några av valen de har gjort i dag. (Vad de

skulle ha på sig, vad de skulle äta och så vidare.) Skriv svaren på tavlan. Förklara att vår himmelske Fader har gett oss handlingsfrihet, förmågan att välja. Undervisa om rådet i himlen när vår himmelske Fader presenterade sin plan. Förklara att en viktig del av den här planen är att vi använder vår handlingsfrihet. Hjälp barnen förstå att Satan ville ändra på planen och ta ifrån oss förmågan att välja. Jesus Kristus ville följa vår himmelske Faders plan och erbjöd sig frivilligt att bli vår Frälsare. Betona för barnen att de valde att följa Jesus Kristus. (Se Primär 6, lektion 2.) Skriv ner frågor på papperslappar för att hjälpa barnen repetera vad de har lärt sig. Lägg lapparna i en behållare. Välj ett barn som ska ta en fråga ur behållaren och besvara den. Sedan låter du barnet välja någon annan som ska ta en fråga och besvara den. Fortsätt så länge tiden tillåter. Bär vittnesbörd om hur viktigt det är att fortsätta följa Jesus Kristus.

2. Min familj och jag kommer att uppstå. Inbjud i förväg, och med biskopens godkännande, en medlem som har upplevt en närståendes död att bära vittnesbörd om vad uppståndelsen betyder för honom eller henne. Lägg följande bilder från Evangeliet i bild i en hög i följande ordning, med bild 227 högst upp: 227 (Jesus ber i Getsemane), 228 (Jesus blir förrådd), 230 (Korsfästelsen), 231 (Jesus begravs), 233 (Maria och den uppståndne Herren), 234 (Jesus visar sina sår) och 316 (Jesus undervisar på västra halvklotet). Låt en liten sten gå runt mellan barnen medan pianisten spelar. Säg att stenen är en symbol för stenen som rullades fram framför Kristi grav. När musiken stannar låter du barnet som håller i stenen ta den översta bilden från högen och berätta om den eller be någon annan hjälpa till. Fortsätt likadant med varje bild, men efter bild 234 läser ni Luk 24:39 tillsammans. Hjälp barnen förstå att när Jesus hade uppstått kunde apostlarna känna på hans händer precis som barnen kan känna på sina händer. Fortsätt med resten av bilderna. Säg att tack vare Jesu Kristi försoning kommer alla som har levat på jorden att uppstå. Låt den inbjudna gästen bära sitt vittnesbörd. ●

Obs: Den här aktiviteten kan kopieras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på **Gospel Library**. För andra språk, klicka på **Languages**.

En profets löften

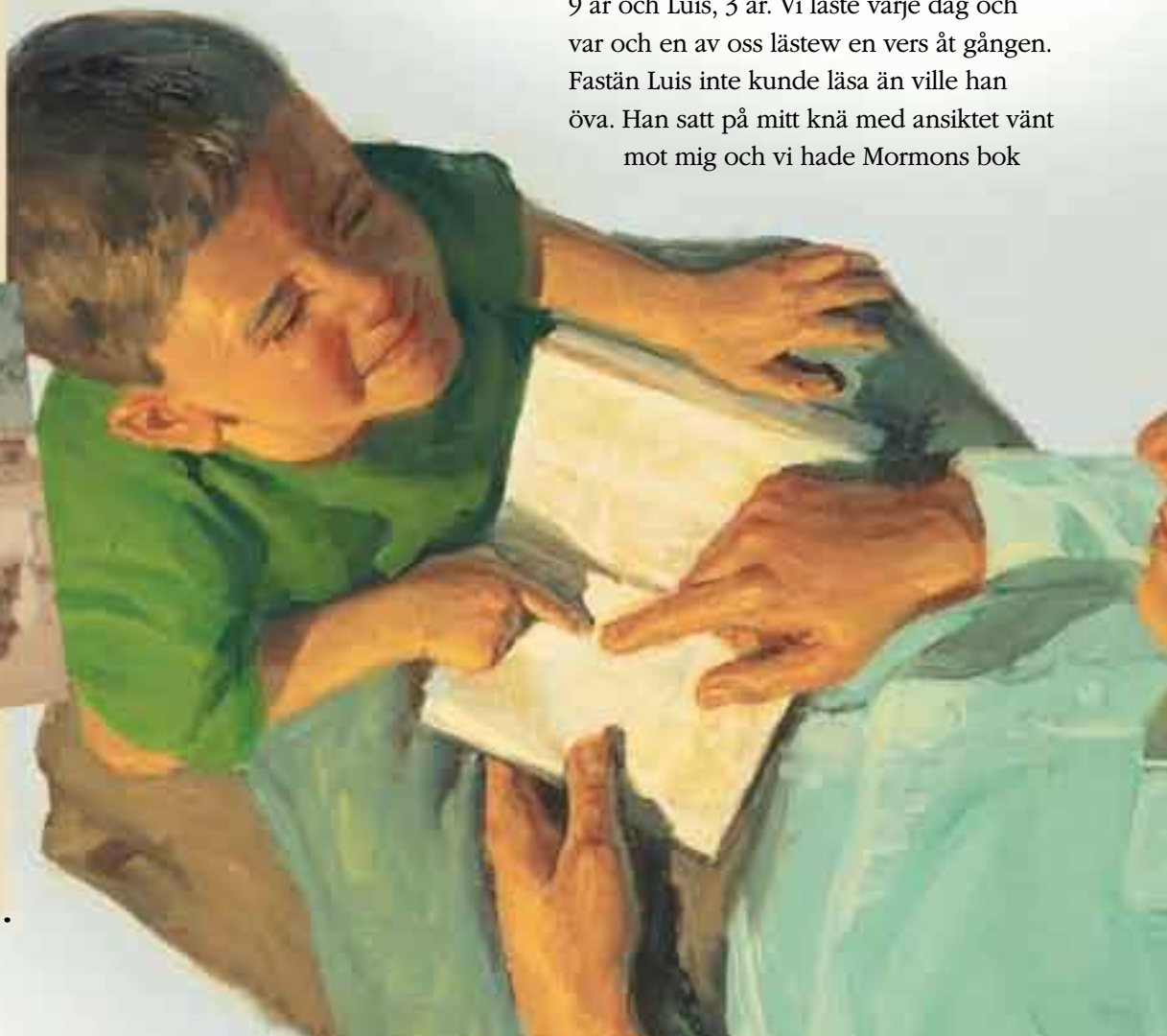
ÄLDSTE OCTAVIANO TENORIO
i de sjuttios kvorum

"Utforska dessa bud, ty de är sanna och trovärdiga, och de profetior och löften som finns i dem skall alla fullbordas." (L&F 1:37)

Under mitt liv har jag lärt mig att när vi följer våra profeters lärdomar så får vi utlovade välsignelser. Under aprilkonferensen 1986 lovade president Ezra Taft Benson (1899–1994) att om

familjerna läste skrifterna tillsammans regelbundet, så skulle Anden fylla deras hem.¹

Min kära hustru och jag beslutade oss för att följa det rådet. Vi satte upp ett mål att läsa ett kapitel om dagen i Mormons bok med våra tre barn — Jorge, 10 år; Susi, 9 år och Luis, 3 år. Vi läste varje dag och var och en av oss lästew en vers åt gången. Fastän Luis inte kunde läsa än ville han öva. Han satt på mitt knä med ansiktet vänt mot mig och vi hade Mormons bok

Vid omkring 16 års ålder, inte så långt efter hans dop.

mellan oss. När det var min tur att läsa följde vi båda mitt finger när jag pekade på orden, och Luis upprepade högt varje ord jag läste medan han tittade på orden upp och ner.

Precis innan Luis fyllde fem år frågade han: "När är det min tur att läsa?"

Vi förklarade att när han blev äldre skulle han gå i skolan och lära sig läsa.

Han svarade: "Jag kan redan läsa!"

Överraskad gav jag honom en Mormons bok. Han slog upp boken upp och ner och började läsa helt utan misstag. Han hade lärt sig läsa genom att följa med i Mormons bok!

När Luis var sex år följde han ibland med mig för att besöka medlemmar i kyrkan. Jag bad honom bära sitt vittnesbörd och ett kort budskap från skrifterna som jag hade lärt honom. Alltid när han läste i Mormons bok höll han den upp och ner.

Jag vittnar för dig att om du börjar läsa skrifterna från det att du är liten så kommer du att förstå Herrens löften

Hans son Luis vid fyra års ålder.

bättre och veta vad han förväntar sig av dig. En dag kommer du att vara förälder och ha egna små barn. Lär dem att läsa skrifterna så får du se löftet i Ordspråksboken 22:6 uppfyllas: "Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej av från den när han blir gammal."

Luis håller nu på att bli klar med sina universitetsstudier och arbetar heltid.

Oavsett hur sent han kommer hem från arbetet, skolan eller ett uppdrag han fått i kyrkan så läser han ändå ett kapitel i Mormons bok innan han går och lägger sig. Profetens löfte har verkligen uppfyllts: Som resultat av att vi har läst den här heliga boken har vår familj blivit rikligen välsignad och vi är mer enade nu.

Jag inbjuder dig att läsa skrifterna varje dag. Läs dem med din familj om så är möjligt. Jag uppmanar er pojkar att förbereda er för att verka som missionär. Jag inbjuder er alla att ha som mål att beseglas i templet för all evighet. Och slutligen vill jag att ni ska tänka på det inspirerade budskap som president Gordon B Hinckley (1910–2008) gav oss: "Ni behöver all den utbildning ni kan skaffa er ... Vare sig det handlar om att arbeta som kylskåpsreparatör eller som skicklig kirurg, så måste ni utbilda er."²

Mina kära barn, lyssna på era lärare, var lydiga i klassrummet, gör ert bästa och lär er allt ni kan. Herren har stora välsignelser i beredskap för dig och din familj. Vår plikt är att "lyssna till profeten, för han känner Gud".³ ●

SLUTNOTER

1. Se president Ezra Taft Benson, "Ordets makt", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s 82–83.
2. Gordon B Hinckley, "En profets råd till och förbön för ungdomar", *Liahona*, apr 2001, s 34, 35; *Ensign*, jan 2001, s 4, 7.
3. Se "Lyss till profeten", *Barnens sångbok*, s 58–59.

Frågor och svar om kyrkans organisation

Varför har kyrkan fått sitt namn efter Jesus?

Jesus sade att den fick sitt namn efter honom därför att det är hans kyrka. (Se 3 Nephi 27:8.) Han organiserade den för att hjälpa oss återvända till vår himmelske Fader. Jesus Kristus är kyrkans överhuvud.

Vad betyder "sista dagars"?

Jesus sade: "Ty så skall min kyrka kallas i de sista dagarna, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga." (L&F 115:4) "Sista dagars" betyder de sista dagarna, tiden vi lever i nu.

Vad betyder "heliga"?

De "heliga" är medlemmarna i Kristi kyrka. I skrifterna kan man läsa om heliga under många tidsperioder.
Gamla testamentets tid: 5 Mos 33:3
Nya testamentets tid: 1 Kor 1:2
Mormons boks tid: 1 Nephi 14:14; Moroni 8:26
Joseph Smiths tid: Läran och förbunden 57:1; 84:2
I dag kallas kyrkans medlemmar också för heliga.

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

Hur organiserade Jesus Kristus sin kyrka?

Jesus organiserade sin kyrka medan han levde på jorden, när han besökte den amerikanska kontinenten och när han återställde den genom profeten Joseph Smith. Varje gång valde han tolv apostlar eller lärjungar som skulle hjälpa honom bygga upp Guds rike genom att undervisa om evangeliet. (Se Mark 16:14–15; 3 Nephi 12:1.)

Jesus kallar också en profet som leder kyrkan. Profeten

Profeter i de sista dagarna

Joseph Smith,
kyrkans första president

Thomas S. Monson,
kyrkans 16:e president

är kyrkans president. Jesus kallade Joseph Smith som den första profeten i de sista dagarna. Thomas S. Monson är kyrkans 16:e president. Profeten är den enda personen som kan få uppenbarelser för hela kyrkan.

Tolv apostlar på Nya testamentets tid

Hur får Jesus hjälp av våra ledare i kyrkan?

Alla kyrkans ledare hjälper Jesus genom att tjäna andra medlemmar i kyrkan.

Profeten leder de tolv apostlarna.

Apostlarna leder de sjuttios kvorum.

De sjuttios kvorum hjälper apost-

larna undervisa stavs- och

distriktspresidenter.

Stavs- och distriktspresi-

denterna hjälper

biskopar och

grenspresidenter.

Tolv lärjungar på Mormons boks tid

I församlingar och grenar leder biskoparna och grenspresidenterna Hjälpföreningens presidenter, Unga mäns och Unga kvinnors presidenter, Primärs presidenter, Söndagsskolans presidenter, hem- och besökslärare och andra ledare.

Ledarna och lärarna i församlingar och grenar tjänar oss alla.

Hur kan du hjälpa Jesus?

Du hjälper Jesus när du håller hans bud. Du

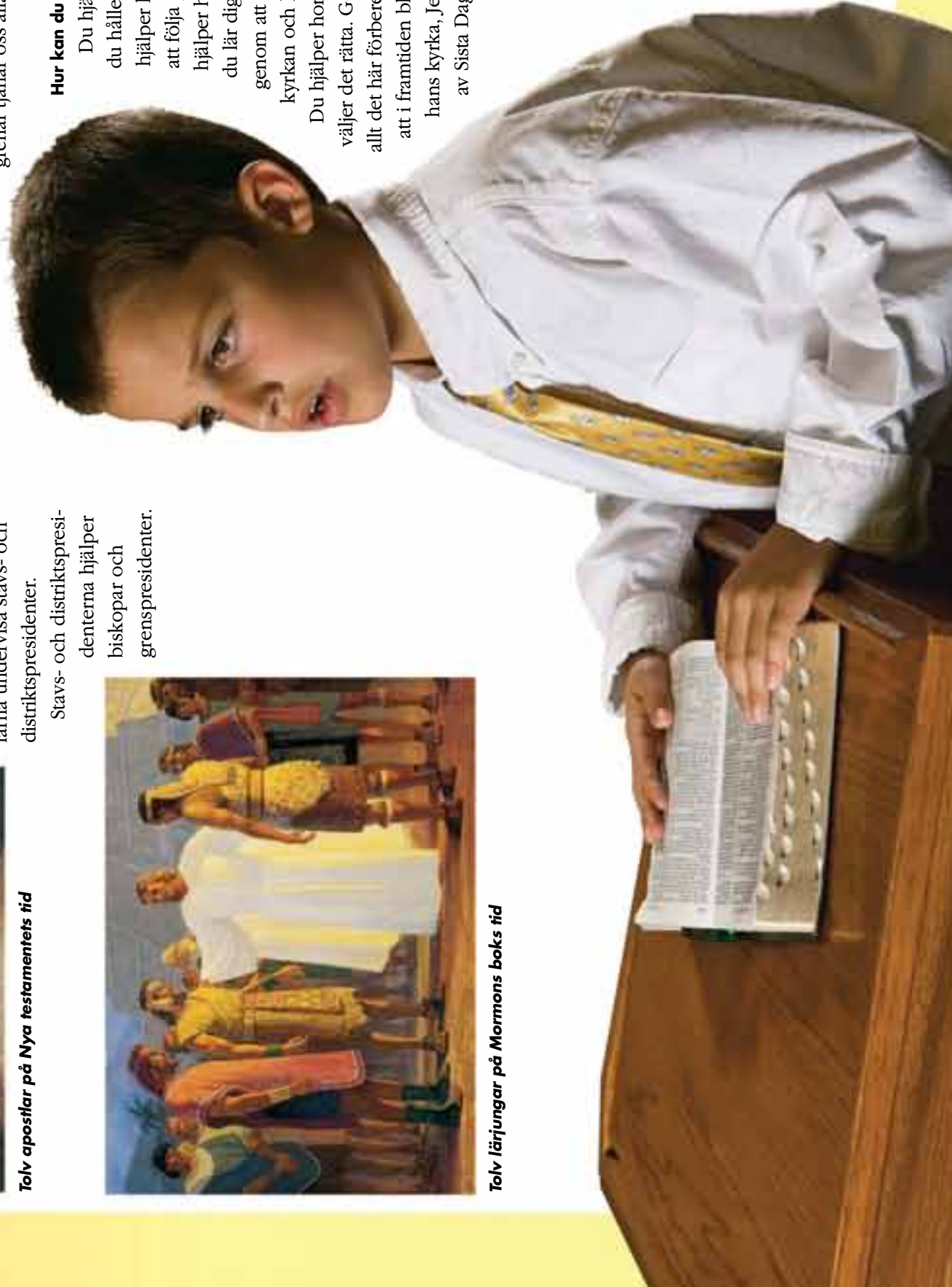
hjälpas honom genom att följa profeten. Du

hjälpas honom när du lär dig om honom

genom att komma till kyrkan och läsa skrifterna.

Du hjälper honom när du väljer det rätta. Genom att göra allt det här förbereder du dig för att i framtiden bli en ledare i

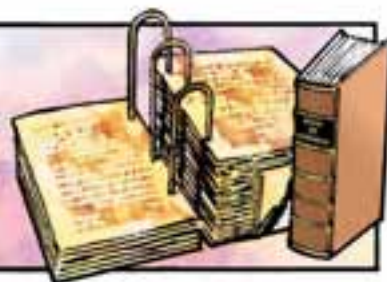
hans kyrka, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. ●

FRÅN PROFETEN JOSEPH SMITHS LIV

Joseph blir vän med sina fiender

En dag när profeten var på besök hemma hos sina föräldrar i Far West kom en grupp milismän instörtande genom dörren.

Vem av er är Joe Smith?

Vi är här för att döda honom!

Joseph gick genast fram, log mot männen och tog dem i hand.

Det är jag som är Joseph.

Trevligt att träffas. Kom och sätt er.

Männen stirrade misstroget på profeten när han fortsatte prata.

Vi mormoner tror på Jesus Kristus och vill bara ha fred. Men vi har fått utstå en del förföljelser under de senaste månaderna sedan vi flyttade till Missouri. Så vitt jag vet har ingen av oss någonsin brutit mot någon lag. Men om vi har gjort det är vi beredda att prövas av lagen.

Mor, jag tror att jag
beger mig hem.
Emma väntar på mig.

Du får inte gå själv,
för det är inte säkert.

Vi följer med dig
och vaktar dig.

Tack ska
ni ha.

Vi lovar att upplösa milisen under
oss och bege oss hem.

Om du behöver vår hjälp
kommer vi tillbaka och gör
vad du än ber oss om.

Utanför Josephs
föräldrars hem
pratade männen
om deras möte
med profeten.

Tyckte inte ni att det kändes
konstigt när han tog er i handen?
Jag har aldrig känt så tidigare.

Det kändes som om jag inte kunde röra
mig. Jag skulle inte för allt i världen vilja
kröka ett hår på den mannens huvud.

Det här är sista
gången ni ser mig komma
och försöka döda Joe Smith,
eller någon annan mormon
för den delen.

Ivrig att lära sig

LENA M HARPER

Baserad på en sann berättelse

"Sök lärdom, ja, genom studier och även genom tro." (L&F 88:118)

Russell packade noga ner två pennor och anteckningsblock i skolväskan. Han kammade håret och tittade efter för att se om kläderna såg bra ut. När han hade gett mamma en hej-då-kram sprang han till busshållplatsen. Han kände det som om han skulle spricka om inte bussen kom snart. Han var ivrig att få åka till skolan för första gången.

Varje år hade Russell sett sina äldre bröder och systrar gå till busshållplatsen där de gick på bussen som gick till skolan. Han ville åka i bussen med dem. Ännu hellre ville han lära sig det som de fick lära sig. Han ville lära sig mer om dinosaurier. Han ville veta hur tåg fungerar. Han ville lära sig läsa. Han bara visste att han skulle tycka om skolan.

Russells lärare, fröken Wilson, log när han kom in i klassrummet. Hon visade Russell var hans bänk var. Hon visade honom också var han skulle hänga sin skolväska.

"Kanske får vi lära oss om dinosaurier först", tänkte Russell.

"Välkomna till skolan", sade fröken Wilson. "Vi ska presentera oss själva för varandra och berätta något om oss själva."

Russell rynkade på pannan. "Jag antar att det är bra att lära känna de andra", tänkte han. "Kanske ska vi lära oss om dinosaurier efteråt."

När det blev Russells tur att presentera sig själv, sade han; "Jag heter Russell. Jag är glad över att få lära mig allting — särskilt om tåg och dinosaurier."

"Det är jättebra, Russell", sade fröken Wilson. Russell log. Han var säker på att de skulle få lära sig om tåg och dinosaurier snart.

Men det blev inte så. De åt lite mellanmål och lekte med klossar som såg ut som cirklar, trianglar och fyrkanter.

"Det finns ingen gräns för hur mycket du kan lära dig som ett Guds barn."
President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Do What They Think You Can't Do", New Era, okt 1989, s 6.

"Fröken Wilson, när ska vi få lära oss om dinosaurier och tåg?" frågade Russell.

"Inte just nu, Russell", sade hon. "Nu är det dags för en saga."

"Handlar den om dinosaurier?"

"Nej, Russell."

Efter sagan fick de lära sig alfabetet. Sedan var det dags att åka hem.

Russell var arg.

Han grimaserade ilsket medan han tittade ut genom fönstret på bussen. Han sprang hem från busshållplatsen och stormade in genom ytterdörren. Han sprang in på sitt rum och gömde ansiktet i en filt.

Mamma kom in och lade handen på Russells huvud. "Hur var första dagen?" frågade hon.

"Hemsk. Jag kommer aldrig att få lära mig något, och jag tänker inte åka tillbaka. Allt vi gjorde i dag var att leka med klossar och läsa sagor."

"Ja, Russell, men det är ju bara första dagen", sade mamma.

Russell satte sig upp och tittade på mamma. "Jag vill lära mig om dinosaurier och tåg och läsning — nu."

Mamma satte sig bredvid Russell på sängen. "Man kan inte lära sig allt på en gång. Det tar tid att lära sig olika saker. Och ju mer du lär dig nu, desto mer kommer du att kunna lära dig senare."

"Vad menar du?" frågade Russell.

"Jo, du behöver lära dig alfabetet innan du kan lära dig läsa. Och du behöver lära dig läsa innan du kan läsa om det som du är intresserad av", sade hon.

Russell tänkte efter. Kanske fanns det annat att lära sig om än dinosaurier och tåg. "Okej, jag kan väl åka till skolan i morgon då", sade han.

Mamma log mot honom.

"Men mamma, tror du att vi kan hämta en bok från biblioteket som handlar om dinosaurier?"

"Det tror jag absolut att vi kan." ●

Jag vill döpas

Tänktfullt ♩ = 100-112

Text: Gary Croxall
Musik: Kathleen Holyoak

1. I klä - der så vi - ta jag dö - pas vill. Då
(2. Jag) läng - tar till do - pet vid åt - ta år, då
(3. Jag) döps ge - nom Guds prä - ta - dö - mes makt. Som

med känsla
föl - jer jag Je - sus och hör ho - nom till. Jag in - går för -
ge - nom rätt port till Guds ri - ke jag går. Hans namn tar jag
gå - va hans An - de jag får som han sagt. Hans An - de är

bund om att gå på hans stig, för det är pre - cis vad han
på mig i tro och i mod. Jag vill bli som Je - sus, mer
när om jag ly - der Guds lag, och hjäl - per mig hem till min

1. 2. 3. *ritardando a tempo*
öns - kar av mig. (2. Jag)
vän - lig och god. (3. Jag)
Fa - der en dag.

Copyright © 2003 Kathleen Holyoak och Gary Croxall. Alla rättigheter förbehållna.
Sången får kopieras för tillfällig, icke kommersiell användning i hemmet eller kyrkan.
Denna text måste finnas med på varje kopia.

JESUS KRISTUS GJORDE DET MÖJLIGT FÖR MIG ATT BO HOS MIN HIMMELSKE FADER IGEN.

"Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern
utom genom mig." (Joh 14:6)

Maria och den uppståndne Herren, av Harry Anderson

"Jesus sade till [Maria]: 'Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?' Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom:

'Herre, om det är du som har fört bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.'

Jesus sade till henne: 'Maria.' Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: 'Rabbuni' – det betyder lärare."

(Joh 20:15–16)

*När Frälsaren visade sig för apostlarna efter
sin uppståndelse frågade han:*

*"Varför är ni så förskräckta, och varför stiger
det upp tvivel i era hjärtan?"*

*Se på mina händer och mina fötter att det verkligen
är jag. Rör vid mig och se. En ande har inte kött och ben,
som ni ser att jag har ...*

*Då räckte de honom en bit stekt fisk [och en
honungskaka]." (Luk 24:38–39, 42)*

SE "HAN HAR UPPSTÅTT", SIDAN 8.

Kyrkonytt

För femtio år sedan den här månaden uppmanade president David O McKay varje medlem att vara en missionär.

”Varje medlem en missionär” i 50 år

För femtio år sedan den här månaden, på våren 1959, talade president David O McKay (1873–1970) till medlemmar som samlats i Tabernaklet i Salt Lake City för kyrkans 129:e årliga generalkonferens. När president McKay avslutade mötet bar han sitt vittnesbörd om det återställda evangeliet och gav medlemmarna en uppmaning som fortfarande gäller.

President McKay berättade hur bröderna 1923, som svar på negativ kritik i brittiska missionen, gav följande uppmaning till medlemmarna: ”Låt det bli varje medlems ansvar i denna kyrka under det kommande året, 1923, att varje medlem ska vara en

missionär. Varje medlem en missionär! ... Någon får höra sanningens glada budskap genom dig.”

”Och det är mitt budskap i dag”, sade president McKay till åhörarna året 1959. ”Varje medlem – en och en halv miljon – en missionär!”

Sedan citerade han Läran och förbunden 107:99: ”’Låt nu därför var och en lära sin plikt och med all flit verka i det ämbete vartill han är utsedd.’

”Detta är varje mans, kvinnas och barns ansvar som har lyssnat till denna storslagna och underbara konferens”, sade president McKay. ”Må Gud hjälpa oss vara trogna vårt ansvar och våra kallelser.” (Se

Conference Report, apr 1959, s 122.)

Allteftersom kyrkan har vuxit från 1,5 miljoner medlemsmissionärer till över 13 miljoner, har Herrens profeter fortsatt upprepa uppmaningen.

”I många år har vi kommit ihåg president David O McKays ord: ’Varje medlem en missionär’”, sade president Henry B Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, under generalkonferensen i april 2008. ”Jag är övertygad om att dagen kommer när vi genom medlemmarnas tro får se ett allt större antal människor inbjudas att höra Guds ord och som sedan ansluter sig till den sanna och levande kyrkan.” (”Den sanna och levande kyrkan”, *Liabona*, maj 2008, s 22) ■

De heliga uppmuntras att visa tilltro till Herrens ekonomiska plan

Allie Schulte, kyrkans välfärdstjänst

Jason och Alanea Hanna ställdes inför många ekonomiska frågor när Jason förlorade sitt jobb. Borde de flytta och leta efter ett annat jobb? Borde de försöka hitta ett jobb där de bodde? Efter att ha övervägt flera möjligheter ställde de sig den viktigaste frågan av alla: ”Vad vill Herren att vi ska göra?”

”Vi studerade tal av profeter och apostlar om ämnen som skulder, budgetering och sparande för att försöka få veta vad Herren ville att vi skulle göra”, säger Alanea. ”Vi visste att

Herrens plan var den bästa planen och att vi skulle välsignas om vi följde den.”

Efter bön och begrundan bestämde sig både Jason och Alanea för att börja studera igen och ta sin kandidatexamen. De tog båda ut minimala studielån för utbildningarna och arbetade heltid för att kunna betala andra utgifter. De samordnade sina arbetsscheman så att en av dem alltid var hemma hos deras barn. De budgeterade noga och spenderade sina pengar på det allra viktigaste, vilket innebar att de valde bort snabbmat, kabelteve och nya kläder. Jason cyklade till skolan och arbetet för att minska kostnaderna för bensin och bilförsäkring.

Nu arbetar Jason som ingenjör. Alanea har också tagit sin examen och uppfyller för närvarande sitt ansvar som heltidsmamma för fem barn. De lever fortfarande inom sina tillgångar, budgeterar noga, betalar tionde och följer kyrkans ledares ekonomiska råd. ”Vi är tacksamma för prövningen och erfarenheten”, säger Alanea. ”Det blev till slut en stor välsignelse i vårt liv och lärde oss att Herren alltid välsignar oss när vi är lydiga.”

Herrens ekonomiska plan

Herren har sagt till sin kyrka: ”Ni är inte av världen, utan jag har utvalt er och tagit er ut ur världen.” (Joh 15:19) Fastän medlemmarna kan ställas inför ekonomiska svårigheter kan de känna sig trygga när de vänder sig bort från världens filosofier

och litar till Jesu Kristi evangelium och kyrkans ledares råd.

I häftet *Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi* uppmanar första presidentskapet alla kyrkans medlemmar att se över sin ekonomi och sträva efter att bli andligt och timligt oberoende: ”Vi uppmanar er var ni än befinner er i världen att bereda er för svårigheter genom att se till era ekonomiska villkor ... Om ni har betalt era skulder och har en ekonomisk reserv, även om den är liten, känner ni och era barn er tryggare och får åtnjuta större frid i hjärtat.”¹

I häftet nämns fem grundläggande principer: betala tionde och offergåvor, undvik skulder, gör upp och följ en budget, bygg upp en reserv och undervisa familjens medlemmar. Det

krävs tålamod, måttlighet och uppoffringar för att följa dessa principer, men lydnad mot Herrens ekonomiska plan ger större frid och glädje än vad enskilda och familjer någonsin skulle kunna uppleva genom att leva efter världens sätt.

Betala tionde och offergåvor

När Richard Moyer förlorade sitt jobb åt han och hans familj av sitt matförråd, betalade räkningar med sina sparade pengar och fortsatte trofast att betala tionde. Trots arbetslösheten förundrades broder Moyer över att han hade fått exakt en dollar mer i inkomst det året jämfört med föregående år. ”Jag har alltid menat att det underverket skedde för att vi betalade tionde”, säger broder Moyer. ”Herren

FOTO STEVE BUNDERSON

Det krävs tålamod, måttlighet, uppoffringar och lydnad för att följa Herrens ekonomiska plan.

välsignar oss alltid när vi gör det som han vill att vi ska göra.”

De välsignelser vi får av en sund familjeekonomi måste grundas på att man betalar ett ärligt tionde och ger ett generöst fasteoffer. Kyrkans medlemmar har möjlighet att ge tillbaka en del av sin inkomst till Herren, med insikt om att deras bidrag hjälper till att bygga upp Guds rike, genom byggandet av möteshus och tempel, hjälp till mindre lyckligt lottade och evangeliets spridande runtom i världen.

Medlemmarna får ett vittnesbörd om den här principen genom att följa den. När medlemmarna ber om att förstå hur viktig principen är och lär sig mer om hur bidragen välsignar andra börjar de se tiondet och fasteoffret som en välsignelse. När medlemmarna utvecklar vanan att omedelbart sätta undan pengar till tionde och fasteoffer när de får sin inkomst, blir det en ekonomisk prioritering för dem.

President N Eldon Tanner (1898–1982) i första presidentskapet lärde att tionde är ett bud med ett löfte: ”När ni fullgör denna skyldighet mot Skaparen kommer ni att finna stor, stor glädje. Vidden av den känner endast de som trofast håller detta bud.”² Lydnad mot det här budet ger frid och lugn. När kyrkans medlemmar betalar tionde och fasteoffer upplever de underverk, liksom familjen Moyer gjorde.

Undvik skulder

För att få ekonomisk trygghet är det av största vikt att man spenderar

Häftet Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi undervisar om Herrens ekonomiska plan.

mindre pengar än vad man tjänar. Äldste Joseph B Wirthlin (1917–2008) i de tolv apostlarnas kворum lärde att konsumtionsskulder är en form av slaveri som påverkar människan både timligt och andligt. Han sade: ”Vi tror att vi äger saker men sanningen är att sakerna äger oss.”³ Av den anledningen uppmanar första presidentskapet medlemmarna att undvika skulder förutom när det gäller att köpa ett enkelt hem eller betala för en utbildning.

Familjen Kloosterman har upplevt välsignelsen att vara fri från skulder. När Kevin Kloosterman kallades som biskop för sin församling i Illinois i USA hade hans familj en del konsumtionsskulder. Hans stavs-president påminde honom om första presidentskapets råd, och när biskop Kloosterman lämnade intervjun hade han bestämt sig för att betala av skulderna. ”Vi hade alltid ... försökt sätta Herren först”, minns han. ”I det här fallet hade vi inte gjort det.”

Familjen Kloosterman studerade

skrifterna och nutida råd om ekonomi och skulder. Sedan vidtog de de åtgärder som behövdes för att de skulle kunna nå sitt mål. Det blev tydligt att de välsignades av Herren för att de lytt hans tjänares råd. ”Det finns inget lidande under jordelivet som Frälsaren inte kan bota”, säger biskop Kloosterman. ”Om han kan befria oss från syndens och dödens fångenskap, kan han sannerligen befria oss från ekonomiskt slaveri.”

Om kyrkans medlemmar är skuldsatta bör de betala av skulderna så fort som möjligt. En skuldsaneringskalender är ett bra redskap som hjälper en göra upp en plan för att bli skuldfri. När medlemmarna har gjort upp en plan kan de göra den till en prioritet genom att göra nödvändiga avbetalningar omedelbart efter att ha betalat tionde och fasteoffer. Framför allt bör medlemmarna ha tålamod med tiden det tar att bli skuldfri genom att lita på Herren och sträva efter att följa hans bud.

Gör upp och följ en budget

Ett annat redskap som hjälper medlemmarna leva inom sina tillgångar är en budget. Människor tror ofta att ekonomisk trygghet beror på hur mycket pengar de tjänar, men president Tanner lärde att det är kontrollen av hur pengarna spenderas – vare sig summan är stor eller liten – som är källan till sann ekonomisk frid och lycka. ”Många människor tror att en budget berövar dem friheten. Tvärtom! Framgångsrika människor har lärt sig att en budget möjliggör

verklig ekonomisk frihet”,⁴ sade han.

Familjen Jeffrey från Illinois i USA har upplevt friheten som kommer av att sköta ekonomin med hjälp av en budget. När barnen i familjen var små insåg föräldrarna att tre av dem skulle verka som missionärer samtidigt. Med tanke på den ekonomiska bördan som skulle läggas på familjen införde mamman, Olga, en strikt budget. Samtidigt som syster Jeffrey betalade tio procent av familjens inkomster i tionde, lade hon undan ytterligare tio procent till de blivande missionärerna. ”Jag insåg att ekonomin kunde bli en stötesten och att vi behövde förbereda oss för att få de medel som behövdes för att våra barn skulle kunna tjäna Herren”, säger syster Jeffrey.

När barnen började gå ut som missionärer var föräldrarna ekonomiskt förberedda, och Herren välsignade dem.

Liksom familjen Jeffrey kan kyrkans medlemmar sköta sin ekonomi genom att göra upp en budget. Med hjälp av ett budgetarbetsblad kan medlemmarna se över inkomster och utgifter från föregående vecka eller månad. Genom att avgöra var de spenderar det mesta av pengarna kan de också hitta sätt att dra in på utgifter. Sedan kan de göra upp en budget genom att beräkna inkomsten för kommande vecka eller månad och planera hur de ska använda pengarna. När medlemmarna har kontrollerat sina utgifter kan de avgöra om de följde budgeten och göra justeringar inför nästa vecka eller månad.

Bygg upp en reserv

Också när personer verkar vara ekonomiskt förberedda kan oväntade svårigheter som sjukdom, arbetslöshet och stora reparationer medföra ekonomiska bördor. Första presidentskapet uppmanar kyrkans medlemmar att förbereda sig för sådana händelser genom att gradvis bygga upp en ekonomisk reserv som bara ska användas i nödfall. Om medlemmarna regelbundet sparar lite pengar, särskilt när de har det gott ställt, kan de vara förberedda för svåra ekonomiska tider eller oförutsedda nödsituationer.

Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum har sagt att ”när vi betalat våra 10 procent i tionde till Herren, sätter vi direkt in ett förutbestämt belopp åt oss själva på ett

Ytterligare resurser

Kyrkan har resurser på Internet på engelska, portugisiska, spanska och tyska för att hjälpa medlemmarna sköta sin familjeekonomi, bland annat tal av kyrkans ledare, ekonomiska kalkylatorer, material till hemaf-tonsektioner och en kurs i ekonomi. För mer information, besök ProvidentLiving.org.

Häftet *Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi* finns på Internet på 24 språk på ProvidentLiving.org/content/display/0,11666,7587-1-4087-1,00.html. ■

sparkonto ... Det förundrar mig att så många människor arbetar i hela sitt liv åt affärsinnehavaren, hyresvärderna, energibolaget, bilförsäljaren och banken, och ändå betraktar sina egna ansträngningar så ringa att de inte betalar något åt sig själva.”⁵

Medan medlemmarna planerar en budget kan de också bestämma en viss summa pengar som de kan sätta in på ett sparkonto. Det behöver inte vara någon stor summa. Så länge som de är konsekventa med att sätta pengar åt sidan så ökar summan snabbt. Utveckla vanan genom att sätta in pengarna på ett sparkonto direkt efter det du har betalat tionde och fasteoffer och gjort avbetalningar på eventuella skulder. Fall inte för frestelsen att spendera de sparade pengarna på onödiga saker. Reservera dem i stället för nödsituationer. Om kyrkans medlemmar strävar efter att disciplinera sig så förbereder de sig för ekonomiska svårigheter. När de väl har skapat en ekonomisk reserv kan de fortsätta spara för framtida behov som missioner, utbildning, pension och andra nödvändigheter.

Undervisa barnen

Föräldrar känner sig ofta tveksamma över att engagera barnen i ekonomiska angelägenheter. Men när vi undervisar barnen om principerna för ekonomi och engagerar dem i planeringen av en budget med ekonomiska mål så förbereder vi dem för deras framtid. Äldste M Russell

Grunden till sund ekonomisk planering i familjen är att göra det till en prioritering att betala Herren först.

Ballard i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: "Föräldrar behöver mycket tidigt undervisa barnen om att en stark ekonomisk grund är ett mycket betydelsefullt element i ett lyckligt hem."⁶ När medlemmarna under bön studerar och begrundar principerna i häftet *Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi* bör de fundera över hur de ska undervisa sina barn om och hjälpa dem följa dessa principer.

Föräldrarna kan engagera barnen när det gäller att göra upp en budget och sätta upp ekonomiska mål. De kan undervisa dem om hur viktigt det är att arbeta för sin inkomst, prioritera utgifter och göra upp en egen budget för att ha kontroll över utgifterna. De kan också undervisa dem om hur man betalar tionde och sparar till en mission, utbildning

eller andra utgifter. Familjens hemaf-ton är ett bra tillfälle för att diskutera och undervisa om ämnen som rör ekonomi. Varje familjemedlem kan bidra till familjens gemensamma oberoende, och hela familjen får då uppleva välsignelserna som kommer av att följa Herrens råd för ekonomisk planering.

Välsignelser av familjeekonomi

Budskapet om att vi ska vara ekonomiskt förberedda är inte nytt. Under den här tidsutdelningen har kyrkans ledare uppmanat medlemmarna att förbereda sig genom att sköta sin ekonomi på ett vist sätt och utlovat välsignelser åt dem som följer detta råd. Första presidentskapet har sagt: "Sista dagars heliga har under många år tillrättat att förbereda sig för motgångar genom att spara lite

pengar. Att göra det ökar starkt tryggheten och välbefinnandet."⁷

Familjer och enskilda har förr som nu upplevt den frid som är resultatet av att man lyder detta råd. När kyrkans medlemmar följer riktlinjerna i *Förbered allt som behövs* och använder sig av de andra ekonomiska råd som kyrkan ger kommer också de att få dessa välsignelser. ■

SLUTNOTER

1. *Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi* (häfte, 2007).
2. "Stabilitet trots förändringar", *Nordstjärnan*, maj 1982, s 14.
3. "Jordiska skulder, himmelska skulder", *Liabona*, maj 2004, s 41.
4. *Nordstjärnan*, maj 1982, s 18.
5. "Bli oberoende", *Nordstjärnan*, jan 1992, s 77.
6. "Att sörja för våra behov", *Nordstjärnan*, okt 1981, s 150.
7. *Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi*.

DVD med biografi över president Monson

On the Lord's Errand (*På Herrens uppdrag*), en ny DVD om president Monsons liv och tjänande finns nu att tillgå på 14 språk via distributionscentren. Den 60 minuter långa filmen som sändes mellan sessionerna under generalkonferensen i oktober 2008 innehåller intervjuer med president Monson, familjemedlemmar, kolleger och vänner. DVD:n finns på följande språk: Amerikanskt teckenspråk, cebuano, engelska, franska, italienska, japanska, kantonesiska, koreanska, mandarin, portugisiska, ryska, spanska, tagalog och tyska. ■

Dygd ny värdering i Unga kvinnors tema

Första presidentskapet tillkännagav nyligen att "dygd" skulle läggas till i Unga kvinnors tema och värderingar.

"Det här tillägget hjälper de unga kvinnorna att utveckla höga moraliska normer", stod det i brevet från första presidentskapet, daterat den 28 november 2008. "Vi inbjuder föräldrar och ledare att undervisa om läran om kyskhets och moralisk renhet för att hjälpa varje ung kvinna vara dygdig och värdig att ingå och hålla heliga förbund och

ta emot templets förrättningar."

Listan på värderingar i Unga kvinnors tema lyder nu: "Tro, gudomlig natur, personligt värde, kunskap, valfrihet och ansvarighet, goda gärningar, redbarhet och dygd."

Unga kvinnors ledare inbjöds att omedelbart ta med "dygd" när de citerar temat med sina unga kvinnor.

"Dygd" kommer också att läggas till i uppgifterna och projekten i Personlig tillväxt. Instruktioner om hur ändringen ska införas kommer att skickas till ledarna. ■

Värna om dygden

Elaine S Dalton, Unga kvinnors generalpresident

För flera år sedan gav jag mig ut på en vandring i Teton Mountains i Wyoming med en grupp unga kvinnor. Det var en svår vandring och andra dagen kom vi till den farligaste delen.

Vi skulle gå längs Hurricane Pass (Orkanpasset) – ett passande namn med tanke på de starka vindar som nästan alltid blåser där. Vi fick instruktioner av en skogsvaktare att hålla oss till mitten av leden, hålla oss så lågt som möjligt på den mest utsatta delen, fästa allting ordentligt i våra ryggsäckar och röra oss snabbt. Det var inte läge att fotografera eller dra fötterna efter sig. Jag drog en lättandens suck när alla unga kvinnor hade klarat sig igenom passagen. Och vet du vad – inte en enda av

Elaine S. Dalton

dem frågade hur nära kanten hon fick gå!

Ibland när vi vandrar längs livets leder vill vi stanna till vid farliga

platser i tron att det är roligt och spännande och att vi har kontroll. Ibland tror vi att vi kan hålla oss nära kanten och ändå behålla vår dygd. Men det är en stor risk vi tar när vi håller till där. Som profeten Joseph Smith sade till oss: "Lycka är vår tillvaros syftemål och bestämmelse och skall bli dess slutmål, om vi fullfölja den väg, som leder till lycka. Den vägen är dygd." (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 219)

I Läran och förbunden råder Herren en av sina dyrbara döttrar – Emma Smith – att vara trofast och "vandra på dygdens stigar inför mig". (Se L&F 25:2.) Herrens råd till Emma Smith är också hans råd till alla hans dyrbara döttrar. Vilka är de här stigar och vad är dygd?

Dygd är ett mönster av tankar och beteenden som är baserat på höga moraliska normer. Den innefattar kyskhets och moralisk renhet. Dygd innefattar anständighet – i tanke, tal, klädsel och uppförande. Dygden är ett ankare på den stig som leder till vår himmelske Faders närhet. Dygdens stigar leder till lycka i det här livet och i det kommande. Dygdens stigar leder till starka familjer. Dygdens stigar innehåller grundstenarna till evighetens välsignelser. De leder till templet. Inte undra på att profeten Joseph Smith sade: "Finns det något som är dygdigt, älskligt eller hedrande eller berömvärt, så söker vi efter detta." (Trosart 13)

I en annan uppenbarelse lovar Herren var och en av oss att om

vi ständigt pryder våra tankar med dygd så ska vi få större självtillit. Han lovar att vår "självttillit [ska] växa sig stark" och den Helige Anden ska vara vår ständige ledsagare. (Se L&F 121:45–46.) När vi följer kyrkans normer får vi hjälp att hålla oss kvar på dygdens stigar. När vi är värdiga den Helige Andens ständiga sällskap kan vi lita på att de dagliga beslut vi fattar är de rätta även när de är svåra.

Överallt i världen lever unga kvinnor liv som är dygdiga och rena. Det syns i era ögon och i ljuset som strålar från ert ansikte. Men i en värld som omger oss med synintryck, ljud, musik och budskap som är allt annat än dygdiga kan det vara svårt att hålla fast vid dygden. Hur är det med dem som gjort misstag längs vägen?

President Monson har sagt: "Om någon av er har halkat åt sidan finns det personer som vill hjälpa er att återigen bli rena och värdiga. Er biskop eller grenspresident är ivrig och villig att hjälpa, och kommer att med förståelse och medkänsla göra allt i sin makt att hjälpa er under omvändelseprocessen, så att ni än en gång kan stå i rättfärdighet inför Herren." ("Exempel på rättfärdighet", *Liabona*, maj 2008, s 65)

Aldrig har det funnits en tid i världshistorien då dygd varit mer behövlig än den är i dag. Välsignelserna och löftena som kommer av att vara dygdig hjälper dig att känna dig fri och lycklig och värdig att komma in i

Herrens heliga tempel. Av den anledningen har vi lagt till "dygd" till unga kvinnors värderingar och tema. Varje

vecka när du upprepar temat hoppas jag du blir påmind om vad det innebär att värdesätta dygd. ■

Medlemmar kan hitta möteshus på Internet på 16 språk.

LDS Maps tillgänglig på 16 språk

Möteshusfinnaren och LDS Maps, som gjorts tillgänglig via LDS.org, Mormon.org och maps.lds.org finns nu på 16 språk.

Tjänsten som gör det möjligt för alla att söka efter närmaste möteshus på Internet finns på danska, engelska, finska, franska, holländska, italienska, japanska, kinesiska, koreanska, norska, portugisiska, ryska, spanska, svenska, tjeckiska och tyska.

Med nuvarande sökfunktioner kan besökare söka efter närmaste möteshus genom att fylla i en adress eller markera en plats på en karta. Ytterligare kontaktinformation,

bland annat telefonnummer, enhetsinformation och vägbeskrivning finns också att tillgå via länkar till olika webbsidor.

Besökare kan också få information om församlingar och grenar där vissa språk talas, studentförsamlingar och enheter för unga ensamstående vuxna.

Möteshusfinnaren gjordes först tillgänglig på Internet för invånare i Förenta staterna och Kanada i maj 2001. Världsomfattande täckning gjordes tillgänglig i augusti 2008 och översättningen till 16 språk fanns att tillgå i december 2008. ■

Fler förslag till samlingsstunden, april 2009

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör sammans med dessa förslag, se "Jesus Kristus är min Frälsare", på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Jag har ett vittnesbörd om att Jesus Kristus är min Frälsare. Be två eller tre äldre barn några dagar i förväg att komma till Primär beredda att bära sitt vittnesbörd om Jesus Kristus. Skriv på tavlan: "I förut-
tillvaron valde jag att _____."
_____." Be barnen att dra sig till minnes från förra veckans diskussion vilket val de gjorde i förut-
tillvaron (att följa Jesus Kristus). Upprepa meningen tillsammans. Säg att deras val att följa Jesus Kristus visar att de hade ett vittnesbörd om honom i förut-
tillvaron och att deras vittnesbörd kommer

att stärkas när de fortsätter att lära sig mer om honom i det här livet. Använd tavlan för att göra tilläggsaktivitet 2 i lektion 30 i boken *Primär 7*. Använd Joh 14:6 för att betona tanken att liksom en stege är den enda vägen upp ur en grop, är Jesus Kristus den enda vägen till evigt liv. Dela ut papper och penna eller kriter till barnen. Be barnen att rita en bild av hur de kan följa Jesus Kristus. Säg att skrifterna, bra musik och andras vittnesbörd kan hjälpa dem bygga upp och stärka deras vittnesbörd om Jesus Kristus. Be barnen du bitt i förväg att bära sitt vittnesbörd.

2. Genom att följa Jesus Kristus kan vi leva med vår himmelske Fader och Jesus igen. Låt barnen försöka rita något obekant (till exempel ett ovanligt djur eller en ovanlig blomma). Visa sedan en bild på det du nämnt och låt dem rita det igen. Samtala om hur föredömen hjälper oss. Berätta sedan att det finns en målning av Frälsaren på president Thomas S Monsons kontor som han tycker om. Han har sagt: "När jag ställs inför svåra situationer tittar jag ofta på den och frågar mig själv: 'Vad skulle han göra?'" Sedan har jag försökt att agera i enlighet därmed." (Jeffrey R. Holland, "President Thomas S Monson: I Mästarens fotspår", tillägg till *Liabona*, jun 2008, s 2)

Ge varje klass en eller flera

skriftställe hänvisningar som handlar om Frälsarens exempel. Låt klassdeltagarna läsa skriftstället för att få veta vad Jesus gjorde för att vara ett exempel. Låt dem ge förslag på hur de kan följa det exemplet. Exempel: Joh 19:26–27 (visade omsorg om modern); Joh 13:14–15 (tjänade andra); Apg 10:38 (gick omkring och gjorde gott); Matt 4:23 (undervisade om evangeliet); Mark 1:9 (döptes); Luk 2:52 (växte till i vishet); Mark 10:14–16 (visade kärlek till barn); 3 Nephi 17:15–17 (bad).

För mindre barn: Matcha bilder som visar Jesu exempel med bilder av barn som följer hans exempel. Exempel: Evangeliet i bild (EIB) 206 (Jesus Kristus som barn) med 2–23 (son hjälper sin pappa) från bildpaketet till *Primär 2*; EIB 242 (Jesus och hans mor) med 1–46 (barn med farmor eller mormor) från bildpaketet till *Primär 1*; EIB 212 (Bergspredikan) med 607 (flicka talar i kyrkan); EIB 208 (Johannes Döparen döper Jesus) med 2–20 (dop) från bildpaketet till *Primär 2*; EIB 205 (Gossen Jesus i templet) med 617 (Utforska skrifterna); EIB 216 (Kristus och barnen) med 2–49 (familj på picknick) från bildpaketet till *Primär 2*; EIB 225 (Den sista måltiden) med 604 (Sakramentet delas ut); 1–64 (Kristus ber med nephiter) med 1–9 (flicka ber) från bildpaketet till *Primär 1*. ■

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESPRESIDENTSKAPET

Påskan: Helgernas Helg

Äldste Robert C Oaks, president för Europaområdet

Alla älskar helgdagar – dagar då man är ledig från skolan eller från arbetet. Det kanske också förekommer presenter eller en speciell fest med särskilt god mat. Inte undra på att vi alla ser fram emot helgerna. Men det finns många olika slags helger att fira. De flesta som tillfrågas tycker att julen är deras favorit-helg, medan andra är särskilt förtjusta i familjeinriktade dagar som tacksägel-sedagen. Men alla har sin personliga favorit-helg.

Den helg som jag sätter störst värde på är påskan. För det första älskar jag den tid på året då påskan infinner sig. Vår – vad kan vara trevligare än en helg som firar slutet på vintern, att det börjar knoppas på träd och buskar och att gräset börjar bli trevligt grönt? Dessutom kan man se nyfödda lamm, killingar och kalvar på åkrar och hagar som påminnelse om nytt liv i vår värld. Jag kan börja plocka fram en del sommarkläder och plocka undan de tjocka vinterkläderna.

Men påskens verkliga glädje är själva grundorsaken till högtiden, firandet av Herren Jesu Kristi uppståndelse från graven där han legat i tre dagar efter sin död på korset. Hans ofattbara lidandes mardröm var över. Hans förutordinerade mission var fullbordad. Gångna tidsåldrars döda själar och framtida generationers levande själar kunde entusiastiskt utropa: "Du död, var

är din seger? Du död, var är din udd?"

Vår evige Faders fullkomlige Son hade verkligen blivit gisslad i Pilatus palats, blivit korsfäst på Golgata och fått utstå själsnöd i Getsemane, vilket tillsammans innebar att Guds felfria lammns försoningsoffer var fullbordat. Hela mänskligheten var för alltid tillförsäkrad den stora välsignelsen att uppresas från graven på sin utsedda uppståndelses dag. Ingen var dömd till evig separation mellan sin fysiska kropp och sin ande. Detta var en av de två stora gåvorna till alla som flödade från Jesu Kristi försoningsoffer och från hans uppståndelse denna första påskmorgon. Detta ensamt är tillräcklig orsak till att sätta påskan främst på någon helglista.

Men det bästa återstår ännu. På grund av hans kärleksfulla tjänande och offer, som återspeglas i försoningen, har hela människosläktet den ovärderliga möjligheten att få förlåtelse för sina synder, på villkor av tro, omvändelse, dop och lydnad. Genom denna möjlighet till förlåtelse kan alla de sant botfärdiga återvända till Faderns och Sonens närhet och bo för evigt hos dem som celestia, fullkomliga varelser i en evig familjesamvaro. Detta är det andra stora löfte som erbjöds genom Jesu Kristi försoningsoffer för nästan 2000 år sedan. Och allt kulminerade när änglarna rullade bort stendörren från graven och lät Kristus vandra ut med ande och kropp evigt förenade

Äldste Robert C Oaks

denna härliga påskmorgon.

Båda dessa ojämförliga gåvor, uppståndelsen och möjligheten till förlåtelse, kom till oss som en direkt följd av Kristi lidande. Gåvorna är härliga, men det mardrömsliknande lidandet var ofattbart för det mänskliga intellektet. Sålunda behöver vi bara ta emot alltsammans med en djup, djup känsla av tacksamhet, och hängivenhet till att göra vårt bästa för den andliga kvaliteten i våra liv, att vi därigenom visar uppriktigheten i vår uppskattning.

Äldste Neal A Maxwell sammanfattade det bäst med följande ord: "Mänsklighetens öde vilade på Kristi karaktär och han ryggade inte." Gud vare tack för storheten hos hans enfödde Son, Kristus, Återlösaren, människosläktets Frälsare. Må vi alltid med iver fira hans seger över döden

och graven detta vårveckoslut i Jerusalem för så många år sedan. Må vi med iver på nytt inviga vårt liv i hans tjänst, och alltid sträva efter att efterlikna hans storslagna föredöme. Gud vare tack för den största av alla gåvor, nämligen hans Son Jesus Kristus som vår Frälsare och Återlösare. ■

Herrens innerliga barmhärtighet

Eivor Hagman, Jönköpings församling

I slutet av juli 1977 blev missionären äldste Mike Baird förflyttad till Jönköping. Både han och hans kamrat var nya i staden och kände inte till området. I lägenheten fanns en liten ask med adresskort till personer som kontaktats av missionärer tidigare eller som ville ha kontakt. Äldste Baird och hans kamrat valde ut några av korten och den första de kontaktade var en flicka på 14 år som bodde i Tranås, Maria Karlsson.

Redan två år tidigare när Maria var 12 år, hade hon skrivit till missionskontoret och ville ha information om kyrkan. Hon tyckte mycket om musik och gruppen The Osmonds var väldigt populära då. Maria fick veta att Osmonds var medlemmar i en kyrka som hon aldrig hade hört talas om och ville gärna veta mer om deras religion.

Missionskontoret skickade några broschyrer till Maria och ordnade så att en flicka från församlingen i Jönköping kontaktade henne.

FOTO ELISABETH THÖRN

Efter 30 år har Maria Thörn fått kontakt och besök av den förste missionären som undervisade henne, Mike Baird, tack vare en rad ovanliga händelser.

De brevväxlade och Maria fick en Mormons bok av henne. En gång körde Marias mamma henne till kyrkan i Jönköping, Maria minns hur bra det kändes när hon gick genom ytterdörren till kyrkan.

Äldste Baird berättar hur förvånad han blev vid sitt första besök hos Maria. På frågan om hon hade läst något i Mormons bok svarade hon "ja ganska ofta". Vad kände hon för boken? Maria svarade att hon trodde den var sann.

Maria inbjöds till möten och ungdomsaktiviteter i kyrkan och fick undervisning av missionärerna. I september var hon redo och önskade att bli döpt. Eftersom hon endast var 14 år behövde hon sin mammas tillstånd för att döpas. Marias mamma tyckte att Maria var för ung för att fatta ett

så viktigt beslut och bestämde att hon fick vänta tills hon fyllt 18 år. Missionärerna ombads av Marias mamma att inte besöka Maria mer.

Äldste Baird var förstas väldigt besviken både personligen och för Marias skull. Fyra år är en lång tid för en tonåring och mycket kan hända. Då han förflyttades från Jönköping fick han tillåtelse av missionspresidenten att brevväxla med Maria för att hon skulle ha någon kontakt med kyrkan. På så sätt kunde hon få svar på de många frågor hon hade om evangeliet. Hon ville ha mer att läsa och äldste Baird skickade boken "Ett stort och förunderligt verk" och senare Läran och förbunden och Den kostbara pärlan.

Äldste Baird avslutade sin mission i mars 1978 och återvände hem till

USA. Deras brevväxling avtog men i mars 1981 fick han ett brev från Maria där hon skrev att hon döpts några dagar efter sin 18-årsdag, och Mike Baird kände sig lycklig och glad. Hon nämnde även i sitt brev att hon hade en pojkvän, Dick Thörn, och att han verkade intresserad av kyrkan.

Under de följande åren tänkte Mike då och då på Maria och undrade hur det hade gått för henne, om hon fortfarande var aktiv i kyrkan, om hon var gift och hade barn. Han hade tappat all kontakt med henne och trots ihärdiga försök att hitta henne så misslyckades han.

Maria gifte sig med sin pojkvän Dick, som döptes 6 månader efter Maria. De flyttade till Jönköping för att vara nära kyrkan och kyrkans medlemmar. De fick tre döttrar och Maria var hemma med barnen tills den yngsta började skolan. Då började Maria en utbildning till frisör och öppnade en egen salong i deras hus. En del år senare när Maria fyllt 40 år tog hon en socionomexamen och arbetar nu som enhetschef för ett äldreboende.

Under en semester i Monaco i juni 2008 var familjen Thörn i kyrkan i Nice. Dick behövde hjälp med översättning och frågade en av missionärerna, äldste Cole, om han kunde översätta till engelska. Äldste Cole frågade vilket land de kom från och när han hörde att de kom från Sverige kom han ihåg att hans biskop hade varit på mission i Sverige. Maria frågade vad hans biskop hette och när han berättade att han hette Mike

Baird undrade hon om det möjligtvis kunde vara den äldste Baird som 30 år tidigare hade kommit hem till henne och undervisat henne om evangeliet.

Äldste Cole skrev ett e-mail till sin far där han berättade om mötet med Maria och hennes familj och bad sin far vidarebefordra detta mail till biskop Baird så fort som möjligt.

Biskop Mike Baird var på en affärsresa då han fick ett mail från en av sina utsända missionärer, äldste Cole i Nice. Han förstod snart att Maria Thörn var den Maria som han undervisat i Sverige. Han kände Herrens hand i detta, det fantastiska att han genom en av församlingens utsända missionärer åter fick kontakt med den flicka han undervisat under sin mission i Jönköping. Han skrev

omedelbart till Maria och bekräftade att han var den äldste Baird som hade undervisat henne.

Maria skrev till Mike och berättade vad som hänt i hennes liv och den mening som berörde honom mest var "vår familj har alltid varit mycket aktiva medlemmar i kyrkan". Mike berättar att han kände sig överväldigad av en obeskrivlig glädje.

Mike hade aldrig varit tillbaka i Sverige sedan sin mission men endast några veckor efter han fått Marias mail fick han ett uppdrag från sitt arbete att åka till Sverige! Han beskriver detta som "Herrens innerliga barmhärtighet" att han nu fick tillfälle att besöka Sverige igen, speciellt Jönköpings församling och Maria och hennes familj. ■

Unga kvinnor klara med Personlig tillväxt

Carina Bäck, Stockholms stav

Vid stavskonferensens söndagsmöte i Stockholm stav den 16 november 2008 mottog nio unga kvinnor utmärkelser i programmet Personlig tillväxt. Från Örebro: Charlotta Edvinsson, Deborah Förnes och Elin Vennerholm. Från Gubbängen: Camila Alfaro, Sarah Bensige, Theresa Segura, Vanessa Segura och Maxine Thylin. Från Stockholm: Louise Karlsson.

Personlig tillväxt förenar kyrkans unga kvinnor över hela världen i deras strävan att komma till Kristus och "stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt". (Mosiah 18:9) Programmet hjälper de unga kvinnorna att tillväxa i sin kunskap

om evangeliet "och tillämpa Herren Jesu Kristi lärdomar, förbereda sig för att ingå heliga tempelförbund och stärka sina familjer".

Flickorna var mycket entusiastiska över att vara klara med programmet. Dock kan det kännas tungt innan man kommer igång. Två av de unga kvinnorna delade med sig av sina erfarenheter om hur det kan kännas innan man kommer igång med programmet: "Som en utmaning, men jättebra när man har det gjort."

Som exempel på lyckade uppgifter och projekt som bygger på unga kvinnors värderingar gav de unga kvinnorna flera förslag. Elin

Unga kvinnor från Stockholms stav som mottagit utmärkelser i programmet Personlig Tillväxt. Övre raden från vänster: Camila Alfaro, Maxine Thylin, Theresa Segura, Vanessa Segura och Sarah Bensige. Nedre raden från vänster: Elin Vennerholm, Louise Karlsson, Deborah Förnes och Charlotta Edvinsson.

Vennerholm var speciellt nöjd med en teaterpjäs, vilken hon hade medverkat i, och som hon bjöd in klasskamrater till. Maxine Thylin skrev en liten bok om kyskhets som ett av sina projekt. Hon skrev om sina känslor och tankar inför ämnet. Inom temat kunskap sydde Louise Karlsson ett förkläde och satte ihop en kokbok. Ytterligare ett projekt var Camilas, hon hade målat om ett helt hus, inomhus och utomhus. "Det var jättekul!" berättar hon.

Gubbängens Unga kvinnor informerade om ett förslag på projekt som passar en *grupp* unga kvinnor. De genomförde en modeshow vilken församlingen bjöds in till. Kläder inom tre områden visades: sport, fritid och till dans. Det var kul och

spännande, säger Vanessa. Theresa lägger till: "Vi hade på oss anständiga kläder. Det var jättebra att visa att man kan ha fina kläder och ändå klä sig anständigt."

Vilket råd ger dessa nio unga kvinnor dem som inte slutfört programmet, eller inte ens börjat? Deborah uppmuntrar andra att göra Personlig tillväxt: "Man stärks som person och i evangeliet." "Det är jätteroligt!" lägger en annan ung kvinna till. "Man växer!" Varför är då programmet så bra? Svaren kommer snabbt. Sarah tycker att man utvecklas som person och Maxine säger: "Man lär känna sig själv!" "Och evangeliet," lägger Camila till. "Man blir en kvinna när man är klar!" påpekar Maxine till sist. ■

Unga kvinnors utmärkelse

Mona Carlsson

Vid distriktskonferensen i Umeå den 19 oktober 2008 mottog Nasho Davidsson Unga kvinnors utmärkelse av missionspresidenten Larry Anderson.

Hon döptes som 13 åring i Windhook, Namibia som Albertina

FOTO MONA CARLSSON

Nasho Davidsson, Sundsvalls gren

Nasho-Ndishishi och kom till Sundsvall och Sverige som 14-åring tillsammans med sina syskon. Hon har sedan lärt

sig svenska och varit flitig besökare på Unga kvinnors möten och utfört sina uppdrag väl. ■

Julen – Kristus i Centrum

Jörgen Svensson, Helsingborgs församling

Under temat "Julen – Kristus i Centrum" arrangerade Halmstads och Helsingborgs församlingar en julkrubbeutställning och julkonsert i början av december 2008.

Ann Kjällberg hade lyckats få medlemmarna i de båda församlingarna att låna ut ett fyrtiotal krubbor. Utanför kapellet fanns en stor uppläst krubba i relief som välkomnade besökarna, i entrén fanns ett antal krubbor av porslin och glas och i

kulturhallen var variationen oändlig. Där fanns traditionella krubbor i olika storlekar, krubbor att leka med, speldosor, ja alla typer av julkrubbor, alla med Kristus i centrum. Höjdpunkten var den levande krubban där José och Carolina Acevedo gestaltade Josef och Maria. Kläderna hade Svenska Kyrkan i Oskarsström lånat ut och stallet var byggt med trädstammar och grenar av händiga medlemmar. Känslan av heligheten

den natt som Kristus kom till jorden förmedlades på ett stämningsfullt sätt i denna stora julkrubba med levande människor även om själva Jesusbarnet var en docka.

Kapellet var pyntat med julgrannar, granrisgirlander och julblommor. Det var nästan så att tankarna fördes till julkonserterna i Salt Lake City. Längst fram i kapellet fanns en stor krubba med tygdockor och tygdjur som tillverkats av Kerstin Saffer från Lunds församling. Under hela utställningen rullade kyrkans film om Kristi födelse i Betlehem.

Julkonserten som hölls i det vackert smyckade kapellet var arrangerad av Rebecca Wrang och hade också Kristus i centrum.

En barnkör sjöng under julkonserten i Helsingborgs församling

Berättelser om barn efterlyses

Har du en trosstärkande sann berättelse för barn och om barn som du vill dela med dig av? *Liabona* är intresserad av att få sådana berättelser för eventuell publikation i tidningen.

Exempel på ämnen är föreltelse, tjänande, sakramentet, vittnesbörd, tionde, Visdomsordet och så vidare.

Skicka berättelsen via e-post till liabona@ldschurch.org eller med vanlig post till: *Liabona*, Children's Stories, 50 E. North Temple St., Rm. 2420, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA ■

Amy och Andreas Vestbö från Frederikbergs församling och Cecilia Andersen-Wrang från Ballerups församling i Köpenhamn kompletterade Helsingborgs och Halmstads egna förmågor. Förutom musik och sång läste julvärden, biskop Wikström, berättelser om Kristus från förutsägelser i Jesaja

och Mormons bok, över hans födelse och mission samt hans försoning samtidigt som bildspel visades.

Efter konsertens slut satt alla tysta och njöt av den underbara andan som rådde. Det tog tid innan applåderna bröt ut men ville sedan inte ta slut. ■

Inga tvivel om att tacka ja till missioner

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

Egentligen hade Jörgen och Lis Nielsen tänkt skicka in sina missionspapper först när de uppnått pensionsåldern, men 1987, när dottern ville gå på mission, ja, då kände de att NU var det dags även för dem. På så sätt var de ute på mission samtidigt med sin dotter.

"Jörgen sa upp sitt arbete som chef för den sociala välfärden i Frederikssund, det gick inte att få ledigt som chef. Vi lämnade huset till försäljning, åkte på semester och när vi kom hem var huset sålt. Då skickade vi in papperen", berättar syster Nielsen.

"Vi nämnde inget om några önskemål att komma till ett visst land, utan önskade gå dit Herren ville", säger broder Nielsen. "Självklart blev vi överraskade när kallelsen kom till Lagos Nigeriamissionen i Afrika."

Vid den tiden var kyrkan bara etablerad i den östliga delen av Nigeria, och äldste och syster Nielsen fick i uppgift att öppna

upp i miljonstaden Ibadan, som ligger i den västra delen. Ett annat missionärspår hade tidigare lyckats finna de fem medlemmar som enligt uppteckningarna skulle bo i Ibadan, och första söndagen hölls möten i en av dessa medlemmars hus.

"Sedan fick vi bygga ett eget litet möteshus", fortsätter broder Nielsen. "Snickare kom för att göra bänkar och talarstol, och murare gjorde en dopfont bakom huset. Det var ont om vatten i kranarna, så när det var dop fick vi fylla på med sjövattnet från en tankbil. Första söndagen i den nya kyrkobyggnaden myllrade det folk in. Vi hade 34 barn att ta hand om i Primär."

"Vi undervisade hela dagarna", säger syster Nielsen, "och döpte nästan varje lördag och söndag. Vi arbetade tillsammans med två missionärsäldster från Nigeria."

"Förutom att undervisa om återställsens budskap fick vi ordna med ledarutbildning för

de nya medlemmarna. Vi stod ofta bredvid som stöd när de någon vecka efter sitt eget dop kallades att undervisa om principer de själva just lärt sig."

"Många kände igen vår bil med kyrkans logo och kom ofta fram till oss och ville höra mer", minns broder Nielsen. "Det fanns inga gatunamn med nummer, så vi fick ofta köra personerna hem, så att vi sedan kunde hitta dit igen. Ingen tvivlade på varför vi var där och vi hörde ofta: 'Nu kommer den vite mannen!'"

I 18 månader verkade broder och syster Nielsen i Nigeria, och när det var dags att åka hem till Danmark fanns det tre församlingar i Ibadan. ■

Ny mission som ansvariga för dopen i templet

När broder och syster Nielsen omkring 15 år senare uppnått pensionsåldern kom kallelsen att under tre års tid ansvara för dopen i templet i Köpenhamn. Höjdpunkten under den här tiden var att få möta alla de unga.

"Vackra sommandagar, då de kunde valt stranden, valde de att komma hit till Herrens hus. Det har stärkt mitt vittnesbörd att se en sådan trofasthet hos ungdomarna och deras ledare, och deras stora önskan att göra det som Herren önskar", säger syster Nielsen. ■

Nu som andre rådgivare i tempelpresidentskapet

När områdespresidenten hösten 2007 ringde och frågade om de var villiga att tjäna som rådgivare och assisterande tempelvärdinna i tre år, fanns det inte heller något tvivel om att de skulle svara – ja!

”Särskilt glada blev vi att få tjäna tillsammans med president och syster Ljungh”, säger president Nielsen. ”Vi lärde känna dem på missionärsskolan i London inför deras mission i England och vår i Afrika.”

”Vi är så glada att få vara här i templet och få möta alla människor som kommer hit för att tjäna Herren”, säger syster Nielsen. ”Templet har alltid haft en speciell betydelse för mig.

Jag minns när vi kom första gången till templet i Schweiz efter att vi blev medlemmar 1963. Jag kände det som om jag kommit hem. Templet ger trygghet och glädje.”

”I templen utförs ett mycket osjälviskt arbete”, framhåller president Nielsen. ”Vi hjälper andra att få välsignelser som de i sitt nuvarande tillstånd annars inte skulle kunna få. Och samtidigt som vi hjälper andra får vi själva möjlighet att lära, hämta inspiration och bygga upp oss andligen. Det finns en märklig gemenskap i templet, både bland dem som kommer hit och med dem som gått före oss till andevärlden.” ■

Talangshow i Katrineholms gren

Birgitta Gustafsson

Barnen i Primär och Unga Kvinnor har under hösten haft ett projekt under aktivitetskvällarna med tema ”Talangshow”. Med stor entusiasm har de planerat, gjort affisch, skrivit inbjudningskort till vänner och familj, bestämt vad det skulle bjudas på och bakat samt dekorerat lokalen till en kväll i festens tecken.

Men framförallt har de övat, övat och övat sina olika nummer som dans, musikuppträdanden, sång, trolleri, breakdance. De har gjort det på ett imponerande sätt och med koncentrerat allvar, men med mycket glädje. Barnen och ungdomarna har lärt känna varandra under lättsamma former.

I slutet av oktober 2008 var det dags för dem att visa upp sina talanger vilket de gjorde med förtjänst. De lyste upp en vanlig fredagskväll och spred glädje för oss som hade förmånen att vara där. Vänner och familjer kom och applåderade. I Lärans och förbunden kap 6:10 står det ”Se du har en gåva och välsignad är du tack vare din gåva. Kom ihåg att den är helig och kommer ovanifrån –”.

I Katrineholms gren är vi inte så många aktiva medlemmar men vi som är här försöker att ta hand om våra för närvarande tolv barn och ungdomar så gott vi kan med de förutsättningar vi har. Vår lilla gren visar att kyrkan är internationell i och med att vi har medlemmar som är

FOTO JÖRGEN NIELSEN

President och syster Nielsen tjänar nu på sin tredje mission i templet i Köpenhamn.

Unga Kvinnor och Primär med ledare inbjöd till en Talangshow i Katrineholms gren.

fransk- och – spansktalande. Det gör det extra spännande och intressant när olika kulturer möts.

De här barnen och ungdomarna inbjuder också sina vänner till kyrkan och på så sätt blir vi fler

på sakramentsmötena.

Helt säkert är att vi som är medlemmar och ledare har fått en gåva att förvalta och jag hoppas att vi med Guds hjälp ska kunna klara det. ■

Hur man prenumererar på *Liabona*

Prenumerationer beställs genom att betala in prenumerationsavgiften till pg 26 03 53-8 och som mottagare ange Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Ange även namn, adress och församling/gren. Vid förnyelse av prenumeration uppge också prenumerationsnummer, vilket man kan se på adresslappen som följer med *Liabona*. Månad då prenumerationen upphör kan ses längst ner till höger på adresslappen.

I varje församling/gren finns det vanligtvis ett tidskriftsombud som man kan vända sig till vid adressändring eller för att få ett inbetalningskort.

Prenumerationer kan också göras genom kyrkans svenska hemsida på Internet www.jesukristikyrka.se

Distributionscentret har hand om alla prenumerationer av tidskrifter

för Sverige. Vid frågor beträffande prenumerationer på kyrkans tidningar, kontakta prenumerationsavdelningen vid distributionscentret under deras öppettider tisdag-fredag kl. 9-13, på tel. 08-500 655 20, fax. 08-500 655 23. Eller skriv till Tempelvägen 4 A, 137 41 Västerhaninge, eller e-mail RCstockholm@ldschurch.org

Prenumerera gärna på *Liabona* som en gåva till någon du vill ge något värdefullt. Flera i familjen kanske vill ha sitt eget exemplar att läsa och stryka under viktiga saker i.

Priset för *Liabona* är 150 kr per år. Kyrkan har även andra tidningar man kan prenumerera på. Dessa finns endast på engelska. Priser: *Ensign* 150 kr per år, *New Era* och *Friend* 120 kr per år och *Church News* 500 kr per år. ■

Omvändelseberättelser efterlyses!

Skicka gärna in berättelser om gamla eller nya medlemmars omvändelse. Berättelserna bör vara korta och innehålla följande:

- 1) Den första kontakten med medlemmar eller missionärer från kyrkan.
- 2) Omvändelseprocessen fram till dopet.
- 3) Vittnesbörd. ■

Lokala nyheter

Artiklar och foton till de lokala sidorna är alltid välkomna.

Alla artiklar redigeras. Artiklar och foton publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Skriftligt fototillstånd från fotografen måste alltid bifogas!

Tänk på att artiklarna ska vara upplyftande för läsarna och spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas lärdomar.

Nyhetsartiklar måste sändas in senast tre veckor efter den aktuella händelsen, eftersom det tar 2–3 månader innan artikeln publiceras.

Skickas till:

Eivor Hagman
Medusagatan 2 A,
553 38 Jönköping
Email: eivorhagman@hotmail.com
Tel. 036-719663 ■